

نازم حیکمت

فرهاد و شیرین

نویس

جوړه داستانيکه
شانو نامه يه که له سئ په رده دا

و. له تورکيه وه : هغه د تافانه

فہرست و شیریں

نازم حېكمهت

فهرهاد و شیرین

جوړه داستانيکه

شانو نامه يه که له سې پورده دا

و . له تورکييه وه: نه حمده تاقانه

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی
ئاراس

زنجیره ی روشنبیری

خاوه نسی ئیمتیاژ: شهوکه ت شیخ یه زدین
سه رنووسەر: به دران نه حمەد هه بیب

***

کتیب: فه ره‌ه‌اد و شیرین
شانۆنامه. دانانی: نازم حیکمه‌ت
و. له تورکییه وه: نه حمەد تا قانه
بلاوکراره ی ئاراس- ژماره: ٦٠
به‌رگ: شکار عه‌فان نه‌قشبه‌ندی
نووسینی به‌رگ: خوشنوس محمەد زاده
پیت لیدان: ئاراس نه‌کره‌م
چاپی یه‌که‌م - چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده
هه‌ولیر- ٢٠٠١
له کتیبخانه‌ی به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتیی روشنبیری و هونه‌ر
ژماره (٢١٩) ی سالی ٢٠٠١ ی دراهه‌تی

***

كه سه كان

ميردى ژنه منداډ له باوه شه كه	جارچى
پياوه كورته بالا كه	مهيمه نه بانوو
پياوه بالا به رزه كه	وه زير
لاوه كچى يه كه م	سه ريزيشك
لاوه كچى دووهم	ئه ستيره ناس
كريكاره كان	سه روينا ز
شاگردان	شيرين
تيشكگران	پياوه تازه هاتووه كه
ئه رزه نيبيان (خه لكى ئه رزه ن)	درويش
گورز، چياى ئاسنين، ئه ستيره ي	سه روه ستا
ناهيده، تاريخاى دره وشاوه،	شه ريف
كه له كيوى و ئاسك، كورس،	فه رهاد
بلبل، ئه وه نارهى پيډه كهنى،	بو باخچى
ئه وه خوځه ي كه ده گريى، كات	سه مه رقه ندى
(زه مان).	پياوه مه شخه ل به ده سته كه
	ئه وه پياوه ي له ته كيه تى
	ژنه منداډ له باوه شه كه

تېبينى بو دهره يته ر: خو دواندنه كان به يه ك شيوه، به دهنكيكى گران ده بى. له ديمه نى دووهمى په رده ي يه كه مدا خو دواندنه كانى شيرين و مهيمه نه بانوو (كه يه كه م جار فه رهاد ده بينن) له شيوه ي برگه برگه دا ده و ترېته وه.

په رده ی یه که م

پیشه کی

(جارچی له دووره وه دهنګ هه لده بری و ری دهکا، تا له لای راسته وه دهچته به رده می په رده ی دادراره وه.)

جارچی: ئه رزه نییینه، مه لئین بیستمان و نه مان بیست، ئه رزه نییینه، فه رمانی فه رمان په وا ده خوینمه وه. فه رمانی فه رمان په وا ده خوینمه وه... فه رمانی فه رمان په وا ده خوینمه وه. ئه رزه نییینه.

(جارچی، ده گاته ئه و شوینه ی که دوو لای په رده ی شانۆ به یه که ده گهن، واته ریک له ناوه راستی پیشه وه ی شانۆ، راده وستی، پاش ئه وه ی سی جارن فه رمانه که ی دهستی ماچ دهکات و دهیخاته سه ر سه ری، دهست به خویندنه وه ی دهکاته وه.)

جارچی: «ئه رزه نییینه، رووی قسه مان له گشتتانه، هه ر له هفت سالانتانه وه تا وه کو هفتا سالانتان... ئیمه که کیژی شا سه نه م-ین. ئیمه که مهیمه نه بانووی فه رمان په واتانین، ئیمه، که داد په روهری، نه ک به ته رازووی هیژم، به لکو به ته رازووی گه وه ره رفروشان ده پیوین، له کاتی که له چله داره بی ناسکترین و قژی سورمه مان پاژنه ی پیمان ده کوتیتته وه... ئیمه که له و کاتانه دا و له شکری دوزمان شاره که تانی گه ماروو دابوو، وینه ی پالنه وانان جه نگاین و ناودارترین پالنه وانانمان به زه ویدا دا. ئه رزه نییینه، رووی قسه مان له گشتتانه. خوشکمان چل رۆژه نه خوشه و له ناو جیدا که وتوو... ئه و که سه ی دهرمان بو دهردی نه خوشمان بدوژیتته وه، گه ربیه و ی چل شاری پی ده به خشین، گه ر دهیه و ی گه نجینه که م له چل حوشران بار بکات، بیبات... ئه رزه نییینه، رووی قسه مان له گشتتانه، هه ر له هفت سالانتانه وه تا هفتاتان... خوشکمان چل رۆژه نه خوشه و له ناو جیدا که وتوو...».

(جارچی، دوا ی ئه وه ی دیسانه وه سی جارن فه رمانه که ماچ دهکات و

دهینیته سهر سهری، ری دهکا.)
 جارچی: ئه رزه نیینه، مه لێن بیستمان و نه مان بیست، ئه رزه نیینه،
 فه رمانی فه رمانه وا ده خوینمه وه...
 (جارچی له لای چه په وه ده چیتته ده ره وه.)
 فه رمانی فه رمانه وا ده خوینمه وه..

*

په رده ده کریته وه

په رده ی یه کهم. دیمه نی یه کهم

له کووشکی مهیمه نه بانوودا، ئه و شوینه ی که شیرین-ی لی له ناو
 جیدا که وتوو، شه وه. چراکان هه لکراون .
 مهیمه نه بانوو، وه زیر، سه رپزیشک، ئه ستیره ناس، دایه ن، سه رویناز،
 شیرین .

وه زیر و سه رپزیشک له لای ده رگاوه به پیوه ن. ئه ستیره ناس له
 به رده می په نجه ره گه وره که دایه، به دووربین سه یری ئه ستیران ده کا.
 شیرین له سه ر لاکی شه دا بی جووله نوستوو. مهیمه نه بانوو تاتای
 له لای سه رییه وه دانیشتوو. میهمه نه بانوو نیوچه وانی له ناو دوو
 له پیدایه و بیده نگ ده گری. له خواریه وه، دایه ن چوکی داداوه و به م
 لاولادا ده جوولیتته وه. سه رویناز له لایه که ی دیکه ی لاکی شه که دا،
 به پیوه یه، به و باوه شینه زله ی دهستی باوشینی ده کات.

له ده ره وه، له دووره وه دهنگی جارچی دی...

دهنگی جارچی: ئه رزه نیینه، رووی قسه مان له گشتانه، هه ر له هه فت
 سالانتانه وه تا هه فتاتان، ئیمه که کیژی شا سه نه مین، ئیمه که
 میهمه نه بانوو فه رمانه واتانین... (دهنگی جارچی هی دی هی دی بزر
 ده بی.)

میهمه نه بانوو: (سه ر به رز ده کاته وه، وه کو داوای یارمه تی بکا، سه یری
 ئه م لاو لای ده کات.) ئا... وه زیره کهم...

وهزير: به لئی ئه ی بانووی گه وره مان...
 میهمه نه بانوو: سه رپزیشک...
 سه رپزیشک: فه رمان میرم...
 میهمه نه بانوو: ئا... ئه ستیره ناس...
 ئه ستیره ناس: به لئی گه وره م...
 میهمه نه بانوو: دایه...
 دایه ن: دایه ت به قوربان... لیهره م ئه ی پارچه ی جگه رم... له ژیر پییه
 ناسکه کانتدام...
 (میهمه نه بانوو ده گه ریته وه باری پیشووی... ئه م جار ه یان هه نیسکه
 زۆر نه رمه کانیشی ده بیسترین.)
 (دیسانه وه و له دوورتره وه دهنگی جارچی دی.)
 دهنگی جارچی: ئه رزه نییینه، خوشکمان چل رۆژه نه خوشه وه له ناو جیدا
 که وتوووه...
 (دهنگی جارچی بزر ده بی.)
 ئه ستیره ناس: خۆی ده دوینێ. نازانی خوشکه که ی مردوو ه یان نه مردوو ه،
 خه می ئه ستیرانی نییه...
 وهزیر: (خۆی ده دوینێ.) چ ژنیکی جوانه خودایه، ته نانه ت که ده شگری
 چه ند جوانه، ئای خودایه...
 سه رویناز: (خۆی ده دوینێ.) به راوه شانده وه ی باوه شین قۆلم لی بووه وه...
 سه رپزیشک: (خۆی ده دوینێ.) ئای گه وره م، ئیستاکه تو به مجۆره وه کوو
 خاتوونه که ی ماله وه ی من بیچاره ده گرییت و ده نالیینی، به لام ئه گه ر
 خوشکت بمری... داخه ت به مندا ده ریژی...
 میهمه نه بانوو: (دیسان سه ر به رزه کاته وه، دیسانه وه، سه یری پرووی
 یه که یه که ی ئه وانیه ده ورو به ری خۆی ده کا، قسه ده کا.) ئاخ
 وه زیره که م، ئاخ ئه ستیره ناس، ئاخ سه رپزیشکه که م... هیچ ئومیدیک
 نییه؟ خوشکم، تاقانه م، شیرینم ده چی و ده چی؟

دایه: رۆلهم خۆت ئازار مه ده، پێیه کانت ماچ ده که م...
میهمنه بانوو: (ده که رێته وه باری پێشووی، خۆی ده دوینێ). وه لام
نا ده نه وه... وه لام نه ده نه وه چاکتره. گهر بلین ئومید نییه، من بهر له
شیرین ده مرم... ئەم کلهش هه موو توایه وه، به چاو مدا ده چی.
برژانگه کانم له گریان خه ریکن هه لده وه رین. خودا به لا له کلێش و له
برژانگیش بدا...

ئه ستیره ناس: (خۆی ده دوینێ). ئە گهر چوارینیک بلین که له گه ل بارو
کاتدا بگوفجی، مه سه لا ئە گهر بلین، ئە ستیره...
دایه: (خۆی ده دوینێ). بزانه... هیچم پی نه زانیبوو، ردینی وه زیر چاک
سپی بووه.

ئه ستیره ناس: (خۆی ده دوینێ). چوارینه، گهر بوتری: ئە ستیره... نابیته
سه ره تا... نابی... نابی... بوون، ته وا وه، ئە وه دۆزیمه وه، ده بی
به م جو ره بوتری: «ها ژێرده سته ی، ها به شا بووی.» به لێ «ها ژێر
ده سته ی، ها به شا بووی...» ئیستا سه روایه ک بو «بووی»؟
سه رویناز: (خۆی ده دوینێ). ئەم به و لا ولادا چوونه ی دایه نه ش ئارامم لی
تیکده دا... گهر با وه شینه که بکیشم به سه ریدا.

وه زیر: (خۆی ده دوینێ). له سه یر کردنی رووی تیر نابم... که ده گری
باله کانی لووتی چۆن ده کرینه وه و داده خرین... ئای خودایه...
میهمنه بانوو: (چاوه کانی برا ونه ته ده مو چاوی شیرینه وه... خۆی
ده دوینێ). ئیسته ئە گهر ده ست به جوولانه وه بکات. قۆله کانی له
گه ردنم ده ئالین و پیم ده لی: تاتا...

سه رپزیشک: (خۆی ده دوینێ). ههر چونییک بیت، تۆش چوویت ته سه ر
بنجی خۆت، سولتانه که م، سولتان سه نه می باوکت پینج ده قیقه بهر
له وه ی بری فرمانی له ملدانی وه ستاکه می نه دا؟.

ئه ستیره ناس: (خۆی ده دوینێ). نیوه دیری دووه میش ته واو، ئە و جا با
پێینه وه سه ر سییه م... «ئه ستیره...» ده چیته ناو ئەم نیوه دیره وه. بلین

چی؟ ئەستیرە؟ «ئەستیرە»؟ «ئەستیرە...»

سەرپزیشک: (خۆی دەدوینى). دەبى كەللە لە پەنجەكانت رزگار بكەم، خۆ دزىنەووە لەسەر ئاسانە، سبەى كاروانى عەلى زادە دەچیتە هیندستان... ئەگەر هەزار لیرە. بە نهیىنى بدهم بە عەلى زادە... دەربازم دەكات...

وەزیر: (خۆی دەدوینى). سوپاس كە ئەوەندە پیرم ناگەمە ئەوەى پیر بوونى ئەم ڕووە جوانە ببینم...

ئەستیرەناس: (خۆی دەدوینى). «ها تو مردووى...» خراب نەبوو... با بیلیمەووە تا لە بیرم نەچیتەووە:

«ها ژیر دەستەى، ها بە شا بووى

ها گریاوى و ها كە خوشرووى

ئایا بە دەست ئەستیرەیه...

كە تو دەژیت، یا كە مردووى...»

سەرپزیشک: (خۆی دەدوینى). هەزار لیرە بوو عەلى زادە زۆرە. ئەم پاژنە هەلکێشە پیسکەیه كە لەو گۆرەدا. لە لایە کێشەووە هاكا تەماشات كرد نەخۆشەكە ڕووى لە چاك بوون كرد، بەلام ئەگەر چاك نەبوووەو. چاك بوونەووەشى بوو نییە... بەو خودایە میهمەنە بانوو فرمانى لە ملدانى من هەر دەدا...

سەرویناز: (خۆی دەدوینى). برسیم بوووەو... تینووشم... زمانم وشک بوووەو

سەرپزیشک: (خۆی دەدوینى). هەشت سەد لیرە دەدەم بە عەلى زادە. هەشت سەدیش زۆرە. پێنج سەد؟ بەلام ئەگەر نەخۆشەكە چاك بوووەو؟ میهمەنە بانوو: (دایەن دەدوینى). پەرداخێك ئاو.

دایەن: شەكراو بهیتم، تو حەزت لە شەكراوى شاتوو...

میهمەنە بانوو: نەخیر... ئاو

سەرویناز: (خۆی دەدوینى). خەریكە قەلپ قەلپ لە پێش چاومدا ئاو

بخواته وه... (دایه ن بو ئاو هیئان ده چیته دهره وه.)

میهمه نه بانوو: (چاوه کانی دیسان پراونه ته شیرین، خوی ددهوینتی.) ئاخ،
گهر دایکمان نه مردایه، دایه. داخو ئه گهر من نه خوش بوومایه، گهر
من بکه و تمایه ته ئه م باره وه، داخو شیرینیش وه کو من خه م دایده گرت؟
یان بیرى له چوونه سهر ته خته که م ده کرده وه، گهر به ته ماشی نه بووبی
بیری ههر لی ده کرده وه... توژیکیش پیی خوش ده بوو؟ من، که باو کم
مرد، ئایا دلّم به چوونه سهر ته خته که ی خوش بوو؟ به لام... بوچی بیر
له م جوړه شتانه ده که مه وه؟

وه زیر: (خوی ددهوینتی.) چوّن دالغهی لی داوه... کی دهرانی چیی به بیردا
تیده پهری؟ تا رۆژی هه شر با به مجوره بیر بکاته وه، منیش هه روه ها
ته ماشای بکه م... ئای خودایه...

میهمه نه بانوو: (خوی ددهوینتی.) ئیستا ئه گهر دهستی بزوینتی...
تاقانه که م، خوشکه که ی خوم... ئه گهر ئه م دهسته ی ئاوا بخاته جووله...
برژانگه کانی چهند درپژن؟ داخو له وانی منیش درپژترن؟
ئه ستیره ناس: (خوی ددهوینتی.) چ بیده نگیه که ئه مه... له دووردا، زور له
دووردا، له ویدا پرووی شینی ئه ستیره کانیش، ئه ئاوها بی دهنگ و
بی دهنگدانه وهیه.

میهمه نه بانوو: (به دلخوشیه وه هاوار دهکات و له جیی خوی
هه لدهستی.) جوولایه وه. نه تاندی؟ (که وه لام نابییستیه وه په ژاره
دایده گریته وه.) بوچی وه لام ناده نه وه، له گه ل ئیوه مه. نه تانبینی؟
کویرن؟ (به سهرویناز.) توش نه تبینی؟ چاوتان به هه لکولین بچی،
نه تاندیت؟ (نهرم ده بیته وه.) بینیت، سهرویناز واییه؟ بینیت...

سهرویناز: بینیم، سولتانه که م. ئه م دهسته ی، ئه ئاوا...

میهمه نه بانوو: (به سهرپزیشک.) بو له وی وهستاوی؟ تو پزیشک نیت؟
سهرپزیشکیشی... وه ره سهیری نه خوش بکه... ده لیم دهستی
جوولانه وه... پروا به من ناکهیت؟

سهرپزیشک: (له نه خوښ نزيک ده پيټه وه، مه چه کی ده گری به ده سته وه.)
بروا ده که م، سولتانی من، بوم هه یه بروا نه که م؟
میهمه نه بانوو: ئا ئه وه یان... ئا ئه وه ده سته یان بوو که جوو لایه وه... که واته
توښ بینیت؟

سهرپزیشک: بینیم، گه وره م، به لام...
میهمه نه بانوو: (به ئه سته رهناس.) سه یریکی ته سته ران بکه،
ته سته رهناس، سه یری ته سته ری شیرینم بکه. گورانیکي تیدا نییه؟...
چون؟

ته سته رهناس: (چاوی به دوو ریینه وه یه.) هه یه، به لی. ته سته ری سولتان
شیرین له که لوی کارژوله وه هه لها تو وه...
میهمه نه بانوو: (به هاوار قسه ی ته سته رهناس ده پری.) درو ده که ن. هه ر
هه مووتان درو ده که ن. درو (له پر بیده نگ ده بی.)
سهرپزیشک: (خوی ده دوینی.) ده بی هه لیم...

میهمه نه بانوو: (خوی ده دوینی.) به کول، به گه رمی ده گرییم... ده نگم
چه ند ناخوښه له گویمدا...
وه زیر: (خوی ده دوینی.) که تووړه ده بی و هه لده چی، ته وهنده ی دی جوانتر
ده بی... ئای خودایه...

میهمه نه بانوو: (به دهنگیکي نهرم و له سه ر خو، به لام پر له خه فته، پر
له هه ر هه قسه ده کا...) هیچ کامیکتان چاکه تان له ده ست نایه ت...
خوشکم و له پیش چاواندا ده مرئ... ئیوه ش... وه زیر و سهرپزیشک و
ته سته رهناسن... شیرینم و له پانزده سالییدا ده مریت و... شاری
ته رزه نیش خودا بیگریت... له به یانییه وه جارچی جار ده دا. تاکه
که سیکی به هانامدا نه هات... خوم ده زانم چی ده که م. چاوتان لی بی
چی دی ناگرییم... چی دی هاوار ناکه م... هه ر ته رمی خوشکه که م له
دهرگای سه راوه ده چیته ده ری، که لله ی سه ری براوی ئیوه شی له گه لدا
ده بی... له ملی هه مووتان ده ده م، له هی تو ئه ی سهرپزیشک، هی تو

ئەى ئەستېرناس، (بە وەزىر.) لە ھى تۆش... لە شارى ئەرزەنېشدا
ھەر لە ھەوت سالانەو تا ھەفتا سالان... بەردى لەسەر بەرد...
(دایەن. سوراھى بە دەستەو دەپەو دیت، ئاو دەکاتە ناو پەرداخەو،
پەرداخەكە بۆ مېھەنە بانوو درېژ دەکاتەو.)

دایەن: ئاوەكەم ھینا...

مېھەنە بانوو: (بە دەم ئاو خواردنەو.) گرمە... وەك خۆین.

دایەن: لە بەفردانەكەو ھیناومە.

مېھەنە بانوو: جا با واش بېت، ھەر تامى خۆین دەدات...

دایەن: ھەوالېك لە دەرگای دەرەو ھات. ھاوشارىك دەپەوېت بېتە
خزمەتتان... نەخۆشەكە چاك...

مېھەنە بانوو: (قسە بە دایەن دەپرى... بە مېدىكى شېتانەو ھاوار
دەكات.) زوو، ئەو پىاو بەینە ئېرە، كى چوزانى، بەلكو خدرى
زىندەپە... (وەزىر و دایەن دەچنە دەرەو، سەرىزىكېش دەپەوې پىروا.)

مېھەنە بانوو: (بە سەرىزىشك) تۆ بېنە. تۆ پىاوېكى ئومېدت لە دەس
داو. دوو قسەى لەگەلدا بكەیت... تا دەگاتە ئېرە، خدرى زىندەش
بېت، باسك و بالى دەشكېت.

ئەستېرناس: (خۆى دەدوېنى.) ئەمەش نەخۆشەكە چاك ناكاتەو...

سەرىزىشك: (خۆى دەدوېنى.) ئەگەر نەخۆشەكە چاك بكاتەو
سەرىزىشكایەتییەكەى ئېمە لە دەست دەچېت... پىى چاك ناكرىت...
ئاخ... گەر ئېستا بوومە لەرزەپەك بېت... يانىش ئاگرېك بكەوېتەو...

مېھەنە بانوو: (خۆى دەدوېنى.) ئەو ھى كە ھاتوو، لاوە يان پېرە؟

سەرىزىشك: (خۆى دەدوېنى.) ئەگەر پەكېك لەم چىرايانە بخەمە خوارەو.
مېھەنە بانوو: (خۆى دەدوېنى.) شىرىنم رزگار دەكات... وام بە دلدادېت...
سەرىزىشك: (خۆى دەدوېنى.) شىت بوون لە دەستى مروڤدا نېپە.

ئەستېرناس: (خۆى دەدوېنى.) ئەگەر نەخۆشەكە يان پىى چاك نەكرىت...
ئېمەش تېدا دەچىن.

سەرویناز: (خۆی دەدوینێ.) دیسانەوێ خەوم دی... هێندەى نەماوە
بەربەمەوێ سەر زەوێ...

میهمه نه بانوو: (خۆی دەدوینێ.) شیرینی من چاک دەکا...
سەرپزیشک: (خۆی دەدوینێ.) هەر دەبێ هەلبێم، هەرچییه کم کردبێ و
نەکردبێ هەر دەبێ هەلبێم..
ئەستێرناس: (خۆی دەدوینێ.) ئایا ئەستێرەکان پەکیان پێیه تی، ئەگەر
ژیايت و ئەگەر مردیت... لەوانەیه ئەستێرەکان پەکیان پێی نەبێ، بەلام
من پەکم پێیه تی...

میهمه نه بانوو: (خۆی دەدوینێ.) داخۆ لاوه یان پیره؟
ئەستێرناس: (خۆی دەدوینێ.) ئەى هاوار... نامەوێ بمرم... مردن (هەست
بە خۆی ناکا که قسە دەکا.) مەرگم ناوێ.
میهمه نه بانوو: (بە ئەستێرناس.) چیت وت؟
ئەستێرناس: من؟ بەندەتان؟! نەخێر، هیچم نەوت، ئەى شابانووی
گەرەم...

میهمه نه بانوو: (بە سەرویناز.) ئاوێنەیه کم لێرەوێ بدەری...
لەبەردەمی میهمەنه بانوودا رايدەگریت... میهمەنه بانوو،
سەرپۆشه کەى و برۆکانى رێکدەخات...
میهمەنه بانوو: (خۆی دەدوینێ.) بەراستیش من ئەوەندەى
دەلێن... جوانم...

سەرپزیشک: (خۆی دەدوینێ.) دەبێ هەلبێم...
ئەستێرناس: (خۆی دەدوینێ.) گەر لە ملی سەرپزیشک بدات،
حەقیه تی...

میهمه نه بانوو: (خۆی دەدوینێ.) وام هەست دەکرد برۆکانم هەلۆه‌ریون،
هیچ نەبوو... تەنیا چاوه‌کانم زۆر سوور بوونەتەوێ.
ئەستێرناس: (خۆی دەدوینێ.) من تاوانم چیه؟ جەلالاد سەرم پێ
دادەنەوینێ، ئینجا شمشیرەکه بەرز دەبێتەوێ... ئینجا بەپشتی ملدا.

به پستی ملی مندا... شمشیره که دیته خواره وه... ئینجا... تهنگاو
 بووم... هه ندهی نه ماوه بته قمه وه...
 میهمه نه بانوو: (به سهرویناز). بیهمه ره وه.
 (سهرویناز ئاوینه که دهباته وه و دیته وه جیی خوی دهست دهکاته وه
 راوه شانندی باوه شینه که.)
 ئهستیره ناس: گهر ریتم بدهی ئه ی شابانووه که م، من بچمه سه ره وه و له
 که لووه وه و... ئهستیره کان...
 میهمه نه بانوو: نه خیر، له وانه یه شتیکت لی پرسى...
 ئهستیره ناس: (خوی دهوینى). له گه ل سه رپزیشکدا ریک بکه وم و قور
 قوراگه ی ئه م دوو ژنه... پلیکانه نهینیه که ده ناسم... هه ل دین... ئه م
 کاره گه مه ی تیدا نییه.
 (ئهستیره ناس، ههنگاو یک به ره و میهمه نه بانوو ده چی که پستی تی
 کرد وه. سه رپزیشکیش ده جو لیته وه، سهرویناز، ماندوو و جاروبار
 خه و ده بیاته وه و باوه شین راده وه شینى. ریک له م کاته دا وه زیر، دایه ن
 و پیاوه تازه هاتوو که دینه ژوو ره وه. پیاوه تازه هاتوو که به رپزیکى
 دیاره وه سلاو له میهمه نه بانوو ده کات.)
 تازه هاتوو که: خودا چاکى بکا... سولتانه که م...
 (به شیوه یه کی سه یر ته ماشای سه رپزیشک و ئهستیره ناس دهکا.)
 میهمه نه بانوو: (خوی دهوینى). پیاویکی چهنه ناشیرینه.
 تازه هاتوو که: نه خوشتان هه یه، ده بیته ئه مه بیته که لیتره نوستوو...
 میهمه نه بانوو: تو خه لکی ئه رزه ن-یت؟
 تازه هاتوو که: نه خیر.
 میهمه نه بانوو: پزیشکیت؟
 تازه هاتوو که: نه خیر.
 میهمه نه بانوو: ئهستیره ناسی؟
 تازه هاتوو که: نه خیر.

میهمه نه بانوو: خدری زیندهیت؟

تازه هاتوو ده که: نه خیر... خدری زینده ده بی دموچاوی جوانتر بیت... که چی
ئیوه هه که منتان بین و نه بین، له دلی خوتاندا وتان... «پیاویکی
چهند ناشرینه»

میهمه نه بانوو: (ده ترسیت و ده که ویته ژیر سام و کاریگه ریی پیاوه
تازه هاتوو ده که وه.) چونت زانی؟
تازه هاتوو ده که: (وه کو پرسیاره که ی نه بیست بیت.) هیشتا با سه یری
نه خوشه که بکه م...

(تازه هاتوو ده که ده چیت له لای ئه و لاکی شه یه ی شیرین-ی له سه ردا
نوستوو، خوینه کوته ی ده پشکنیت، پیلوی ده کاته وه و لیکیان
ده نیت وه، هه لده ستیت وه،)

تازه هاتوو ده که: جوانیی سولتان شیرینی خوشکتان داستانی سه رزارانه...
به لام، هه رچونیک بیت به مجوره شم به خه یالدا نه هاتوو... پیتان بلیم
بیر له چی ده که نه وه و چیتان به میشکدا رهت ده بی؟
میهمه نه بانوو: نه خیر... پتویست ناکات...

تازه هاتوو ده که: نه خوشه که تان مه ترسیی له سه ره، تا به یانی یان پرزگاری
ده بیت یان نا، ته نانهت باروونتر بدوین، یه ک سه عاتی پی ناچیت و
ده مرئ...

میهمه نه بانوو: تو هاتوویت ئه مه م پی بلیت؟
تازه هاتوو ده که: هاتووم به تو بلیم خوشه که ت چاک ده که مه وه...
میهمه نه بانوو: سوپاس خودایه.

تازه هاتوو ده که: ته نیا بهر له هه موو شتیک، سی مه رجم هه ن.
میهمه نه بانوو: چیت له من ده وی داواکه...

تازه هاتوو ده که: بو خوم، هیچ داواکاریه کم نییه، نه چل شاری تووم ده ویت و
نه چل حوشت ریشم هه ن بو له سه ر بارکردنی گه نجینه ت... ده بی ئه مه
چاک بزانی ئه ی میهمه نه بانووی کچی شا سه نه م.

میهمه نه بانوو: مهرجه کانی تۆم په سنده.
 تازه هاتوو ده که: که وایی، له پیشدا (سهرویناز پیشان ددها.) ئەم کیرژۆلهیه،
 قۆلی له باوهشین راوه شانده وه شه کهت بووه، زگیشی برسییه،
 ئەستیره ناسیش کاری ههیه ده بی بیکات، ری به ویش بده.
 میهمه نه بانوو: برۆن، (به سهرویناز.) تۆ گولته ر بنیره ئیره.
 تازه هاتوو ده که: نایه ویت، با کهس نه ییت...
 میهمه نه بانوو: باشه.
 تازه هاتوو ده که: دوايي، فه رمان ددهیت، کۆشکێک بو خوشکه کهت بنیات
 بنری...
 میهمه نه بانوو: بو شیرینی خۆم، نهک یهک، هه زار کۆشک به بنیات نان
 ددهم...
 تازه هاتوو ده که: بابینه سهر مهرجی سییه م، (له پر پروو ده کاته
 سهر پزیشک.) ئەوهی بیرى لى ده که یته وه راست نییه، سهر پزیشک،
 چاوم له جیی تۆ نییه... نه خیر شه یتان و مه یتانیش نیم... ته نیا من
 له وه ده گهم که مروڤ بیر له چی ده که نه وه، هه ر که سیکیش خوی
 تۆزیک ماندوو بکات له مه دهگا، برا (ده گه رپته وه میهمه نه بانوو.)
 مهرجی سییه م... چاک بوونه وهی خوشکت، ژيانى خوشکت، به م
 مهرجه وه به نده، (قسه کانی ده بریت، ماوه یهک بیدهنگی.) له دوورده وه
 هاتم، تینوومه...
 میهمه نه بانوو: (به دایه ن.) ئاو بده.
 دایه ن: (ئاو ددهات...) نۆشی گیانت بی...
 تازه هاتوو ده که: ئاو ده که تان وهک شه کر وایه.
 دایه ن: له و سه رچاوه یه ی پشتی چیاى ئاسنینه وه بو مانى ده هیئن، بو
 سه را..
 تازه هاتوو ده که: ده زانم، شاری ئه رزه ن ئاوی خواردنه وهی نییه، کانیه کانی،
 له جیاتى ئاو کی میان لى ده چۆرى...

میهمه نه بانوو: مەرچی سییه مت نهوت؟

تازە هاتووە کە: میهمه نه بانوو، تۆ شیرینت زۆر خوشدەوێت. هیچ خوشکیک ئەوەندە تۆ خوشکی خۆی خوش نهوێستوو... لەمە و دواش کە سێک وەکو تۆ خوشکی خۆی خوش ناوی... بۆ پرزگار بوونی خوشکت، تاجە کەت و تەختە کەشت... (لە پرروو دەکاتە وەزیر). ئەوەی بیرى لى دەکەیتە وە راست نییه، وەزیر، چاوەڕێ بکە تا قسە کانم تەواو بن. (بە میهمه نه بانوو). بۆ پرزگار بوونی خوشکت ئامادەیت واز لە تاجیش و تەختە کشت بهێنی... دەزانم، بەلام پێویست بەوانە ناکا، (دیسان قسە کان دەپێی). منیش مەگەر لە باریکی نالەباردا بێدەنگ بووم. (ئاوەکە هەڵدەگرێت و دەیخوا تەو). بە راستی ئاوەکە تان لە شەکرای سارد دەچێت.

دایەن: نۆشی گیانت بێ...

تازە هاتووە کە: بەلام خەڵکی شارەکە لە تینوواندا دادەهێژرێن. سەچاوەکان لە جیاتى ئاو قورپاویان لى دەچۆرێ... (لە پرروو دەکاتە سەرپزیشک). دیسان نەتزانى، سەرپزیشک، دیسانە وە راستیت بە بیردا نەهات. چونکە مەرجە کەم، ئاو هێنان نییه بۆ شار... دەزانم، کۆششى زۆر کراوە کە ئاوی چیاى ئاسنین بهێنرێت بۆ ناو شار. وەزیر: تاشە بەردەکان کون ناکرێن.

تازە هاتووە کە: دەزانم (بە سەرپزیشک). بینیت، سەرپزیشک، ئێستا چارەت دیتە وە، بیر دەکەیتە وە کە بیر لە هیچ نەکەیتە وە. بەلام ئەمیش هەر بیرکردنە وەیه.

میهمه نه بانوو: مەرچی سییه م؟

تازە هاتووە کە: بۆ پرزگارکردنى خوشکت دەبێ شتیکی خۆت بیه خشیت... بەلام ئایا دەتوانیت ئەوە بیه خشیت، ناتوانیت بیه خشیت... من بە خۆشم ناتوانم بریار بدەم.

میهمه نه بانوو: چیت لە من دەوێ؟

تازە ھاتووەكە: (بە سەرپزیشك.) پروانە، دیسان دەستت بە بیر كردنەو
كردهو. سەرپزیشك، چەند بە خراپیش بیردەكەیتەو، لە كاتیكدان
ئەوێندە پیرم كە ھەندێك شتم پێ لە ژنان داواناكړی، بەناشرینی و
ھەژاری خۆشم دەزانم.

میهمنە بانوو: داواكارییەكەت لە من چییە؟
تازە ھاتووەكە: نەك بۆ من، تۆ بۆ خوشكەكەت دەبێ شتیکی خۆت بەخت
بكەیت.

میهمنە بانوو: تێگەیشتی بیر لەچی دەكەمەو؟
تازە ھاتووەكە: بەلێ، لە دلتدا دەلێیت: «بە ھەر حال ژیانەوێ خوشكم
پێویستی بە مردنی من ھەیە.» لە دلتدا دەلێیت: «دەمرم.»
دەلێیت: خۆزگە ئەم كارە زۆر زوو بكرایەو ئەوێندە ئازارم نەچێشتایە.
ئە بەمجۆرە، ئەوێندە لە ئێستاو خەمێك كەوتە بیركردنەوێندە...
(یەكسەر پروو وەزیر وەردەگەڕی.) پەلە مەكە، شالیارەكەم، پێویست
بە گیان بەخشینی سولتان ناكات، بەلام پێویستی بە بەخشینەوێ
شتیكي ئەوتۆ ھەیە كە بەلای تۆو گیانی ببەخشیایە چاكتر دەبوو.
وەزیر: وس... تێگەیشتم، تێگەیشتم. خودا بتگري (بە میهمەنە
بانوو.)... ئەم جادووگەرە لە دیارتانەو دەركەن...

تازە ھاتووەكە: (بە میهمەنە بانوو.)... برۆم؟
میهمنە بانوو: (لە بیركردنەو بە ئاگادیتەو.) چی؟ بۆ كوی؟ ئەدی
خوشكەكەمت رزگار نەدەكرد؟
وەزیر: سولتانەكەم، داواكارییەكە بەجێ نەھێن. لە ملی ئەم نەفرەت لی
كراوە بدەن.

تازە ھاتووەكە: (بە میهمەنە بانوو.) ئای كچی شا سەنەم، پرووت چەند
جوانە. لەشی لەو گۆل جوانترە كە بە ھەوت سالان جارێك دەپشكوی.
نیو چەوانت وەك پرووناکیی بەیان... برۆكانت قەلەم... چاوەكانت
مامز... ئەم خالە زێڕینانە ی ناو ئەم شەوگەرە خەوالوو... ئەم خالە

که سکانه... ئەو لووتە ورد و ناسکەت... لیۆه کانت... ئەم تووترکە تەنیا
لە ئەستەمبوولدا دەروێ... ئەم هەلووژەیه لە دەشتەکانی بۆلییه و دیه...
ئە ی کچی شا سەنەم تۆ لە شیرینی خوشکیشت جوانتری.
وەزیر: سولتانه کەم، ئەم ئیبلیسە لە گۆ بخەن.

تازە هاتوووە کە: کچی شا سەنەم... ئە ی کچی شا سەنەم... ئەم لە شە ی تۆ،
دەبی بە وشکە گەلای دارچنار، زەرد، وشک... خشە خش... ئەم برۆیانە
شاش دەبن و تیکدەچن، ئەم چاوانە وەک چاوی مەری سەر براو
دەروان... لووتت درێژ دەبی... لیۆه کانت وەک پارچە داوی لە
شەرەپەری هەژارتین ژنە ئەرزەنی بوو و دیان لی دی... لە گەل ئەو هەشدا
لە من ناشرینتر نابی...

میهمەنە بانوو: چی دەلیی، بۆچی ئەم قسانە دەکە ی؟
وەزیر: ئەم بەدفعە ڕە بێدەنگ بکەن...

تازە هاتوووە کە: ئەوا مەرجی سییەم دەلییم، میهمەنە بانوو، مەرجی
سییەم بۆ ئەو دی خوشکت نە مری... تۆ جوا نییە کەت دەبەخشیت و
خوشکە کەت دەژی.

وەزیر: بۆت نییە ئەو بکە ی گەورەم، بۆت نییە مەرجیکی وەها پەسند
بکە ی.... تەلیکی برژانگت بە سەد هەزار...
میهمەنە بانوو: (قسە بە وەزیر دەبری). ... وس

تازە هاتوووە کە: دەزانم بیر لە چی دەکەیتە وە، میهمەنە بانوو. چەند بە پە لە،
چەند بە ئالۆزی بیر دەکەیتە وە. بەلام ئەنجام هەر بیر لە هیج
ناکەیتە وە... تەنانەت بیر لە بیرکردنە وەش ناکەیتە وە. ئەوا حەسایتە وە.
میهمەنە بانوو: بیر لە هیج ناکەمە وە... نەخیر بیر ی لی دەکەمە وە... باشە...
مەرجی سییەمیشتم پەسند کرد.

تازە هاتوووە کە: من درۆم لە لا نییە. پرووت دەرژاکێ، پیر دەبی، بەلام لەشت،
دلت، گشتی وەها تازە، وەها گەش، گشتی وەها بە تینوویەتی
دەمی نییە وە، بیر لە وە مەکەرە وە کە بلییت «هیشتا سوپاس!»، خۆزگە

ئەوانیش پیر دەبوونەو، ئەوانیش دەمردن.
 وەزیر: سولتانه کەم... گەورەم... تاقانە کەم... ئای خودایە.
 میهمەنە بانوو: با درێژە بە کارە کە نە دەین... مەرجە کە تەم لاپە سەندە... و تەم
 لەلام پەسەندە سا... تێنە گەیشتی، مەرجی سییە میشم پەسەند کرد.
 (ماوەیە ک بێدەنگی.) باشە، ئیستاکە چی دەبی؟
 تازە هاتوو کە: کچم، ئەلێرە دانیشە.

(تازە هاتوو کە میهمەنە بانوو پشت بە بێنەرەن دادەنی، ئەو کاسە
 گەورە دەهینی کە لە سووچە کە دا دانراوە، شووشە یەک لە گیرفانییەو
 دەردەهینی و بەناو کاسە کە یەدا بە تال دەکاتەو... تازە هاتوو کە گۆلیک
 و لەتە روو کێک لە باخەلییەو دەردەهینی و دەرخاتە ناو کاسە بە
 هالاکەو. هالاکە دووبارە بەرز دەبیتهو. هەموو ئەمانە کە روو دەدا،
 دایەن لە باریکدایە کە زۆر دەترسی. خەریکی دوعا خۆندنەو.)
 تازە هاتوو کە: (بە میهمەنە بانوو.) مەترسە کچم، هەرگیز لەشت
 ناسووتی، دەستی خوشکە کە ت بگرە. (میهمەنە بانوو، هەر پشتی لە
 بێنەرەن، دەستی شیرین دەگری.)

تازە هاتوو کە: ئاگری بێ گوناھی لە هەموو شتێک خاوینتەرە، ئاگری بێ
 بەزەیی کە لە هەموو شتێک پاکترە، جوانیی ئەو گۆلە ی کە لە ئاگر دا
 سووتاو بوو بە خۆلە میش چۆن بە خۆلە میشی لقە داربی تیکەل بوو،
 جوانیی تۆش بەو مردنە تیکەل دەبی کە خوشکە کە تی گەماروو داو
 مردنە کە دەبەزینی، کچم... (بە سەرپزیشک.) سەرپزیشک... تۆ
 دەتوانی برۆی... (سەرپزیشک دەچیتە دەرەو) وەزیر... تۆش دەتوانی
 برۆی...

وەزیر: نەخێر. من نارۆم. من لێرەم... من...
 تازە هاتوو کە: راست دەکە ی، مەرۆ...
 میهمەنە بانوو: (بە دایەن کە وازی لە دوعا خۆندن هیناوە و دەگری.)
 مەگری... دایە گیان... ئەگەر من لە سەر پێخەفی مردن بوومایە،

شیرین-یش هەر وهه‌های نه‌ده‌کرد؟

وه‌زیر: نه‌خێر... نه‌خێر... نه‌یده‌کرد. سویند به‌سه‌ری تۆ ده‌خۆم نه‌یده‌کرد.

شتیکی وه‌ها هیچ ئافره‌تیک. هیچ پیاویک. هه‌رکه‌س...

میهمنه‌ بانوو: (قسه‌ به‌ وه‌زیر ده‌برێ). ئا... وه‌زیر که‌م. له‌به‌رچی ئه‌و قسه‌

ناخۆشانه‌ ده‌که‌ی؟ تۆ سه‌ری من وس به‌... قسه‌ مه‌که‌... ته‌ماشای

ده‌موچاوم که‌... سه‌یری ده‌موچاوم بکه‌ تا له‌ ده‌موچاوتوه‌ تی‌بگه‌م

ده‌موچاوم چیی لێ هاتوو.

تازه‌هاتوو که‌: (به‌ میهمنه‌ بانوو.) بیر له‌ خوشک بکه‌وه‌. خوشکه‌ که‌ت

دیسان وه‌ک جاری جارانی، دیسانه‌ وه‌ وه‌ک کارمامزیک به‌

ده‌ورو به‌رتدا ده‌گه‌رێ... خواردن ده‌خواو، ده‌نوی، هه‌لده‌ستی، ده‌ژی، له‌

کاتی‌کدا که‌ خه‌ریک بوو ده‌مرد.

میهمنه‌ بانوو: به‌ ده‌موچاومدا بروانه‌، ئا... وه‌زیر که‌م. به‌ ده‌موچاومدا

بروانه‌... نه‌که‌ی ده‌مت بکه‌یتوه‌، قسه‌ مه‌که‌... ته‌نیا له‌ یه‌ک شت،

خوشکه‌ که‌م نامرێ... شیرینه‌ که‌م...

(پرووی وه‌زیر که‌ سه‌رنجی له‌و گۆرانه‌ ده‌دا له‌ ده‌موچاوی میهمنه‌

بانوودا پرووی ده‌دا، ئه‌بله‌ق ده‌بی.)

تازه‌هاتوو که‌: تۆ خۆشه‌ویستی ده‌زانی ئه‌ی کچی شا سه‌نه‌م... تۆ

خۆشه‌ویستی ده‌زانی...

میهمنه‌ بانوو: ئای پرووت چه‌ند زه‌رد هه‌لگه‌راوه‌.. وه‌زیر که‌م... بۆچی

چاوه‌کانتم لێ ده‌شارییه‌وه‌؟ جارانی له‌ سه‌یری ده‌موچاوم تی‌ر

نه‌ده‌بوویه‌وه‌، بۆچی وه‌ها ده‌زانی... ئاگام لێ نییه‌؟

تازه‌هاتوو که‌: خوشکه‌ که‌ت ده‌ژی... خوشکه‌ که‌ت ورده‌ ورده‌ گیانی به‌

به‌ردادیته‌وه‌... پرووی لێ وه‌رمه‌گیره‌وه‌... مه‌جوولێ...

میهمنه‌ بانوو: ئا... وه‌زیر که‌م، چییه‌؟ تۆش ده‌موچاوت پیره‌، به‌لام

هه‌رگیز ناشرین نییه‌. پرووی دایکیشم پیر بوو به‌لام ناشرین نه‌بوو...

به‌لام ئه‌وه‌ی من؟ دایه‌... ئاوینه‌که‌ بیته‌، به‌رامبه‌رم رایبگره‌، نه‌خێر...

نامه‌وی... دوايي ته‌ماشا ده‌که‌م، زۆر دوايي.
 وه‌زير: ئيدي به‌سه. بي‌که‌ن له‌رپي خودا به‌سه... هه‌لسن له‌ويوه... ده‌ستي
 خوشکه‌که‌ت به‌رده... (له‌ بارپي‌کي ناخوشدا ده‌لاويني‌ته‌وه.) ئۆ
 هوؤۆ... (وه‌زير خه‌نجه‌ره‌که‌ي ده‌رده‌هيئي، ده‌يه‌وي له‌ سينگي خوي پاکا،
 تازه‌هاتووه‌که، خوي ده‌هاوي‌ته‌ سه‌ر وه‌زير و خه‌نجه‌ره‌که‌ي له‌ده‌ست
 وه‌رده‌گري‌ته‌ و، له‌م کاته‌دا.)
 دايه‌ن: ئاي...

ميه‌مه‌نه بانوو: چي ده‌کا؟ بۆ وای کرد؟ (هاوار ده‌که‌ن.)
 تازه‌هاتووه‌که: (به‌ ميه‌مه‌نه بانوو.) راوه‌سته... مه‌جوولپيره‌وه، دانيشه...
 خوشکه‌که‌ت ئه‌وا هه‌لده‌سي‌ته‌وه...
 (وه‌زير به‌سه‌ر لا‌کيشه‌که‌دا ده‌که‌وي...)
 وه‌زير: (به‌ تازه‌هاتووه‌که.) بۆ لي نه‌گه‌رايت، خودا بتگري.
 تازه‌هاتووه‌که: تۆ وه‌کو ترسنۆکان، وه‌ک به‌زيوه‌کان دلداري ده‌که‌يت، وه‌زير،
 ته‌نيا بۆ خۆت... نه‌ک خۆت... تا ئه‌و را‌ده‌يه‌ي که‌ بير له‌ کوشتنی من
 نا‌که‌يته‌وه... ته‌نيا بۆ خۆت دلداري ده‌که‌يت.
 (له‌م کاته‌دا هالاوي ناو کاسه‌که‌ دامرکاوه‌ته‌وه.)

تازه‌هاتووه‌که: (به‌ ميه‌مه‌نه بانوو.) ئاگر کوژايه‌وه، کچي خۆم...
 خوشکه‌که‌ت پزگاري بوو.
 ميه‌مه‌نه بانوو: شيرينه‌که‌م...
 شيرين: هه‌پشو... هه‌پشو...
 تازه‌هاتووه‌که: راوه‌سته... ئه‌وه... ئه‌وه‌ چاوه‌کانی ده‌کاته‌وه... ته‌واو، ئه‌وه
 خوشکه‌که‌ت بۆ گه‌رايه‌وه... ده‌ستي به‌رده...
 وه‌زير: خودا هه‌مووتان بگري.

ميه‌مه‌نه بانوو: خوشکه‌که‌م، شيرينه‌که‌م، تا‌قانه‌که‌م...
 (شيرين تا نيوه و ناته‌واويک راست بووبوووه... ميه‌مه‌نه بانوو خوي
 به‌سه‌ر شيريندا داداوه، دايه‌ن خوي به‌ مليدا پيچاوه‌ته‌وه... شيرين له‌

باریکدایه که وه‌کو نه‌ببینی و نه‌بیستی وه‌هایه، له‌و کاته‌دا
تازه‌ها‌تووه‌که بیده‌نگ ده‌چیتته‌وه ده‌ره‌وه).

دایه‌ن: خودایه سوپاس... خودایه سوپاس...

شیرین: (دایه‌نی ناسی‌بووه‌وه، به‌لام خوشکه گه‌وره‌که‌ی، که باوه‌شی پیدا
کردوه، هیشتا پشتی له‌بینه‌رانه، نه‌ناسیوه‌ته‌وه)... دایه گیان... داخو
له‌میژبوو نه‌خوش بووم... داخو ئیستا به‌ته‌واوی چاک بوومه‌وه؟ تاتام
له‌کوئییه؟ خوشکه‌که‌م ئاگادار بکه‌نه‌وه... (له‌م کاته‌دا روو به‌رووی
میهمه‌نه بانوو سه‌ری هه‌لده‌بری... به‌لام رووی له‌لایه‌ن بینه‌رانه‌وه
نابینری به‌رامبه‌ریه‌ک دین). دایه گیان، ئه‌م ئافره‌ته‌کییه؟

په‌رده

کۆتایی دیمه‌نی یه‌که‌می په‌رده‌ی یه‌که‌م

***

په‌رده‌ی یه‌که‌م - دیمه‌نی دووه‌م

رووی به‌ره‌و باخچه‌ی ئه‌و کۆشکه‌ی بو شیرین دروست کراوه،
پێپلیکانه‌ی پان و به‌رین بو ده‌رگا‌که‌ی به‌سه‌ر ده‌که‌وی، باخچه‌که
دارسیوی تیدایه که میوه‌ی پێوه‌یه.

ده‌رویش، به‌هزاد، سه‌روه‌ستا، شه‌ریف، فه‌ره‌اد، بو‌یاخچی، کریکاران
و ده‌ست و پێوه‌نده‌کان.

فه‌ره‌اد، له‌لای چه‌پی ده‌رگا‌که‌وه، له‌سه‌ر ئه‌سکه‌له‌یه‌کی بلنددا خه‌ریکی
کارکردنه له‌نه‌قشه‌کانی ژیر گو‌یسوانه‌دا، شه‌ریف، ریک له‌ژیر
ئه‌سکه‌له‌که‌دا خه‌ریکی کارکردنه، ئه‌ویش هه‌ر نه‌قش ده‌کا، نه‌قشه‌کانی
لای پێپلیکانه‌کانی لای راسته‌وه‌ی ده‌رگا... به‌هزاد خه‌ریکی
ره‌نگکردنیانه.

سه‌روه‌ستا و ده‌رویش ته‌ماشای کۆشکه‌که ده‌که‌ن، بو‌یاخچی خه‌ریکی
ئاماده‌کردنی بو‌یاخه، کریکار و ده‌ست و پێوه‌ند له‌کارکردن و دین و
ده‌چن.

سەرۆهستا: (به دهرویش) ئه ئاوها، ههركه كاری نهقشهكان كۆتاییان
هات، كۆشكى سولتان شیرین تهواو...

دهرویش: چهند كهس، چهند روژ كارتان تیدا كرد؟
سەرۆهستا: ئی... چوار سهده كه سیك كارمان تیدا كرد... لهوهتیی دهست به
دانانی بناغه كرا تا ئیستا دهكات هه یانزده مانگ.
دهرویش: چهند سال بهرگه دهگری؟

سەرۆهستا: ئی... ئهگه نهسووتی، ئهگه نهپرووخی، چاودیتری بكری، جار
نا جارێك دهستیكى پيدا بهیتری، تهمهنی ههزار سالی دهبی...
دهرویش: دوايی چی دهبی؟

سەرۆهستا: چۆن، دوايی چی دهبی؟
بههزاد: (لهسهركارهكهیهوه راست دهبیتهوه خوی تیکهلی قسهكه دهكا)
دوايی، دهژاكی، دهمری، خو تا قه یامهت هه نامی...
دهرویش: كهواته بۆچی وا خۆتان ماندوو دهكهن؟

بههزاد: بۆچی خو ماندوو دهكهن؟ تو بۆچی هه ناسه دهدهیت؟ دوايی ههزار
سال، یان ته نانهت سبه یینیش پرووخی، دهبی دروستی نهكهن؟ ئیمه
دروست دهكهن و دهپمی و دروستی دهكهنهوه..
دهرویش: دهپمیتهوه...

بههزاد: با برمی... دیسان دروست دهكهنهوه... بنچینهی كار پمان نییه،
دروست كردنه... (فهراهادی پیشان دهكا كه لهسهركه لهدا كار
دهكا)

ئهم ههزره كاری سهركه ئهم ئهسكه لهیه دهبینی؟ ئهمه ی وا نهقشه كانی
ژیر سوانهكان دهكا؟ نهك ئهوهی له خوارهوه كار دهكا، ئهوهی سهروهوه،
كوپمه، ناوی فهراهاده، ئهمه رێك چوارهمین روژه بی ئهوهی هیچ
بخوات و هیچ بخواتهوه و... بی ئهوهی بنوی...
سەرۆهستا: شهوانهش چراوگ داده گیرسی...
بههزاد: كار دهكا...

سەرۆهستا: من چه ندم پئی وت، دایکی هاته ئییره و گریا، باوکی خۆی لی تووره کرد.

بههزاد: سوودی نییه، کوری من به جارێک خۆی به کاره که به خشیوه... تا ئهو نه قشانه به گویرهی دلی خۆی تهواو نه بن و... تا له شوینیکی نادیاردا نه نووسی «کاری وهستا فه رها ده» و روژی لی بوونه وهی له سهر تۆمار نه کا، په ره مووچه کهی له دهست دانانیته وه.

دهرویش: نه خۆتان ده مین و نه نه قشه کانتان... ههر ده مرن...

بههزاد: ئیمه ده ژین، کاکه، ده ژین... (نه قشه کانی خۆی پیشان ده دا). هیشتا تو له نزیکه وه پروانه ئه م نه قشانه ی من... کوره کهی من منیشی رهت کرد، به لام هیشتا رهنگی پرته قالیی من له وهی ئهو چاکتره. سهرۆهستا: راست ده کهی، وهستا بههزاد، ئیستاش هیشتا له رهنگ کاریدا ههر له پیشه وهیت... به لام له هیل کاریدا ده ستیک نییه بگاته دهستی فه رهاد... هه میشه و ههر داده هینی... مه راقی ئه م نه قشانه ی ژیر گو بسوانه که م کردووه... خۆزگه تهواو ده بوو و ئه سکه له کهی لاده برد بماندیایه...

شهریف: (لهو شوینه وه که کاری لی ده کرد، هه ندیکیش به فه رمانه وه دیته قسه). وهستا...

سهرۆهستا: (به دهرویش). تو له ژیر دارسیودا هه ندیک به سه سییره وه، توژیکی که له ناو کۆشکه که شدا ده گه ریین.

شهریف: وهستا

سهرۆهستا: ئه وه دیم، شهریف ئاغا.

(سهرۆهستا ده چیتته لای شهریف).

شهریف: (ئهو نه قشانه ی پیشان ده دا که خۆی کردوونی). ده مگوت ده سه یرێک بکه... نابێ؟

سهرۆهستا: ئی... ئی... خراپ نییه... باشه، زۆر باشه... ته نیا، گه لاکان... گه لاکان وه کو بلایی باش نه کیشراون...

شەریف: گەلاکان چییانە؟

سەرۆهستا: (پرسیارەکەى شەریف دووبارە دەکاتەووە.) گەلاکان چییانە؟
بروانە، رۆڵە، شەریف ئاغا، لە ھونەرەکەى ئێمەدا کە پرسیت
«چییانە؟» کارەکە دەئالۆزکێ... کار گیروگرتى تێ دەکەوێ... واتە،
نەقشکار وەکو بلیى، کامە رەنگ، کام ھێلکارو بە ھۆى چییەو و
بۆچى، بۆچى گونجاو و بۆچى نەگونجاو، ناتوانى ئەمە روون
بکاتەو، بەلام دەیزانى...

بەھزاد: (بى ئەوێ لە کار بوەستى و ھەر لە جیى خۆبەو تیکەلى قسە
دەبێ.)

بەخودا وەستا، ئەگەر بەمن بى، تەنیا زانینی ئەمە بۆ نەقشکار بەس
نییە، نەققاش دەبێ ھۆ و بۆ چییەکەشى روون بکاتەو.
سەرۆهستا: قسەتە، وەستا بەھزاد، بەلام ئەم جوورە نەققاشەش لە ھەزاردا
یەک ھەلناکەوێ...

بەھزاد: فەرھادی من ئە ئاواھایە...

سەرۆهستا: (خۆى دەدوینى.) ئەم وەستا بەھزادەش لەھەموو جییەکدا ھەر
کۆرەکەى...

شەریف: (یەکدوو جیى نەقشەکان چاک دەکاتەو و، لەسەرۆهستا
دەپرسیتەو.) ئەدى ئیستا چۆنە؟

سەرۆهستا: ئى... باشە، باشە... بەلام... قسەيەکت پى بلیم، کورم شەریف
ئاغا، ئەم نەققاشییەى ئێمە کارى ئازایەکی پایە بلندی وەکو تۆ نییە.
شەریف: واتە دەتەوێ بلیى چى؟

سەرۆهستا: دەمەوێ بلیم تۆ تەماشای ئێمە مەکە، گوايە ئەگەر شەیتان
خۆى پەسند نەکا شەق دەبا، ئێمەش وەکو ھەموو پیشەسازەکانى دى،
دارتاش و نەقارچی، ئاسنگەر و زیرنگەر و پزیشک و ھى دى،
ھونەرەکەى خۆمان دەبەینە کاکیشانى فەلەک، بەلام دوایی و لە
کوئاییدا نەققاشى... ئەوێ تۆ دەیلێى... نەققاشى... (روو لەبەھزاد

دهكا.) وا نيبه وهستا بههزاد؟

بههزاد: (هه ر له جيئي خوويه وه و بوئ وهدي دهس له كاره كه ي هه لبري،
به دهنگيكي پر له تيزه وه) وه هايه، دايكي شهريف ئاغا دايه ني ناو
كوшке، دايه ني سولتانا نه.

سهروه ستا: (به شهريف.) منيش ده مويست ئه مه بلّيم، شهريف ئاغا،
كواني با سه رنجيكي قسه كانت بد...

بههزاد: (ههروه ها له جيئي خوويه وه و بيئ وهدي دهست له كار هه لبري،
به لام ئه مجارديان زور به سووربوونه وه وه.) له و شاره ي كه ئاره زووت
لييه... ده بيبه والي... شهريف ئاغا...

شهريف: من ده مه وي بيمه نه ققاش...

سهروه ستا: تو ده زاني... به لام بوونه والي...

شهريف: من ده مه وي بيمه نه ققاش... له راستيشدا بوومه تي...

بوياخچي: (له سه ر كاره كه يه وه ديته گو.) وهستا... رهنكي ئالم ئاماده كرد...
سهروه ستا: ئه وه هاتم... (شهريف به جيئ ده هيلّي، ديسان وه چاوي به
نه قشه كاني ئه وه ده كه وي، ده وهستي، سل ده كاته وه، به لام بيئ وهدي
بيه وي ديته قسه.) ئه گه ر رهنكي ئه م گوله زهردانه ش كه ميك كالتير
بكه يته وه... هه ر خوئ ده يزاني، شهريف ئاغا... به لام توژيك كالي
بكه ره وه... (ده چيته لاي بوياخچي.)

شهريف: (خوي ده دويني.) هه ر راست به گيلم داده نين... گه ر له خويان
نه بيت و ويستت كاره كه يان بكه يت تييدا ده چي... ئه م گه لايانه
چيانه؟

رهنكي گوله زهرده كان قهت تير نيبه... هيچيش... يان به راستي ده بيئ
هه نديك كال بكرئ؟ ئه ي خودا گيانم بستيني... بوچي پيم ئه نجام
نادري؟

(له سهروه وه بوياخ به سه ر شهريفدا ده چوري، شهريف ده م ده كاته
سهروه وه.) هه ي فه رهاد... سهرو بهرمت بهر باد كرد... بوياخ ده چوري...

(بۆياخ له داچۆران ناوهستى.) له گهڵ تۆمه... نابى ئاگادار بى؟...
 (داچۆران ناوهستى.) هىي له گهڵ تۆمه...
 (شهريف دهست به ههژاندنى په يژه كه دهكا.)
 سهروهستا: (هاتوووه ته لاي شهريف.) چييه، شهريف ئاغا؟
 بههزاد: (كار به جى دههيتى و له شهريف نزىك دهبيتتهوه.) هىچ بووه؟
 شهريف: فهرهاد له سهروهه بۆياخه كهى پژاند.
 سهروهستا: نابى، فهرهاد بۆياخ دهپژيى؟
 شهريف: ته ماشاى ئهم دلوپانه بكه، يان بۆياخه كهى پژاند، يان له
 فلچه كهيهوه دهپژيى.
 بههزاد: كورى من يهك دلوپ له فلچهيهوه ناپژيىته سه زهوى.
 (دلوپه كان شيوهى چۆراوگه وهرده گرن... بههزاديش و سهروهستاش
 چاويان بهوه دهكهويت.)
 بههزاد: (هاوار بۆ سهروهه دهكا.) فهرهاد، كورم...
 سهروهستا: ئه مه چيى لى به سه ر هات؟
 بههزاد: فهرهاد... كورم... وهلاميش ناداتهوه... (به شهريف كه په يژه كه
 رادهههژيى.)
 راپوهسته سا، شهريف ئاغا، په يژه كه مه جووليىنه... (به سهروهستا.) با
 سهركه وم و بپروانم (دهست دهكا به سهركه وتنهوه به سه ر په يژه كه دا.)
 شهريف: بهلكو مردبى... خو ئه وه تا ناجووليىتهوه... با مردارهوه بيت...
 سهروهستا: (بىر دهكاتتهوه.) جوانه، وهها به پيوه پالى به ديوارهوه داوه و
 وهستاوه، دهست و باسكيش ناجووليى.
 بههزاد: (سه ر دهكهوى بۆ لاي فهرهاد، پرووى ده مى دهكاتته خوارهوه.)
 نوستوووه... نوستوووه كاكه... بهلام نه قشه كانيشى، چهند جوانن،
 گولالهى واى تىدايه، ئاى ناپياو، ئه مانهى به چى كيشاوه؟ گولالهى
 وهها له سه ر زهويدا نه كيشراوه و نه ده كيشريى... نوستوووه و پرخهى
 دى... وهك هىستى شىر فروشان به پيوه نوستوووه.

سه‌روه‌ستا: ماندوویی چوار پوژ و چوار شه‌و...
 به‌هزاد: به‌ئاگا نایته‌وه، سه‌ری بری هه‌لناستیتته‌وه...
 سه‌روه‌ستا: نه‌بوورابیتته‌وه؟
 به‌هزاد: نه‌خیر گیانه‌که‌م...
 سه‌روه‌ستا: دایگره، وه‌ستا به‌هزاد... (به‌شاگرده‌کان.) کورینه، یارمه‌تی
 وه‌ستا بده‌ن.
 (به‌هزاد به‌یارمه‌تی شاگرده‌کان، فه‌ره‌اد له‌باوه‌شیدا داده‌گری.. له‌ژیر
 ئه‌و داریتوه‌یدا داده‌نی که‌ده‌رویش-ی له‌ژیردا دانیشتوو. کراسه‌که‌ی
 خوی داده‌که‌نی و ده‌یکاته سه‌رینی ژیر سه‌ری فه‌ره‌اد.)
 (له‌م کاته‌دا:)
 سه‌روه‌ستا: (به‌شهریف.) وه‌ره، با بچینه سه‌روه‌وه و به‌و نه‌قشانه‌دا پروانین
 که‌فه‌ره‌اد له‌ژیر سوانه‌کاندا کی‌شاونی... شهریف ئاغا.
 شهریف: (خوی ده‌دوینن.) ئو... وه‌ستا فه‌ره‌اد، منیش شهریف ئاغا.
 پوژتیک ده‌بی ناچارتان بکه‌م به‌منیش بلین وه‌ستا شهریف.
 سه‌روه‌ستا: (به‌سه‌ر ئه‌سکه‌له‌که‌دا ده‌که‌وی.) شهریف ئاغا.. نایتی؟
 شهریف: ئه‌گه‌ر سه‌یری نه‌قشه‌کانی فه‌ره‌اد بکه‌ین چ ده‌لی؟
 سه‌روه‌ستا: هیچ... سه‌یری شتی جوان خیره...
 (سه‌روه‌ستا له‌سه‌ر که‌وته‌که‌یدا به‌سه‌ر ئه‌سکه‌له‌دا به‌رده‌وام ده‌بی،
 شهریف-یش یه‌که‌م هه‌نگاوی به‌سه‌ر ئه‌سکه‌له‌دا ده‌هاوی. له‌م
 کاته‌دا.)
 به‌هزاد: (له‌ژیر دره‌خته‌که‌دا به‌ده‌نگ دی.) شهریف ئاغا... شهریف ئاغا...
 شهریف: چیه؟
 به‌هزاد: ده‌مه‌وی له‌گۆزه‌که‌ی تووه‌جامیک ئاو به‌م... ئه‌وه‌ی تو ئاوی
 سه‌رایه ئاوی بناری کی‌وی ئاسنینه، ئه‌وه‌ی گۆزه‌که‌ی ئیمه‌دیاره...
 شهریف: جا چیه؟
 به‌هزاد: ده‌لیم.. هه‌ندیک ده‌می فه‌ره‌اد ته‌ر ده‌که‌م، کوره‌لیتوه‌کانی شه‌قی

بردووه.

شەریف: (خۆی دەدوینێ.) ئاوەکەى مەدەرى... کۆرە شەرمە، شەریف...
دەکرى ئاو بە تینوو نەدرى؟

سەرۆهستا: (چووه ته سەرۆه و خەریكى ته ماشاکردنى نه قشەکانى
فەرهادە.) فەرهاد دا پرشتوون... وهک دهستهکانى خوش بن... به خودا
سه وزیکى ههیه، وهستا به هزاد، ئەمجۆره سه وزهم نه دیوه و
نه ده شبینمه وه، کۆرەکەى تۆ له رهنگیشدا رەتى کردووی...
به هزاد: نه خێر. ئەوهندهش به ته مهن نییه... (به شەریف که به ئەسکه له دا
سەرکه وتوووه و گیشتوووه ته لای سەرۆهستا.) ده مویست ئاو ببه م...
شەریف ئاغا...

شەریف: ئیستا دیم... به خۆم دیم و بۆت تیده که م...
سەرۆهستا: (به شەریف. که نه قشەکانیشى پیشان دهدا.) چۆن ئاغام؟
ئەمه شتی که به رگەى بگیری، ئەم گولالانه، ئەم سه وزه... سه یری ئەم
پێچانه که...

شەریف: هه سوودی پێ نایهت؟
سەرۆهستا: من؟ هه سوودی به کێ؟
شەریف: به فەرهاد...

سەرۆهستا: ده رۆى چیت له گه لدا بکه م، ئەگەر گه نج بوومایه له
هه سوودی بیان شه قم ده برد، راستیه کهى ئەوهیه، ئیستاکهش ئەگەر
لایه کی دلم پێبکه نى، لایه کهى دیکه ی ورده ورده ده کزیته وه، ته نانه ت
باوکیشى هه ندیکى له دل گرتوووه... وا نییه، وهستا به هزاد؟
به هزاد: نازانم (به شەریف.) تۆ چۆنت بینى، ئاغام؟ رهنگه کانى
به راستیش له وانه ی من...

شەریف: داخۆرهنگه کانى تۆ زمانى قسه یان ده بێ؟ هیشتا له به رده مى ئەم
سه وزه دا!...
به هزاد: باشه، باشه...

(شهریف و سه‌روه‌ستا داده‌به‌زن، شهریف گۆزه‌که‌ی هه‌لده‌گری ده‌یداته
ده‌ست به‌هزاد که هاتوو‌ته ژئیر ئه‌سه‌که‌له‌که‌وه.)

شهریف: بگره

(که شهریف گۆزه‌که درێژ ده‌کاته‌وه... یان به‌رێکه‌وت یان به‌ئه‌نقه‌ست،

بی ئه‌وه‌ی خو‌شی ئاگای لی بی ده‌یخاته خواره‌وه، گۆزه‌که ده‌شکی.)

شهریف: ئاخ... به‌داخه‌وه.

به‌هزاد: ئه‌وه‌شت کرد.

شهریف: به‌ئه‌نقه‌ست نه‌بوو.

به‌هزاد: (به‌توو‌ره‌یه‌وه.) ئه‌گه‌ر به‌ئه‌نقه‌ستیش

ت کردبی چی ده‌بی... به‌ئه‌نقه‌ست نه‌یکردوو.

(به‌هزاد ده‌گه‌رێته‌وه، که به‌توو‌ره‌یه‌وه ده‌روا، شهریف به‌دوایدا دیت و

قۆلی ده‌گری.)

شهریف: پیت ده‌لیم به‌ئه‌نقه‌ست نه‌بوو، وه‌ستا به‌هزاد.

به‌هزاد: قۆلم به‌رده...

سه‌روه‌ستا: راوه‌ستن، خه‌ریکی چین... وه‌ستا به‌هزاد؟

به‌هزاد: (قۆلی راوه‌پسکی نی) یه‌ک قوم ئاو... شه‌رمه (به‌توو‌ره‌یه‌وه دوور

ده‌که‌وێته‌وه و ده‌چیته‌ لای فه‌رهاد و ده‌رویش، له‌ژئیر دارسیودا، له‌م

ده‌مه‌دا.)

شهریف: (به‌سه‌روه‌ستا.) به‌ئه‌نقه‌ست نه‌بوو.

سه‌روه‌ستا: بی‌گومان، شهریف ئاغا، پیاو به‌ئه‌نقه‌ست کاری وه‌ها ده‌کا؟

شهریف: گۆزه‌که‌م به‌ئه‌نقه‌ست نه‌شکاند، به‌لام به‌ئه‌نقه‌ست که‌لله‌ی وه‌ستا

به‌هزاد...

سه‌روه‌ستا: ده‌ده‌ی ئاغا...

شهریف: خودا به‌لا له‌ئاغاشتان بدا، له‌ئیه‌وش... (به‌توو‌ره‌یه‌وه

ده‌گه‌رێته‌وه، ماوه‌یه‌ک ده‌سوورێته‌وه. دوا‌یی ده‌چیته‌ سه‌ر کاره‌که‌ی

خۆی.)

(لەم دەمه دا.)

بەهزاد چوو ته ژێر داره كه، دهستی له گۆزه كهی خۆبه وه تهڕ دهكات و
به په نجه ته ڕه كانی دهست دهكا به تهڕ كردنی لیوی فه رهادی
نووستوو.)

دهرویش: پیاویکی توو ڕهیت

بههزاد: وه هام...

دهرویش: له چی توو ڕه بوویت؟ به كه لکی چی دی؟

بههزاد: توو ڕه بوون به كه لکی توو ڕه یی دیت، ئه ی چۆن توو ڕه نابێ با پیره
گیان؟ گۆزه كهی به ئه نقه ست شكاند... هه سوودی به كۆره كه م دهبا، ئه و
نه ققاشیی بۆ چیه؟ خۆ ئه گه ر خۆم نه گرتایه چه قۆكه م ده رده كیشا و...
به لام منیشیان هه لده واسی... با هه لمبواسن.

دهرویش: په له ی چیه؟ كه س له م وێرانه یه نامینێ...

بههزاد: ئه مه ش هه ر قسه یه؟ له م وێرانه یه دا به وه ی كه سنگی كمان
دانه كوتیه ده بی توو ڕه نه بین؟ نابێ كامه ران بین، نابێ خۆشه ویستی
بكه ی، هه سوودی نه به ی، شه ر نه كه ی، نه ژیین؟!

دهرویش: چاوتان ئه ولاتر نابینێ، كه وتوونه ته سه ر خه یالێ دنیا وه.

بههزاد: خه یالێ چی، چ خه یالێك؟ به به رد، به ئاسن، به ته خته، من
چوزانم، به بۆباخ. شتیك به فلچه دروست بكری ده بیته خه یال؟
به لكو تۆ له دنیا ی خۆت بێزار بوویت لۆژ لۆژ ده گه ڕییت و ده وه ستی...
دهرویش: من له حاڵی دنیا گه یشتووم و به جیم هیشتوو ته وه... قیل و
قالی...

بههزاد: من نه مكر دووه، قیل و قال و میل و مالی... پێكه وه هه ر هه موویم
پێ قبووله، هه موو شتیکی پیرۆزم خۆش دهوی، مرۆف ده ستكردی
خۆی خۆش ناوی؟

(لەم دەمه دا سه روه ستا، فه رمان به شاگرده كان ده دا.)

سه روه ستا: ده سا ئه سكه له كه لا به دن، نه قشه كانی ژێر سوانه كان ته واو...

(شاگردەکان، هێشتا لەسەرەوهن دەست دەکەن بەلابردنی ئەو
ئەسکەلانەی فەرهاد کاری لەسەر دەکرد)
شەریف: (خۆی دەدوینێ). ئەمە لایەکی نەقشەکانی لێ بکردایەتەوه،
بەخۆشی هێشتا بۆیاخەکان تازەن و وشک نەبوونەتەوه، مخابن دەبی،
چەند حەیفە؟ چەنە بازی مەکە، مخابنە...
سەرەوستا: (بە شاگردان). ئەمان کۆرپینە لەسەرخۆ... پەلە مەکەن
(بەهزادیش بۆ یارمەتی دێتە پیشەوه.)
بەهزاد: ئاگاداربـ... هێدی هێدی... برۆانە، ئەم تەختەییە سەرەوه خەریکە
بەر نەقشەکان دەکەوی، لاری مەکەنەوه... سا...
شەریف: (خۆی دەدوینێ). گەر پالێکی پێوە بنێم، ئەسکەلەکە بەسەریدا
دەکەوی و نەقشەکان... پالێکی پێوە بنێم... پالێکی پێوە بنێم...
(ئەسکەلە لادەبرێ، یەكسەر لەسوانە بەرەو خوار ئەو نەقشانە ی ژێر
سوانەکان دەردەکەون، هەموو کەسیک کاری خۆی جێ دەهێلێ و
لەویدا کۆبوونەتەوه و تەماشای نەقشەکان دەکەن.)
دەنگەکان: شتی وا نەبینراوه، ئافەربـ... دە راوەستە پێت بەسەر پێمدا
نا!... تەماشای ئەم گولالانە بکە، بە خودا نەققاش بیت و کەس لە
سەرروی ئەمەوه نییە، (لەم دەمەدا - ئەستێرەناس - دێتە ژوورەوه،
ئاپۆرەکە بەرپێزەوه پێ و شوینی بۆ دەکەنەوه.)
ئەستێرەناس: بارەکەللا... باخی بەهەشتان هیناوه و خستووتانەتە ژێر
سوانەکانەوه، (پرسیار لە شەریف دەکا کە لە تەکیدا وەستاوه.) چۆنە،
شەریف ئاغا؟
شەریف: جوانە
ئەستێرەناس: (نەقشەکانی بەشی خوارەوه پیشان دەدا.) ئەمانەش
ئەوانە ی تۆن، وا نییە؟
شەریف: بەلێ.
ئەستێرەناس: ماشاڵلا... ماشاڵلا، ئەوانەش جوانن، دایکی دایەنت، بە

نه ققاشیی تو خه م دهخوا، به لام ته گهر ته مانه ببینی که یفی پییان دی،
منیش چهند جار یکم پی وتوو «خه م مه خو دایه، ته مه هه وه سیکه دیت
و ده روا» ته دی شا سه نه می به هه شتیش هه وه سی شاعیرییه تی
نه بوو؟

شهریف: ته وهی من هه وه س نییه
ته ستیره ناس: ده زانم ته وینه... (پیده که نی.) هه وه ست که دریژهی کیشا...
بووه بریار... (به رهو به هزاد ئاور ده داته وه.) فه رهادی تو ته مانه ی ژیر
سوانه که ی دروست کردوو، وا نییه؟
به هزاد: به لئی، کوره که م دروستی کردن.
ته ستیره ناس: له کوئییه؟
به هزاد: نوستوو.
ته ستیره ناس: نوستوو؟

سه روه ستا: چوار رۆژ، چوار شهو بی ته وهی هیچ بخوات و بخواته وه، بی
ته وهی بخه وی شه وانه ش به چراوگ...
ته ستیره ناس: (بی ته وهی گوی له قسه کانی سه روه ستا بگری، به رهو
شهریف ئاور ده داته وه.) پروانه ئاغا، مروث کوشکیکی وه های بییت
و باخچه یه کی وه هاشی هه بییت،... که مهی له کاسه ی بلوور ده که ویت و
خوشه ویستت به سه ر سینه تدا ده کی شیت و... پروانه... چوارینه یه کی
نویم نووسی، با بوت بخوینمه وه:

ته مه نمان به سته ییکه، تهی هه ردوو چاو خومار
پرکه، خواردنه وه پرکه، به للوور با نه بی به تال
چونکه ئا ته م به سته یه ی ژیر ته م گومه زه دا
دیته خویندن ته نیا یه ک جار...
چونه؟ ها؟ چونکه ئا ته م به سته یه ی ژیر ته م گومه زه دا... (ده وه ستی.)
ئاخ ته م به سته یه، ته م به سته یه ته نیا جار یک ده خوینریته وه... (له
سه روه ستا ده پرسى.) وا نییه، وه ستام؟

سه‌روه‌ستا: (هېچ شتيك تينه‌گه‌يشتووه.) وايه...
 ئه‌ستيره‌ناس: وا بزائم دوا جار كه هاتمه ئيره سى رۆژ له‌مه‌و به‌ر بوو؟
 سه‌روه‌ستا: به‌لى به‌ر له سى رۆژ ته‌شريف...
 ئه‌ستيره‌ناس: (قسه به سه‌روه‌ستا ده‌برى) داخو له ژووره‌وه زيپركاره‌كان له
 مېچ به زيپرگرتن بوونه‌وه؟
 سه‌روه‌ستا: لى بوونه‌وه...
 ئه‌ستيره‌ناس: با بچين ته‌ماشايه‌ك بكه‌ين... فه‌رموو شه‌ريف ئاغا...
 (ئه‌ستيره‌ناس، شه‌ريف و سه‌روه‌ستا ده‌چنه ناو كووشك، قه‌له‌بالغي
 په‌رت ده‌بى، هه‌ر كه‌سه و بو سه‌ر كارى خو، له‌م كاته‌دا به‌هزاد-يش
 ده‌چيته ژير دارسيوه‌كه بو لاي فه‌ره‌اد.)
 به‌هزاد: (سيپوټيك له داره‌كه ده‌كاته‌وه و قه‌پاليكى لى ده‌گرى.) سيپوى
 چه‌ند جوانن، (به‌ده‌رويش.) توش خه‌ريك بووى به ژووره‌وه‌دا
 بگه‌رپيت، بو ناچى؟
 ده‌رويش: نامه‌وى... ئه‌و پياوه كييه؟
 به‌هزاد: سه‌روكى ئه‌ستيره‌ناسانه... گوټ له‌و چوارينه‌يه بوو كه خوټنده‌وه؟
 ده‌رويش: گوټم لى بوو...
 به‌هزاد: رپى تو جودايه و هى ئه‌و جودا، به‌لام له‌شوټنيكدا يه‌ك ده‌گرنه‌وه،
 كاكه، ئيوه هه‌ردووكتان له‌مردن ده‌ترسن... هه‌ر چوټيك بى، كوپه‌كه‌ى
 من هېچ جووله‌يه‌كى نه‌كرد؟
 ده‌رويش: نه‌خيپر
 به‌هزاد: باشه... باشه... بابخه‌وى...
 (له‌ ده‌ره‌وه ده‌نگى ده‌هۆل و نه‌ققاره، ئاوازيكى رپى و په‌سمييك
 ده‌ژهنرپت و نزىك ده‌كه‌ويته‌وه.)
 ده‌رويش: ئه‌مه چييه؟
 به‌هزاد: ده‌بى ميه‌مه‌نه بانووى فه‌رمانه‌ره‌وامان بيت و هاتبيته ناو شار...
 ده‌رويش: ده‌نگه‌كان به‌ره‌و ئه‌م لا نزىك ده‌بنه‌وه.

به هزاد: راسته... ئیستا ده بی چی بکهین و نه کهین فهرهاد له خه و به ئاگا بهیینه وه. (لهم کاته دا، ئهستییره ناس، شهریف، سهروه ستا، له ناو کۆشکه وه به گور دینه دهر وه و، شهریف و ئهستییره ناس به ره و دهنگه دهنگه که ده چن، سهروه ستا دار و پهردووی ناوه راست و تهشت و مهشتی بیناسازی پیشانی شاگردهکان ده دات، فرمان به کریکاران ده دا.).

سهروه ستا: بو ئیره دین... ئه مه هه لگرن... ئیره خاوین بکه نه وه.
به هزاد: (هه ول ده دا فهرهاد به ئاگا بییته وه.) فهرهاد. فهرهاد... هه لسه کورم ده ی... هه لسه.

سهروه ستا: (له فرمان دندا به رده وامه.) ده ست و برد کهن... ئه م دار و پهردووه لادهن.

به هزاد: (هه ر هه ولی به ئاگا هیانه وه ی فهرهاد ده دا.) فهرهاد... فهرهاد... کورم.

دهرویش: له سه ر شانتی بنی و بیبه دهر وه... با یارمه تیت بدهم
به هزاد: نابی... هه ر چۆنیک بیت میهمه نه بانوو نه قشه کان ده بین، هه ر ده شپرسی «ئهمانه کی دروستی کردوون؟» ئه م جوړه نه قشه بیینی و...
سهروه ستا: (به کریکاران.) ده ی کورینه، ده ئیستا بلاوه ی لی بکه ن... هه موو بچه باخچه که ی پشته وه...

(سهروه ستاش ده چیته پیشوازی میهمه نه بانوو، له سه ر شانۆدا جگه له فهرهاد و دهرویش و به هزاد که سی دیکه نامیینی، دهنگی نه ققاره و دهه ول نزیک ده بیته وه.)

به هزاد: من ده زانم چۆنی به ئاگا بهیینه وه...

دهرویش: به ته مایت چی بکه ی؟

به هزاد: (پیده که نی.) ئیستا که ده بین

(به هزاد ده چه میته وه، شتیک به گوئی فهرهاد دا ده چرپیینی، فهرهاد به جوړیک له خه و را ده چه نی.)

دهرویش: چیت به گوئیدا وت؟

به هزاد: پیم وت، ئەو نهقشانەى که کردت تیچکچوون، هه لسه وهستا
فه رهاد... هه لسه...

دهرویش: گوئی لی بوو؟

به هزاد: نابینی، بیگومان گوئی لی بوو... پروانه دهجوولیتته وه... ئای،
کاکيله. ئەگەر چوویتته سەر گوپی هونه رمه ندیکی مردوو و گەر پیتی
بلیی کاره هونه ریه کهت تیچکچوو، هونه رمه ند هونه رمه ند بی گوپی
هه لده ته کینیت و دیتته وه سەر کاره کهی.

دهرویش: ئەوه به راستی هه لسا یه وه...

به هزاد: ئەدی چۆن هه لسا یته وه، فه رهاد... کوپم

فه رهاد: بابە... نهقشه کانی ژیر سوانه که ده لی...

به هزاد: (بیدهنگی.) هیچ نه بوو نه... ته نیا تو خۆت کو بکه ره وه... میه نه
بانوو به رپوه یه... هه رچونیک بیت کاره کانت ده بینیت و ده پرسى که کى
کردوونى، لی ره به... ئاگادار به... دیاره خو ته ماشای پرووی ناکه یت،
نه که ی ها، نه هی ئەو و... نه هی شیرین و نه هی ئەو ئافره تانه ی
له گه لیان دان... ئەوه ده زانی خو، ئا له و مه سه له یه به م لاوه ئەوه ی
سه یری ده موچاوی بکا له ملی ده دا... ئەمان کوپم، چاوت هه ر له
زه ویدا بی، ده ی، ئیمه ده رۆین... بتبینم... (به هزاد و دهرویش به دهم
ده رچوونه وه.)

به هزاد: (له گه ل فه رهادیه تی.) له وه یان هه ر ده پرسى که کى ئەو نهقشانەى
ژیر سوانه کانی دروست کردووه، ئەگەر شه ریف ئاغا و فیسار پیشتر
هاتن و وتیان (برۆ.) نه رۆی... ده سا بتبینم.

(به هزاد و دهرویش ده چنه ده ره وه... دهنگی نه ققاره و ده هو ل ته واویک
نزیك بوونه ته وه، چوار پیشهنگی پاسه وانی میه مه نه بانوو به مه تال
و شمشیربانه وه دینه ژووره وه له دوو لای قالد رمه کاندا به ریز و
به رامبه ر یه ک ده وه ستن، شمشیری پاسه وانی لای راست خه ریکه به ر

ئەو نەقشانە دەكەوئى كە فەرھاد دروستى كرددون. فەرھاد كە لەكاتى
چوونە ژوورەوہى پاسەوانەكان لە پشت دارسيو دا خوئ دەشاريئەوہ
ئەمە دەبينئى).

فەرھاد: هشت، كاكە، شميرەكەت بەر نەقشەكانى باوكم دەكەوئى... هشت،
(پاسەوان روو دەكاتە لای دەنگى فەرھادەوہ و لە فەرھاد دەگەرئى،
نەققارەكان بە جاريك دەنگە دەنگيان بەرز دەبيئەوہ. پاسەوان
يەكسەر خوئ دەخاتە بارى ئامادەبيئەوہ و لەگەڵ ئەوانى ديكەدا
سەريان بو پيشەوہ دەنوشتيننەوہ و چاويان بە زەويدا دەخەن، فەرھاد،
سوود لەم ھەلە وەردەگرئى، ئەويش بەسەرنوشتاوہي و چاو لە زەويدا
خو دەخزينيئە پشتى ئەو پاسەوانەوہ كە شمشيرى بەر نەقشەكە
كەوتبوو).

فەرھاد: (لەپشتەوہ بە پاسەواندا دەژەنئى.) شمشيرەكەت ھەندىك بەرە
بەو لاوہ... نەقشەكانى باوكم... نەقشەكانى تىك...

(دەنگى نەققارەيەكى بەھيتر قسە بە فەرھاد دەبريئەت و ميھمەنە بانوو
و شيرين و دەستوپيئەنديان و... ئەستيرەناس و داينە و شەريف و
سەرەستا لەگەڵياندا دينە ژوورەوہ، ئافرەتەكان سەريان داپوشراوہ و،
روويان كراوہيە... تەنيا رووى ميھمەنە بانوو روو پوشيكي وەكو
دەمامكى پيئەيە، بەلام لە جيئى كراوہى ئەم روو پوشەوہ كە چاوى
ليئە ديارە، ئەوہ دەردەخا كە رووى ميھمەنە چەند چرچ و پير بووہ و
تيكچووہ، ئەو پياوانەى لەگەڵيدان ھەموو روو لە زەويدان و چاويان
بەرەو زەوى خستووہ، لەشى ميھمەنە بانوو سەراسا جوان و لاو و
سەرنج راكيئە).

ئەستيرەناس: (بەچرپە داينە دەدويئى...) ئا... داينە... ئەمەى كە لەلای
چەپى دەرگاويە، نەقشەكانى خوارەوہ شەريف ئاغاي كورٹ دروستى
کردن.

داينە: دەستت خوئ بئى كورم.

ئەستېرەناس: كارى ئاغا پىشانى سولتاقمان بىدە.

شەرىف: لە رېتى خودا واز بېنە، ئەستېرەناس... ئەوانەى من بېينى چ دەبى... با نەقشەكانى فەرھاد بېينى.

شېرىن: (كۆشكەكە پىشانى مېھمەنە بانوو دەدا.) چەند جوان بوو، تاتە... وەكو كۆشكەكانى بەھەشت.

مېھمەنە بانوو: خراپ نىيە... (رادەووستەن.) سەرۋەستا.

(سەرۋەستا بەو شىۋەيە چاۋ لە زەۋى دېتە پىشەۋە.)

سەرۋەستا: فەرمانى گەۋرەمان؟

مېھمەنە بانوو: ئەمە كەى تەۋاۋ دەبى؟

سەرۋەستا: ئەى بانوۋى گەۋرەمان، كارى دوو سى رۆژى ماۋە.

مېھمەنە بانوو: دوو سى رۆژ، نەبېتە دوو سى مانگ...

(رې دەكەن، سەرۋەستا دەچېتە جېتى خۆى، لەم كاتەدا فەرھاد، بە چرپە پاسەۋانەكەى بەردەمى خۆى دەدوئىنى.)

فەرھاد: هشت... قوالت ھەندىك لانا بەيت... لەگەل تۆمە... نەقشەكان تېكەچن...

(مېھمەنە بانوو و شېرىن و دەستوپېتەند گەشتوونەتە لای دەرگا، فەرھاد بېدەنگ دەبى، داينە، سەرەراى ھەز نەكردنى شەرىف، دەچېتە پىشەۋە، خۆى بەلای مېھمەنە بانوۋدا دەخزېنى، نەقشەكانى شەرىفى پىشان دەدا.)

داينە: پروانن، سولتاقمانى من... ھونەرى شەرىفەكەى من سەير كەن...

مېھمەنە بانوو: چى دەلئى، داينە؟

داينە: ئەم نەقشانە كۆرى من دروستى كردوون.

مېھمەنە بانوو: توخوا؟ شەرىف؟ جوانە...

(لەم كاتەدا فەرھاد چى دى خۆى ناگرى و پاسەۋانەكەى بەردەمى لادەدا و بە ھەلچوونەۋە ھاۋار دەكا.)

فەرھاد: نەقشەكانى باۋكم تېكەدەدى سەگباب...

میهمه نه بانوو: ئەوه چییه؟ چی بووه لهوێ...
 (دهستوپێوهند دهشلەژێ... فەرهاد بۆ پێشهوه دەردهپهڕی، لهم کاته دا
 میهمه نه بانوو و شیرین لهسه ر قالدومه کاندای، لهسه رهوه ن.)
 فەرهاد: (چاوی له زهویدا یه.) به شمشیره که ی نه قشه کانی باو کم
 تێکده دا... بۆباخه کان تازهن.
 ئەستیره ناس: فەرهاد.

(فەرهاد خۆی کو کردوو تهوه و بێدەنگ بووه.)
 (پاسه وانه کان خه ریکن بێن به گز فەرهاد دا، میهمه نه بانوو و شیرین
 چاویان برپوه ته فەرهاد، وهک بلیی به رامبه ر به په رجویه ک هاتوون.)
 میهمه نه بانوو: (خۆی ده دوینێ.) ئەمه چەند جوانه!
 شیرین: (خۆی ده دوینێ.) پیاو وا ده بی...
 میهمه نه بانوو: (خۆی ده دوینێ.) چاوه کانی...
 شیرین: (خۆی ده دوینێ.) گهر بتوانم بیانبینم
 میهمه نه بانوو: (قسه دهکا...) مه یگرن... ئەم لاوه کییه؟
 ئەستیره ناس: فەرهادی به نده تان، نه ققاشه.

(لهم کاته دا سهروه ستا له باریکی شپرزهو ئالۆزدایه، ده چه میته وه سه ر
 پێیه کانی میهمه نه بانوو و قالدومه کاندای.)
 سهروه ستا: که موکوپی و نه زانیی ببه خشن، سولتانه کهم... به زه بیستان
 به گیانی دا بێته وه، نه ققاشیکی وه ها نه هاتوو و نه دی، درۆم نییه
 سولتانی من... چاویک به نه قشه کانی سوانه کاندای بگێرن...
 میهمه نه بانوو: (چاوی هه ر له فەرهاد و خۆی ده دوینێ.) ناوی...
 شیرین: (چاوی هه ر له فەرهاد و خۆی ده دوینێ.) فەرهاد...
 میهمه نه بانوو: (خۆی ده دوینێ.) گهر بتوانم بیینم...
 شیرین: (خۆی ده دوینێ.) چاوه کانی...
 سهروه ستا: به زه بیست به فەرهادی به نده ت و هه موو کو مه لی نه ققاشاندا
 بێته وه، ئە ی سولتانی من...

میهمه نه بانوو: (خۆی ده‌دوینێ.) وه‌للاهی من...

شیرین: (خۆی ده‌دوینێ.) پیکرام...

سه‌روه‌ستا: سولتانی من... گه‌وره‌م... به‌م نه‌قشانه‌دا...

(میهمه نه بانوو ته‌نیا جارێکیش سه‌یری نه‌قشه‌کانی نه‌کردوه‌.)

میهمه نه بانوو: (به‌ سه‌روه‌ستا.) هه‌لسه‌... وه‌ستا فه‌ره‌ادمان به‌سه‌ر

نه‌ققاشی سه‌را دامه‌زراند... سبه‌ینی با ده‌ست به‌کاره‌که‌ی بکات.

(میهمه نه بانوو و شیرین و ده‌ستوپێوه‌ند و پێشه‌نگی پاسه‌وانان،

ده‌چنه‌ ناو کوۆشک، شه‌ریف، که‌ له‌ به‌رده‌می فه‌ره‌اده‌وه‌ ره‌ت ده‌بی.)

شه‌ریف: پیروۆز و خێردار بی فه‌ره‌اد ئاغا...

(فه‌ره‌اد به‌ته‌نیا له‌سه‌ر شانۆدا ده‌میێ.)

فه‌ره‌اد: (خۆی ده‌دوینێ.) ئەم کابرایه‌ بوچی به‌منی وت ئاغا؟... سولتان

ده‌نگی چه‌ند خۆشه‌... له‌ پاپۆشی هه‌ردووکیان به‌ولاوه‌ هیچ کوێیانم پێ

نه‌بینرا... پاپۆشی چین... ده‌لێی توێکلی تازه‌ فستقن... بپروانه‌ بووینه

نه‌ققاش... سه‌ریشمان به‌ زه‌حمه‌ت پێ پرگه‌ر کرا... به‌ هه‌ر حال ژێر

سوانه‌کانی منی بینی...

(فه‌ره‌اد دێته‌ دواوه‌، نه‌قشه‌کانی ژێر سوانه‌کان ته‌ماشای ده‌کا...)

فه‌ره‌اد: (خۆی ده‌دوینێ.) ده‌ست خۆش وه‌ستا فه‌ره‌اد... بوچی به‌ منی وت

فه‌ره‌اد ئاغا؟ ئافه‌رینت لی بی، وه‌ستا فه‌ره‌اد. ده‌سته‌کانت نه‌پزی...

ته‌نیا ئه‌وانه‌ی ئێره‌ هه‌ندیک... هه‌ندیکی دی... (له‌م کاته‌دا شیرین له‌

ته‌نیشته‌وه‌ دێته‌وه‌ ژووری، فه‌ره‌اد ئه‌وی نه‌دیوه‌، ئه‌و له‌ پشته‌وه‌

سه‌یری فه‌ره‌اد ده‌کا.)

شیرین: (خۆی ده‌دوینێ.) سه‌یری کوێ ده‌کا... سه‌یری نه‌قشه‌کانی ئێره‌...

ده‌بی ئه‌مانه‌ ئه‌و نه‌قشانه‌ بن که‌ شه‌ریف دروستی کردب؟ فه‌ره‌اد...

فه‌ره‌اد... چی ده‌بی گه‌ر سه‌یری من بکه‌ی...

فه‌ره‌اد: (هه‌ر له‌ نه‌قشه‌کانی خۆیدا راماوه‌، له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌دوێ...) بویاخه

سه‌وزه‌ نوێیه‌که‌م چۆن ده‌برێقه‌یه‌وه‌؟ تو ئه‌وه‌ت له‌ چه‌ند جوړ گیاه

دهرهینا کورم ته نانه ت باوکیشته نهیینی ئه وه نازانی...
شیرین: (ههروه ها له پشت فهراهادهویه، خۆی ددهوینی.) فهراهاد،
فهراهاد، فهراهاد... رووم تی بکهیت، چاو بهرامبه ر چاو... گهر وه کو
شمشیری پرووت به رهو رووم بییت...

فهراهاد: (خۆی ددهوینی.) گولاله کانیشته... به کام خامه وینهت کیشان.
هه رگیز نایدۆزنه وه، ئافه رینت لی بی سه روکی نه ققاشان... ئافه رین وهستا
فهراهاد...

(له م کاته دا شیرین سیوکی له دارسیوه که کردووه ته وه و له شانی
فهراهادی ددها... فهراهاد به په له ئاور ددهاته وه... چاوی بهرچاوی شیرین
ده که وی، رووبه رووی ده بیته وه... ده چه په سی، ده یه وی سه ر نه وی بکا و
چاوی دابگری، ناتوانی، سهیری شیرین ده کاته وه... چاوی
داده گریته وه، سهری نه وی ده کا، به رزی ده کاته وه، له کو تاییدا
به دهسته کانی دهموچاوی ده شارپته وه.)

شیرین: پرووت دامه پۆشه، چاوه کانت بو داده خه ی...
فهراهاد: چاوه کانم... (دهموچاوی به لابرندی دهسته کانی ده کاته وه.)
شیرین: من له دره گاکه ی دیکه وه هه له اتم، ئیستا به دوامدا ده گه رین...
زووکه... چی ده بی سهیری ناوچاوانم بکه...
فهراهاد: سهیری چاوانت ناکه م، وه ک راسته وخۆ سهیری خۆر بکهیت وام
لی دی، چاوه کانم ریشکه و پیشکه ده که ن...
شیرین: ئه وانه ی منیش.

(له م کاته دا شه ریف له ده رگاوه سهیری فهراهاد و شیرین ده کات که
ئه مان نایبین و بزر ده بیته وه.)
فهراهاد: (له شیرین نزیک ده بیته وه.) تو چه ند شیت و چه ند دیوانه ییت،
وه کو رهنگی سوور، وه ک سه وز، وه ک گولاله، وه کو ئاو کچیکی وه کو
نه قش وه هایت، گهر خۆم نه گرم به دهنگی به رز هاوار ده که م، گهر خۆم
نه گرم... (شیرین له شانه کانیه وه ده گریت و ماچیک له لاملیه وه

دهكات.)

تۆ له كه نيزه كه كانى سولتانى؟

شيرين: نه خيتر... فهرهاد... من ناوم شيرين - ه.

فهرهاد: (بهري ده دات وهك پالى پيوه بنى.) ئه يها... چەند دوورى... من

بوومه ته گيرۆدهى ئه ستيرهى به يان.

(فهرهاد ديسان دهموچاوى داده پوشيته وه)

په رده

كو تايبى په ردهى يه كه م

***

په ردهى دووهم

پيشه كى

(شهريف و فهرهاد و داينه له لاي راستى شانۆوه دينه به ردهمى

په ردهى دادراوه وه، يهك دوو ههنگاو ده نين، به وه سستانى داينه -

ئه مانيش ده وه ستن.)

داينه: هه نديك را وه ستن. ئه وه ندهى نه ماوه دلم شەق ببات.

شهريف: يان شتيك هه يه و ناتەوى پيمان بليت و ليمانى ده شاريتە وه؟

داينه: نه خيتر، مه راق مه كه، به لام هه ر چيه ك بيت... نه، مه راق مه كه،

كهس له م به شه دا نه ماوه، هه ر يه كه يانم نارده لايهك، ئاخ، كورپى خۆم،

ئاخ كورپى خۆم، تووشى چى و چيت كردم... ئه وهى تۆ نه ققاشى نيه،

شيتايه تيبه، بتوبستايه ده بوو يته وه زير...

شهريف: هيشتا له م قسانه گه رى، داينه... وهك بليت تەنيا له چارهى

منه وه يه؟

داينه: وايه به لام كارە كه م به تۆ رانه گه ياند با تۆش به ئيلان و بيلان ده بى

بيكه يت، تووشت نه كردبام، نهك له بهر شيرين سولتان و ته نانه ت

بابى خودا لى خوش بووت له گۆر ده رچووايه...

شهريف: (به فهرهاد.) گويت لى بووه فهرهاد ئاغا؟ واته دهمه وى بليت...

فەرھاد: ئەدەي ھەموو ئەمانەمان باس نەکرد؟
 شەریف: دیسانەوہ با باسیان بکەینەوہ... سبەي بەیانی...
 فەرھاد: (قسە بە شەریف دەپۆی.) سبەي بەیانی دیتە ژوورەکەي من،
 نھیتی پەنگە سەوزەکەمت فیڕ دەکەم، ئەو پەنگە سەوزەي کە لەسەر
 پرووی زەویدا، لەمن بەولاوہ کەس نایزانئ...
 شەریف: ئەوہي قەلەمی گولالەش...
 فەرھاد: باسی ئەوہمان نەکردوہ
 شەریف: ئی... ئەوہ تا ئیستا باسی دەکەین.
 فەرھاد: زۆر باشە، نھیتی قەلەمی گولالەشت دەدەمئ... ئیدی، ھی دیکە
 نییە، شتی دیکە لەمن، شتی دیکەشم لی داوا بکە.
 دایەن: (بە شەریف،) شەریف-کەم، ئاخ شەریفی من، عەقل و بیرت
 ھەموو لەلای بوياخدايە، ھەموو لە قەلەمدایە... لە کاتی کدا...
 شەریف: نەموت واز لەم لاقرتییانە بەینە... دایە... دە...
 (پۆ دەکەن، شەریف بە یە کجاری را دەوہستئ.)
 شەریف: تریہ ترییک ھەيە؟
 دایەن: نە بابە... مە ترسە... پیاو بیئت و...
 شەریف: باشە، باشە...
 (پۆ دەکەن.)
 شەریف: دەموست شتیکت لی بپرسم وەستا فەرھاد، لەوانەيە پیئت سەیر
 بیئت، واتە مەراقم کردوہ، واتە لە دلتدا بەوہي کە نھیتیەکانی
 ھونەرت لە دەست دەدەیت و... تووشی پەژارە نابی؟
 فەرھاد: نەخیڕ...
 شەریف: زۆرت باوہر بەخۆبەوہ، بوہ. لە دلتدا دەلییت، ئەمانەم لە دەست
 بچن چ دەبی، من چەندینی دیکەیان دەزانم، دایان دەھینم، لەبەر
 ئەوہيە.
 فەرھاد: نەخیڕ...

شەریف: کەوابی ئە ی بۆچی؟
 فەرهاد: تیگەیانندن درێژە دەکێشی... نەفرەتی لێدا، تیگەیاندنیشی،
 تیگەیاندنیشی دژوارە...
 (دایەن رێک لەبەر دەمی ئەو شوێنەدا دەوێستی کە دوو لای پەردە ی لێ
 بە یەک دەگەن.)
 دایەن: هاتین...

(شەریف و فەرهادیش دەوێستن.)

دایەن: من لێرانەدا چاوەڕێ دەکەم، شەریف بۆ لای دەرگای ژووەرەو
 دادەبەزی بۆ نۆرە ئێشک گرتن، دەی، وەستا فەرهاد.
 (فەرهاد لە دوولاو پەردە کە بە دەستەو دەگرێت و دەست دەکا بە
 کردنەوێان، پەردە دەکێتەو.)

پەردە ی دووێم - دیمەنی یەکەم

ژووری شیرین، ئەوێ دیمەنی یەکەمی پەردە ی تێدا بوو، شەو،
 شیرین بە بێ ئارامی دەسوورپێتەو، لەو کاتەدا کە فەرهاد پەردە کە
 دەکاتەو و دێتە ژوورەو، شیرین پشتی لە فەرهاد، فەرهاد دەوێ...
 فەرهاد: شیرین...

شیرین: (ئاوێ دەداتەو) فەرهاد.

(بەرەو پرووی یەکدی دێن، بەرامبەر یەک دەوێستن، بە چاوی یەکیددا
 دەپروانن.)

فەرهاد: (خۆی دەدوێنێ.) پروانە فەرهاد، مەگەر دەشی پرووی مەرۆف لە
 نەقشیش جوانتر بێ...

شیرین: (خۆی دەدوێنێ.) سمیلەکانی باریک باریک و ڕەش ڕەش...
 فەرهاد: (خۆی دەدوێنێ.) تۆ چەند بە ئاسانی بە شیرین گەیشتی،
 فەرهاد.

لە کاتی کدا دەبوو چەندین چپای بەفرین بەزێنێ...
 شیرین: (خۆی دەدوێنێ.) شانەکانی چەند بەرین.

فەرھاد: (خۆی دەدوینى). دەبوو دەشتگە لێک بپری...
 شیرین: (خۆی دەدوینى). جارێکی دی قۆلەکانم دەگریتهوه.
 فەرھاد: (خۆی دەدوینى). دەبوايه هه والی له قوڵنگان بپرسم.
 شیرین: (خۆی دەدوینى). له گەردنمەوه ماچم دەکاتەوه.
 فەرھاد: (خۆی دەدوینى). دەبوايه بکەومە زیندانان.
 شیرین: (خۆی دەدوینى). له قۆلەکانم دەمگریتهوه و دیسانەوه له
 گەردنمەوه ماچم دەکاتەوه.
 فەرھاد: (خۆی دەدوینى). دەبوايه له گەل له شکری زریپۆش به شەر
 بهاتیتایه... له کاتی کدا تۆ چەند به ئاسانی به شیرین گەیشتی...
 فەرھاد.
 شیرین: (خۆی دەدوینى). تۆ سیۆهکەت له و گرت، شیرین، یەكەم جار تۆ
 له وت گرت، پیت وت سەیری چاوم بکە.
 فەرھاد: (خۆی دەدوینى). مەگەر دەبی پرووی مروۆف له نه قش جوانتر بی.
 شیرین: (خۆی دەدوینى). تۆ ئەوەت بانگ کردە ژوورەکەت.
 فەرھاد: (خۆی دەدوینى). جوانی گەر ئەوەندە بی دەبیته زۆرداری.
 شیرین: (خۆی دەدوینى). تۆ نهک سولتان، کچیکی هەزار بوویتایه،
 شیرین، ئایا دیسانەوه تۆ سیۆهکەت فری دەدا؟
 فەرھاد: (خۆی دەدوینى). کورم فەرھاد، بۆچی وەها خەمباری؟
 شیرین: (خۆی دەدوینى). هەرگیز بیرم لەوه نه کردەوه که کچیکی
 هەزار بـم...
 فەرھاد: (خۆی دەدوینى). وەستا فەرھاد، وەستا فەرھاد، ئەم جوانییە
 بۆچی خەمبارت دەکا؟
 شیرین: (خۆی دەدوینى). دەبوايه ئەوەی سیۆهکە فری دەدا من بم و ئەوەی
 دەلی تەماشای چاوەکانم بکە هەر من بم.
 فەرھاد: (خۆی دەدوینى). چەند به ئاسانی به شیرین گەیشتی فەرھاد،
 داخۆ پێ گەیشتی؟ گەیشتن به و چەند شیواوه؟ چەند دوورە لیت،

رېښگانانت هه موو ناديارن فهرهاد...

شيرين: (خوی ددهویننې.) سمیلله کان باریک باریک و ږهش ږهش...

فهرهاد: (خوی ددهویننې.) کورم فهرهاد، بوچی وها خه مباری؟

شيرين: (خوی ددهویننې.) قوڼه کانم ده گریته وه.

فهرهاد: (خوی ددهویننې.) نه و تال له بهرده متدا و خوی به دهسته وه داوه،

دهی، فهرهاد...

شيرين: (خوی ددهویننې.) قوڼه کانم ده گریته و له گهردنمه وه ماچم

ده کاته وه...

فهرهاد: (خوی ددهویننې.) دهی فهرهاد، چاوه ږی چيته؟

شيرين: (خوی ددهویننې.) له گهردنمه وه ماچم ده کاته وه.

فهرهاد: (خوی ددهویننې.) کورم فهرهاد چاوه ږی چيته؟ دیسانه وه له

گهردنییه وه ماچی بکه.

(فهرهاد قوڼه کانی شیرین ده گریته و له گهردنییه وه ماچی ده کات،

شیرین دواي ماوه یه کی دیکه له ئامیزی فهراده وه ده خزی، خوی

ده خاته سهر لاکیشه که، فهرهاد به پیوه ده مینی، له بهرده می لاکیشه دا

له ناو سینیییه کی گه وره زیویندا سیوه دانراوه، شیرین دانه یه کی لی

هه لده گری و پیشانی فهرادی ددها.)

شيرين: نه مهش سیوی نه و داره یه که سیوه که یم تی گرتی، هه موو نه مانه ی

ناو سینیییه که ههر هی نه و دره خته یه، (له سه رخو ده ست ده کا به پاک

کردنه وهی سیوه که.) به وهی که ناتوانی بییت، زراوم چوو...

فهرهاد: له بهرچی؟ له کاتی کدا...

شيرين: بو بیده نگ بویت؟ وت له کاتی کدا...

فهرهاد: له کاتی کدا ده مویت بلیم، ده مزانی نوره ئیشکگری ده رگای

ژووره وه شهریف بوو...

شيرين: به لی...

فهرهاد: دایه ن کاره که ی ریک خستبوو، قالدرمه یه کی نه یینی به ره و

ژووره که ت هه بوو...

شیرین: ده زانم، به لām هه رچه ندیک بیّت...

فه رهاد: شهریف، دایهن، قالدرمه ی نهیّنی... ئە مه نده کارساناییه، ئە مه نده

ئاسانییه، شتیکی جگه له ئاسانیش، ئە مه نده...

شیرین: (قسه به فه رهاد ده بری) تیده گم، به لām هه ر چۆنیکی دیّت هه ر

وه ره. هاتنت به س نییه؟ داخو خوشیی به یه ک گه یشتن، ری به

چۆنیه تی گه یشتن و چاره سه رییه ک نادا؟ بوچی وه لām ناده یته وه؟

به من گه یشتنت، شهریف و دایهن و قالدرمه ی نهیّنی له بیر ناباته وه؟

فه رهاد: به تو گه یشتن، گه یشتنه به دنیا. بینینی پرووی تو، بیستنی

دهنگت، گرته وه ی تو، بینینی پرووی دنیا، بیستنی دهنگت، به دهستی

خۆم گرتنی دنیا به بو من... به لām دایهن، شهریف، قالدرمه ی نهیّنی.

ئه وانه که هیچیان له من نه ویستوه، ئه و تاریکییه، ته نانه ت

گیانیشمی، ته نانه ت سه ره به ستیشمی نه ویستوه که بو دابنیم و له

دهستیان بدهم، ناکری ئاسانی فیلباز له بیر بکه م، بیری لی بکه ره وه

شیرین، که بو گه یشتن به تو هیچم لی داوا نه کراوه.

شیرین: باشه، به لām، دایهنم وتی، بو ئه وه ی شهریف رازی بی تو...

فه رهاد: (قسه ی شیرین ده بری.) جا چییه، دوو نهیّنی هونه ره که ی

بدهمی، ئه و هونه ره ی من که چیی دی به کاری هیچم نای...

شیرین: گوايه چوار مانگه کارت نه کردوه.

فه رهاد: کارم پی ناکری... له و پۆژه وه... که فلچه به دهستمه وه ده گرم،

وینه ی گولاله ده کیشم ته ماشا ده که م گولاله که شایانی تو نییه...

رهشی ده که مه وه... ده بی هه موو دنیا به خه مه ناو یه ک دانه گولاله وه...

هه موو پرووناکییه کانی، هه موو رهنگه کانی، هه موو خوشیییه کانی،

هه موو خه مه کانی، دنیا... به هه موو ئومیده کانییه وه، واته ده بی تو ی

له ناو دابنیم، شیرین... دوا ی ئه وه ی که نه توانم تو له ناو گولاله دا

دابنیم، نه ققاشی چ بایه خیکی هه یه...

شیرین: که واته ناتوانی ئه رکی تاسه م بکیشی...

فه رهاد: من ده لئی؟

شیرین: به لئی تو... گهر ئه رکی تاسه مت بکیشایه، ده تتوانی من له ناو گولاله دابنئی..

فه رهاد: گولاله چۆن وینه ده کیشری، ده زانی شیرین؟ ههر وه کو شیر، ئاواز بو سروود دانان، ریک وهک بیناکردن، ئاسن کوتانه وه، وهک خاک کیلان... واته نه قش کردنی گولاله ش رپو شوینی خوی ههیه، یاسای ههیه، پیتودانگی ههیه... له کاتی کدا ئه و تاسهیه ی به رامبه ر به تو ههستی پیده که م پیتودانگی نییه، قالبی نییه، سنوور ناناسی، که وشه ن ناناسی... ئه و نه ققاشه ی ده لئی: «من توانیم یاره که م بخه مه ناو گولاله مه وه.» پروام پی بکه شیرینه که م، ئه و نه ققاشه ی ده لئی «من توانیم یاره که م بخه مه ناو گولاله مه وه.» یان درۆزنه، یان له خۆبایی. یان هونه ره که ی به یاره که ی تیگه یشتوو، یانیش راستیی که ده زانی و پیچه وانه که ی دهرده خا، یانیش ئه وهنده ی که تاسه به هونه ره که یدا ده ئاخنی، ئه وهنده به ژیری بیر ده کاته وه. ئیمه ئه گهر له هه زاردا یه کی تاسه مان توانی به گولاله ماندا بئاخنین.. له هه زاردا یه کی... ئه و نه ققاشی بی بایه خ ده که یین...

(شیرین نیوه ی ئه و سیوه ی پاکی کردوو ته وه ده داته فه رهاد.)

شیرین: نیوه ی سیوێک بو من و نیوه ی بو تو... بۆچی هیشتا به پیتوهیت؟

فه رهاد: لیگه ری، وها به ره و پروو با ته ماشات بکه م...

شیرین: بو له نزیکه وه نه بی؟ له نزیکه وه ناشرینم؟

فه رهاد: تو له نزیکیش ه وه و له دووریش ه وه و هه میشه، له هه موو شوینی کدا، ئه وهنده ی ئه و زمانه ی پی ده دویت جوانی... شیرین.

شیرین: ناتهووی به ته که مه وه دابنیشی؟ وهک له ناو چیمه ندا دابنیشتی، به چۆک دادانه وه، چۆک له چۆک و پروو به پروو؟

(شیرین دهستی درێژ دهکا، دهسته کانی فه رهاد دهگری، پایدیه کیشی و

بەرامبەر يەك، رېك وەك لە مېنياتۆرەكاندا ھەيە، لەسەر چۆك
دادەنیشن.)

شیرین: ھەمیشە ھەر من يەكەمجار سێوہەكە ھەلەدەدەم؟
فەرھاد: تۆ سولتانی.

شیرین: بیرم لەوہ کردەوہ فەرھاد.

فەرھاد: كەواتە بیرت لی کردەوہ؟

شیرین: بیرم لی کردەوہ، من نەك سولتان، خۆزگە كچیكي ھەژاری
ئەرزەنی بوومايە.

فەرھاد: ئەوجا چیت دەکرد؟

شیرین: دیسان من سێوہەكەم ھەلەدەدا، ئەوہی كە دەلی سەیری چاوانم بكە
ھەر من دەبووم.

فەرھاد: دلنیايت؟

شیرین: بەلی...

فەرھاد: خۆزگە كچیكي ھەژاری ئەرزەنی بوویتايە.

شیرین: چ دەگۆرا؟

فەرھاد: دەبوویتە ھی من، بە ھەمووتەوہ بۆ من... لە كاتیكدا تۆ سولتان و
من نەققاش (ماوہیەكي بی دەنگی.) خراپم تێمەگە، وەك نەققاشیک
خۆم بەكەم نازانم، نەققاشیم بە پاشایەتی ھیندستان ناگۆرمەوہ.

شیرین: كە نەققاشی بی بایەخە؟

فەرھاد: لەبەر ئەوہ بی بایەخە، چونكە تاسەمی وەكو پێویست نەخستە ناو
گولالەوہ. بەلام نەققاشی، خۆشویستنی چاكترین و جوانترینی فییر
كردم، خۆشویستنی دنیا بە رەنگەكانییەوہ و بە ھیلەكانییەوہ و سەر
لەنوی ئەفراندانی.. ئەمە نەققاشی فییری كردم، گولالەكانم...

شیرین: (قسە بە فەرھاد دەبری.) نە من سولتانم، نەتۆ نەققاشی،
نەسولتانیی من، نە نەققاشیی تۆم لا مەبەستە، تەنانەت
گولالەكانیشتەم لا مەبەست نییە. تۆ فەرھادی و من شیرین... بمرفیئە،

فهرهاد...

فهرهاد: چیت وت؟

شیرین: فهرهاد، من به بی ناز کردن، بی خوناندن، بی په یوهند و بی مهرج ده لیم فهرهاد، فهرهاد، پیته ده لیم من گیروده ی توم، ده لیم بمبه، ده لیم برفینه، با هه لبین، نه مجاره یان دایه ن لیته نییه و شهریف لیته نییه، دنیا هه لستت قایل نابن، ته نیا قالد رمه ی نه یینی هه یه، نه وهش ده سا پردی سیراته، نه گهر گیراین تو ده کوژن، یانیش له زبندانت ده نین، تا کوتایی ته مهنت هه ر له زبنداندا ده بی، هه موو نه مهش بو نه وه ی بو تو بم. گیانه کهم. له ده ستدانی سه ربه ستیت لی داوا ده کری، با هه لبین فهرهاد.

فهرهاد: (مه چه کی شیرین ده گری.) پرو...

(که به ره و پیشه وه ی شانوی ری ده کهن، فهرهاد له پر راده وه ستی.)

فهرهاد: را وه سته.

شیرین: چیه؟ بوچی؟

فهرهاد: ده بی نه یینی رهنگی سه وز و قه لهم و قالبی گولاله بو شه ریف بنووسم و به جیتی به یلیم. (فهرهاد که له سه ر پیستت مامزیک ده نووستی به ده ستیکیشی، به ده ستی چه په ی، هیشتا مه چه کی شیرین-ی گرتووه.)

فهرهاد: دایه ن مه راق ده کات و دیت، که نه مانبینی شه ریف بانگ ده کا، نه مه ده بیننه وه.

شیرین: مه چه کم به رده و به ئیسراحت بنووسه.

فهرهاد: نه خیر.

شیرین: ئازارم ده ده یت، نه خیر، ناییشی، مه چه کم به رمه ده..

(فهرهاد له نووسین ده بیته وه. به شیرین.)

فهرهاد: با پروین..

(دیتته پیشه وه ی شانوی، فهرهاد، به ده ستیکتی په رده داده داته وه، دواپی

له پېر شیرین له ئامیز دهگری. (شیرین: (له ئامیزی فه رهاددا. (ماچم بکه! فه رهاد: نه خیر، ئیدی هی منی. تۆ ئه وهندهی به هه لاتنه وه ماچت نه که م هی منی.. (له راسته وه ده چنه دهره وه.)

کۆتایی دیمه نی یه که می په رده دووهم

*

په رده ی دووهم. دیمه نی دووهم

له سه رای میهمه نه بانوو- دا هۆلی ته خت لی دانان. کات ئیواره یه ، هه موو ئه مانه له ماوه ی دیمه نی دووهمدا له پێشدا له زهرده ی ئیواره دا دواتر تاریک و پروون و ده که ویتته تاریکییه وه. میهمه بانوو و وه زیر. میهمه نه بانوو بێ هیژ له سه ر ته خته کهیدا دانیشتوو. وه زیر به پتیه یه ، په نچه ره کراوه ته وه. ئاسمان ده بینری.. میهمه نه بانوو: (سه ری به رز ده کاته وه، به ره و په نچه ره ده روانی.) ئه وا ئیواره یه .

وه زیر: به لێ گه وره م، مۆمه کان هه لێ بکرین؟
میهمه نه بانوو: نه خیر
(ماوه یه ک بیده نگی.)

میهمه نه بانوو: ساردی کرد یان من له رزم تی که وت؟
وه زیر: په نچه ره کان پتیه بده م؟
میهمه نه بانوو: نه خیر، خه ریکم ده خنکیم.

(میهمه نه بانوو هه لده ستی، که له به رده می وه زیردا رت ده بی،
ماوه یه ک سه یری دهره وه ده کا، دوا یی به مجۆره پشتی له وه زیره و
ده دوی.)

میهمه نه بانوو: شه ریف و دایه ن دووباره بۆ لێ پرسینه وه بانگ کرانه وه، وا
نییه ؟

وه زیر: به لێ گه وره م، عه رزم کرد بووی..

میهمه نه بانوو: ئازار نه دران، وا نییه؟ ئازار نه دران؟
 وهزیر: نه خیر... فرمانتان وها نه بوو؟
 میهمه نه بانوو: دلنیایت که ئازار نه دراوان؟
 وهزیر: بیگومان، گه ورهم، له کاتی کدا که به دهست بهنده تان بوایه..
 میهمه نه بانوو: (ئاو ده داته وه، سهیری وهزیر دهکا.) به دهست تو بوایه...
 به دهست تو بوایه له میژبوو ههردووکیان له چوارمیخه درابوو.. له میژ
 بوو ههردووکیان له ملیان درابوو..
 وهزیر: گه ورهم، شایسته بوون، دهستیان له ههلاتنی ههلاتوو کانیشتا نه بی،
 به ناو کۆشکدا ئاخینی نه ققاش..
 میهمه نه بانوو: (قسه به وهزیر دهبری.) به دهست تو بوایه.. به تو بوایه،
 تا ههلهاتوو کانیشت دهگیران.
 وهزیر: (چاوه پیتی میهمه نه بانوو دهکا له قسه کانی بیته وه. که لی
 نه بوو وه.) دهگیرین، گه ورهم، بیگومان... دهگیرین... چوار سه د سوارم
 خستوو ته دوویان... ئینجا به هه موو لایه کدا..
 میهمه نه بانوو: (قسه به وهزیر دهبری.) به تو بی... به تو بی
 ههلهاتوو دهکان به چل هیستر ده به ستیته وه و پارچه پارچه یان ده کهیت...
 وهزیر: ئه گه به چل هیستری به ستنه وه و پارچه پارچه بکریت، هیشتا بو
 نه ققاش هه ر که مه... به لام دهست له شیرین سولتان دان، من هه ددی
 نه وهم نییه، گه ورهم.
 میهمه نه بانوو: ئه گه ر هه دت هه بی ئه ویش... بو وه لام ناده یته وه؟ بوچی
 درو ده کهیت؟ تو له راستیدا مه به ستت نه وه، شیرین... له راستیدا تو
 له وه فرهت له شیرین ده کهیت، بوچی نازانین؟ بوچی ته نیا جار یکیش
 نه چووی کۆشکه که ی بیینی. درویه؟ نه فره ته کهت تا راده ی ئاشکرا
 کردن پیوه ته وه دیاره که چهند دل به کینه یته! تو دوژمنایه تیت له گه ل
 شیرین-دا هه یه، وا نییه؟
 وهزیر: به لی.

میهمنه بانوو: مروځيکي چهند به دکاري...
 وهزير: تاکه شتيک که مني ده کرده مروځيکي چاک ټو له دهستی سەندم.
 میهمنه بانوو: ټوهی تو دهکاته مروځيکي چاک جوانی من بوو... من
 څوم ټوهم به خشی، من بهوم بهخت کرد... (ماوهیه ک پیدهنگ دهبی.)
 لهم سایه یه دا تو تاکه پیاوړی که بوت هه یه سهیری دهموچاوم
 بکهیت. (پیدهکنی.) بهلام دهزانم، تو دوزمنی منیشی، نه فرهت له
 منیش دهکیت، تو مروځ نیت جانه وهری.
 وهزير: ټوهتان له دهست دام که مني ده کرده مروځ.
 (میهمنه بانوو وهلام ناداته وه، دیسانه وه پروی به رهو په نجه ره
 وهرده گپړی، ماوهیه کی دیکه ش سهیری دهره وه دهکا. دوايي ههر پشت
 له وهزير ددهوی.)
 میهمنه بانوو: که مترین به دکاري له گهل هه ټهاتووه کان بکری... چوار سه د
 زېره که ی تو و، توش...
 وهزير: به ټی گه وره بانوومان... زبان له تاله موویه کی هه ټهاتووه کان
 ناکه وی... (ماوهیه ک پیدهنگی.)
 میهمنه بانوو: (خوی ددهوینی.) ئیواره یه کی چهند خوش دهبی...
 ئیواره یه کی چهند خوش دهبی خودایه... دنیا چهند جوانه...
 (ماوهیه ک پیدهنگی... میهمنه بانوو ئاور ددهاته وه و به چاوه کانی
 وهزير دا دپروانی.)
 میهمنه بانوو: دهترانی، وا نییه؟
 وهزير: چی، گه وره م؟
 میهمنه بانوو: ټوهت دهترانی که منیش حزم له فرهاده، وا نییه؟
 وهزير: ههستم پی کردبوو...
 میهمنه بانوو: له کاتی کدا گریمانیکی وها، له تو به ولاوه به بییری
 که سیکی دیدا نه هاتووه.
 وهزير: له پی ئاماره شه وه بیټ بو شیرین سولتان و دایه ن ئاشکرا

نه بوو بوون؟

میهمه نه بانوو: نه خیر... شهرم ده کرد، تیده گه ی، شهرم ده کرد.
وهزیر: پیری زورزان، ژنیکی پالوان... به لام شیرین سولتان چون بوو و
ههستی نه کرد؟ هه بی و نه بی ههستی کرد بوو.

میهمه نه بانوو: نه خیر.

وهزیر: نه گهر خو ههستیشی پی کرد بی، نه ک ههست، ته نانهت دلنیش
بی...

میهمه نه بانوو: چند خراب قسه ده که ی، چون، وه کو فیکه بو ماران
لیده ده ی وها ده دوییت... له ناخی منیشدا ماریک هه یه، له
شوینیکی قوولی دلما، په پکه ی کردووه و دهنوی... نه خیر، نانوی،
سه ری بهرز ده کاته وه و گوی له با ده گری... من فریشته نیم... هیشتا
به م شیوه یه وه، هه فریشته نیم، تیده گه ی؟ نیم. ناوه وه م ده سووتی...
نازار ده چیژم... تیده گه ی؟ نا... نه ی وهزیری من، تیده گه ی؟.
(میهمه نه بانوو دیسان روو له په نجه ره ده کاته وه، ماوه یه کی بیده نگه ی،
قسه ده کا.)

میهمه نه بانوو: وتبوت په تا به ناو شارد ا بلاو بووه ته وه. پیتم وایه دوینی
بوو؟

وهزیر: به لی، بانووی گه وره مان، خه لک له نه خوشییان ده تلینه وه،
جاریکی دیکه ش له سه رده می باوکتاندا نه مه رووی دا بوو. نا نه م
ناوه له م چاوگانه وه بی.

میهمه نه بانوو: هی نانی ناوی بناری چیا ی ئاسنینیش بو شار له توانادا
نییه...

وهزیر: نه خیر بانووی گه وره مان... به رد له چیا که دا به جوړیکن، ته نیا هه
یه ک که س ده توانی کاری لی بکا، تاکه که سیکیش به سه د سال
چیا که ی پی کوناو ده ر ناکریت. له سه رده می باوکی خودا
لیخوشبوو تانیشتا که لیک هه ول درا.

میهمه نه بانوو: ده زانم. گه لیک هه ولّ درا.

وه زیر: تا ئه م ئاوه ش له م چاوه گانه وه بیت... چاوه گانه نه ک ئاوه کیمیان لی

دیت (میهمه نه بانوو، پروو ده کاته وه وه زیر.)

میهمه نه بانوو: چیت وت؟ چاوه گانه نه ک ئاوه، کیمیان لی ده چۆری... چهند سهیره، ده قاو دهق وه کوئه و قسه که ت کرد... پیاویکی چهند پروو

ناشرینه خودایه، له بیرته که به منی وت «دیسان ئه وهنده ی من ناشرین نابی.» هاته وه بیرت؟

وه زیر: به لی، بانووی گه ورده مان.

میهمه نه بانوو: بوچی ئه وت نه کوشت و ویستت خۆت بکوژی؟ چیی به تۆ وت، له بیرته؟ «تۆ نازانی چۆن خۆشت بوی، وه زیر، تۆ وه ک ترسنۆکان دلّاری ده کهیت، تۆ ته نیا خۆت خۆشده وی...» ئه مانه ی به تۆ وت، وا نییه؟

وه زیر: به لی بانووی گه ورده مان

میهمه نه بانوو: درۆیه؟

وه زیر: راسته... به لام ئیوه ش نازان چۆن خۆشتان بوی، بانووی گه ورده مان... میهمه نه بانوو: من؟ نازانم چۆنم خۆش بوی؟ بو پرگار کردنی خوشکه که م، تا قانه که م شیرینه که م.

وه زیر: (قسه به میهمه نه بانوو ده بری.) خوشویستنی خوشکه که تانتان زانی. ته نانه ت هیچ خوشکیک خوشکی خۆی ئه وهنده خۆش نه ویستوو.

میهمه نه بانوو: به لی وای وت، «هیچ خوشکیک ئه وهنده ی تۆ خوشکی خۆی خۆش نه ویستوو. له مه و دواش خۆشی ناوی.» (ماوه یه کی بیدهنگی.) له مه و دواش خۆشی ناوی...

وه زیر: ئیوه زانیتان چۆن خوشکه که تان خۆش بوی، بانووی گه ورده مان... به لام خۆشه ویستی فهرهاد؟

میهمه نه بانوو: هی فهرهاد؟

وەزیر: بەلێ، بانووی گەورەمان، خوشوێستنی ئەوتان نەزانی، ناشیزانن.
میهمەنە بانوو: وس... قسە مەکە.

وەزیر: من بۆ ئەوەی لە ئازار پزگارم ببێ، بیرم لە خوێشتن کردووە، بۆ
لە دەستەدانی ئەوەی لە دەستم دا، لە پارێزەر و تالانەر بەولاوە هیچم
لە دەست نەهات. لە کاتی کدا کە کوشتنی ئەو نەفرەت لێ کراوەش
هەبوو... راستە... وەک ترسنۆکان دڵداریم دەکرد، بانووی گەورەمان...
ئێستاکە تۆش هەروەها دڵداری دەکەیت، کچم، ئەوەندە ترسنۆکی کە
ناوێری ئەو بە دەست بخەیتەو کە لە دەست داوە، ئەوەندە پەرۆشی
ئاسوودەیی ئەوەیت کە لە دەستی داویت، ناتەوێ ئازاری بدەیت.
میهمەنە بانوو: وس دەلێم، لەرای خۆدا وس بە.

وەزیر: تۆ ئەوەندە خوشەوێستی شیرین دەزانی، ئەوەندە خوشەوێستی
فەرهاد نازانی، کچم... وەک ئەوەی شیرینت خوشەوێست و جوانیت
بەو بەخشی... بە فەرهاد؟

میهمەنە بانوو: (قسە بە وەزیر دەبێ). خوشەوێستیم بۆ شیرین، یان
دەبێ کەللە شیرین ببەخشم؟

وەزیر: کەللە شیرین... نا، نەخێر، ئەگەر دەتەوێ دیاریبەکی وا خوێناوی
مەبەخشە... گەر دەتەوێ لەو ئازارە پزگار بیتەو کە دەیچیترێ، بۆ
ئەوەی لێ هەلبێت، ئەگەر دەتەوێ وەک من بکە... هەولێ خوێشتن
بدە... یانیش (لەپەر بێدەنگ دەبێ).

میهمەنە بانوو: یان چی؟ بۆ بێ دەنگ بووی... یانیش چی؟
وەزیر: دەتوانی فەرهاد بکەیتە هاوبەشی تەختەکەت. ئەم نەققاشە هەژارە
خۆرتاوی سەلتەنەتی تۆ، شیرینی زوو لە بیر دەباتەو.

میهمەنە بانوو: ئەو تۆچی دەلێت؟
وەزیر: دواتر بیر لە بوونی خۆت بکەرەو، ئەو هیشتا لاو، ئەو هیشتا
بیست سالانە، جوانترین لەشی ئافرەتی هەموو وڵاتە کە هیشتا ئەوەی
تۆبە.

میهمه نه بانوو: تۆ شیتی؟ تیکچووی؟
 وهزیر: شیرینیش هه ندیک ئاخ و ئۆف دهکات و دوایی له بیر دهکاته وه.
 میهمه نه بانوو: له بیر ناکاته وه.
 وهزیر: له بیر دهکا
 میهمه نه بانوو: له بیر ناکا، هه رگیز نابێ... فه رهاد له بیر دهکری؟
 وهزیر: تۆ خوشه ویستی نازانی، کچم... ئیوه خوشه ویستی نازان، ئه ی
 بانووی گه وره مان. (بێدهنگیه کی درێژ.)
 میهمه نه بانوو: په نجه ره کان پێوه بده، هه ست به سه رما ده که م..
 (وهزیر په نجه ره کان پێوه ده دا.)
 وهزیر: مۆمه کان دابگیرسیترین؟
 میهمه نه بانوو: نه خیر... پرۆ... ده مه وی ته نیابم.
 (له و کاته دا که وهزیر ده چیته ده ره وه.) دایه نم بۆ بنیره... شه ریفیش
 ئازاد بکه نه وه.
 وهزیر: فه رمانتان به جیه، بانووی گه وره مان.
 (وهزیر ده چیته ده ره وه، میهمه نه بانوو ماوه یه ک به بی جو له
 ده مینیتته وه، دواتر به ره و ته نیشت وه ک پێ رابکیشی یه ک دوو
 هه نگاو ده نی، پشتی به دیواردا ده داو له م کاته دا:)
 میهمه نه بانوو: (خوی ده دوینی.) له شم هیشتا بیست سالانه، پوزه کانم،
 زگم، مه مکه کانم، قۆله کانم، گه ردنم... (سه یری مه چه که کانی خوی
 ده کا.) مه چه که کانم سپین، هیشتا وه ک بێچووه کوترن... ده توانی
 ئه وانه بگری، به دهسته گه فره نگ و درشته کانی خۆت ده کری
 بیانا لاوینیتته وه. بیانشکی، فه رهاد... فه رهاد... ئه ی خودایه چه ند
 خوشده وی... ته نیا بۆ ئه وه نا که مه چه که کانم بگری، یان سه ری بنیتته
 سه ر مه مکه کانم... ئه وه ی ده یه وی، قسه ده کا، شیت بووه. ته نیا
 گوشتم نییه... دلشمه، سه ریشمه.. تاسه ی بیستنی ده نگته، بینینی
 ده موچاوته... خودایه چه ند خۆش ده وی، ئیستا که... ئیستا که... که

هیچ ئومئیدیکم نییه... چەند بیچارەم، بیچارەییەم لەوانەیە لە بێ
 ئومئیدیەوه بێ... دڵم وەک زامیکی قوولە... چۆن بەرگەی ئەم هەموو
 ئازارە بگرم... خەریکم دەتۆیم... بمکوژن، وەک دەلە سەگیکی هار...
 بمکوژن، یانیش من ئەوان دەکوژم... شیرینەکم، تاقانەکم،
 خوشکەکم، دەتکوژم... فەرهاد ئەو خۆشەویستم، فەرهادی هەموو
 شتیکم، خۆینی تۆ دەپێژم. مەوێنە بە زەبیتان بەمندا بێتەوه... خودایە
 چیم بە بیردا گوزەر دەکا... من بیر لەچی دەکەمەوه؟ دەبی بیر
 نەکەمەوه، تەنانت بیر لە بیر نەکردنەوهش... ئەو پروناکییە سەر
 دیواری بەرامبەر چییە؟ دەبی خۆرەتاو بی؟ دەبی بیر لە هیچ نەکەمەوه،
 تەنانت بیر لەو هەتاوێش کە لە دیواری بەرامبەر دەدا... فەرهاد...
 شیرین... شیرینەکم... خوشکی خۆم، دەبواوە بێتە تاقانەم، من ئەوم
 پزگار کرد، من پزگارم کرد... من پزگارم کرد، من، من... دەبی
 پەشیمان بووبمەوه؟ نەخێر، ئەگەر ئەوەندە جوان بێمەوه... فەرهاد...
 دیسان ئەوەندە جوان بێمەوه، دیسانەوه ئەگەر داوای ئەو کارەم لێ
 بکەنەوه... فەرهاد، فەرهاد... ئەگەر هەر ئەو شتەم لێ داوا
 بکەنەوه، بۆ پزگار بوونی شیرین، من دیسان... ئایا پەشیمانم؟
 تیشکەکە دیواری بەرامبەر دەتەنیتەوه، وەک شەکرایی تووتێک
 لەسەر دیواردا... شەکرۆت بۆ بهێنم، تۆ حەزت لە شەکرایی شاتوووە.
 داخۆ پەشیمانم؟ پەشیمانم؟

(لەم کاتەدا دایەن دێتە ژوورەوه، لەلای دەرگادا بەترس و پەڕێشان،
 لەگەڵ میهمەنە بانوو دەدوێ.)

دایەن: سۆلتانەکم

میهمەنە بانوو: (پادەچەنی، سەیری دایەن دەکا.) ئا... دایە تۆی؟ بۆ لەلای
 دەرگاوە وەستاوی؟ دە وەرە... زۆریان زویر کردی؟
 (دایەن، بەرەو میهمەنە بانوو دەچێ، کە لێی نزیک دەبێتەوه کپنووش
 دەبا، دەگریێ، میهمەنە بانوو دەستی دایەن دەگریێ و هەڵیدەگری.)

میهمه نه بانوو: هه لسه... مه گریی... مه گریی، ده لیم... مه گریی.
(میهمه نه بانوو له سه ر لاکیشه دا داده نیشی، دایه نیش له زه ویدا، له
خوار بییه کانی میهمه نه بانوودا ده چه میته وه.)

میهمه نه بانوو: له ژووریکی دیکه دا، له سه رده میکی دیکه دا، دیسان من
وه ها داده نیشم، تۆش دیسان وه ها له خوار پییه کاغدا بووی. چاودیری
نه خوشیکمان ده کرد. نه خوشیک له پیخه فی مردندا... نه خوش چاک
بووه وه، بوو به دلدار، بوو به مهل، له هیلانه وه هه لفری...
دایه نه: وه لالا من گونا هم نییه، سولتانی من، ملم له موو باریکتره... بیللا
گونا هم نییه..

میهمه نه بانوو: کهس گونا هی نییه... شه ریفیش ئازاد ده که نه وه.
دایه نه: دهک ئه وهی دهستی بو ده بهی بیته تیشک، خودا تو..
میهمه نه بانوو: (قسه ی دایه نه ده بری.) ئازار و ئه شکه نجه یان نه دایت خو،
وا نییه؟
دایه نه: نه خیر.

میهمه نه بانوو: باشه، ئه ی تو چۆن، که من له باوه شی تو دا له دایک
بووم.

دایه نه: (قسه ی میهمه نه بانوو ده بری.) ئاخ جه رگم، ئاخ سولتانه که م... ئاخ
رۆله ی خۆم... دایکایه تییه، دلی دایک به رگه ناگری. مندا لیک
گیاندارت ده بی، دلیکی وهک به ردی ده بی... هه موو شتیکی له دایک
ده وی، وهک جووجه له، وهک ئه و جووجه لانه ی هه رگیز گه وره نابنه وه،
هه ر ده بی بیانده یت، هه ر دایک ده بی پییان بیه خشی، ئه بوانه
هه میشه هه ر داوا ده که ن... ئه گه ر شه ریفی من مه راقی نه ققاشی نبوایه
منی به وهی که «دایه ده مه وی نه یینی بو یاخ فی ربم.» تووش نه کردایه...
میهمه نه بانوو: ده زانم... په شیمانیت؟

دایه نه: ده کری په شیمان نه به وه؟ هه زار جار، سه د هه زار جار په شیمانم،
زیاده رۆیم کرد. پیاویکی بیگانه م خزانه ناو هه رده متانه وه..

میهمه نه بانوو: ئەوهم مەبەست نییه... داخۆ لەو پەشیمانی که یارمەتیی
 شەریفەت داوێ ئارەزووەکە ی بە دەست بهێنێ؟
 دایەن: خۆ ئارەزووەکەشی هەر بە دەست نەخست... رۆڵە ی بە دێخە من...
 وەستا فەرهاد نەهێنیە کە ی لە سەر پێستە مامزێکدا نووسیبوو وە و
 جێی هێشتبوو... بەلام پێستە کەشیان لە دەست ئەستاندین.
 میهمه نه بانوو: پێیان دەلێم و دەیدەنەو...
 دایەن: ئاخ سۆلتانە کەم، ئاخ رۆڵە ی من... لە جیاتیی ئەو ی لە مەلمان
 بەدیت... (دەگریی).
 میهمه نه بانوو: مەگریی، مەگریی... تەنیا راستییە کە یم پێی بلێ، بلێ
 پەشیمان نیم. بلێ کۆرە کەم... شەریفەم دیسان ئەگەر داوای لێ
 کردمەو، نەک پیاویکی بێگانه بهێنمەو ناو سەرا، تەنانهت
 سەراکەشتان دەسووتێم و دەشیرووخێم..
 دایەن: خودا پیشانمان نەداتەو... من ئەو نەدەش...
 میهمه نه بانوو: (قەسە بە دایەن دەپێی). دایە بەرخە کەم، تکایە، بلێ
 پەشیمان نیم..
 دایەن: پەشیمان... کە پێستە کەش بەدەنەو شەریف.. تۆش لە گوناھمان
 خوش بیت و... ئەو ی هەرگیز نابەخشی... تۆ بە شیرین-ی خوشکەت
 بەخشی... جوانیی خۆت نە بە خشریت... پەشیمانیت؟
 (میهمه نه بانوو وەلام ناداتەو، هەڵدەستێتەو سەر پێیان، دایەنیش
 هەڵدەستی، میهمه نه بانوو دەچێت و پەنجەرە یەک دەکاتەو.)
 میهمه نه بانوو: وەختە بخنکێم. کێ ئەم پەنجەرە یە داخست..
 (دایەنیش دەست بە کردنەو ی پەنجەرەکانی دیکە دەکات. میهمه نه
 بانوو لە بەردەمی ئەو پەنجەرە یە کە خۆی کردییەو وەستاو و سەیری
 دەرەو دەکا. قەسە دەکا.)
 میهمه نه بانوو: هەر تەنیا جارێک یە کدییان بینی؟
 دایەن: بەلێ، تەنیا یەک جار

میهمه نه بانوو: ده زانم، وات وتبوو، به لّام به لّکو ترسابیت راستییه که به
وه زیر یان به وانی دیکه بلّیت. هه ر چوئیکیش بیت ئه وان پیاویشن و
بیگانه شن، به لّام من، من تاتای شیرینم. شیرین هه موو شتیکی
منه... ده زانی... ده توانی راستییه که به من بلّی. هه موو شتیکی وه کو
خوی بی ئه وهی هیچم لی بشاریته وه ده توانیت به من بلّیت. بی
ئه وهی هیچ شتیکی له من بشاریته وه.

دایه ن: به خودای یه ک جار یه کدییا ن بینی... تهرمی شهریفم رامووسم درۆ
ناکه م.

میهمه نه بانوو: که و ابو، ته نیا جار یکی.
دایه ن: به لّی... یه ک جار له باخچه ی کو شکدا یه کدییا ن بینیه.
میهمه نه بانوو: ده زانم..

(ماوه یه ک بیده نگی، میهمه نه بانوو هیشتا سه یری دهره وه ده کا.)
میهمه نه بانوو: ته و او یکی بووه ئیواره.. خوړ ئه وهنده ی نه ماوه ئاوا
بیته وه.

(پوو ده کاته وه دایه ن.) یه کدییا ن زوړ خوشده ویست؟
دایه ن: ده بی به و جوړه بی، بو یه هه له اتن... شیرین به جوړ یکی لیم
ده پارایه وه و تکای لی ده کردم و فرمی سکی وه ک مرواری به سه ر
کو لمه کانیدا ده هاته خواره وه...
میهمه نه بانوو: (قسه به دایه ن ده بری.) که واته یه کدییا ن زوړ
خوشده ویست.

دایه ن: زوړ... وه کو قومی... قومریش وه ها گیرۆده ی یه کدی نابن...
میهمه نه بانوو: یه کدییا ن ماچ کرد؟
دایه ن: نازانم...

میهمه نه بانوو: دوا ی ئه وهی فهرهاد چووه ژووره وه، تو... دوا ی ئه وهی
فهرهاد چووه ژووره وه، تو چاودیریت نه کردن؟
دایه ن: نه خیر... به خودا چاودیریم نه کردن..

میهمه نه بانوو: یه کدییان ماچ کردوو... یه کدییان ماچ کردوو، وای نییه؟
به هه رحال یه کدییان هه ر ماچ کردوو... فه رهاد، گهنم رهنگ، به دهسته
درشته کانیه وه مه چه کی سپیی شیرینی گرتوو...

(له پر قسه کانی ده پریته و له په نجه ره دوور ده که ویتته وه.)

میهمه نه بانوو: تینوو بووم... گه رووم وشکه وه بوو..
دایه ن: شه کراوت بو بهیتم... تو چه ز له شه کراوی شاتوو ده که یت..
میهمه نه بانوو: نه خیر... ئاو... ده بی لیره بی...

(دایه ن له سوراحیی ناو ژووره که وه ئاو ده هیته و ده یداته. میهمه نه
بانوو ئاوه که ده خواته وه.)

میهمه نه بانوو: وهک خوین شله تینه... دیسان په تا له شاردایه بلبوو ده وه.
دایه ن: شه ریفیشم ده یوت... ده لاین هویه که چا وگه کانه... رۆژیک ده بی ئه م
شاره به م هویه وه نغو ده بی... (ما ویه کی بیده نگی.)

میهمه نه بانوو: که واته شیرین منی هه رگیز خوشنه ده ویست.
دایه ن: ئه مه چۆن قسه یه که، سولتانی من... گوناھی که چه که هه لمه گره...
خودای هیه... گیانی به تو ده به خشی...

میهمه نه بانوو: منی جی هیشت و هه لهات... فه رهادی له من پتر
خوشده وی...

دایه ن: ئه و خوشه ویستییه جودایه..

میهمه نه بانوو: ئه و خوشه ویستییه ی که ده لایی له خوشه ویستی خوشک
جودایه، که واته له خوشه ویستی دایک و باوک به رزتره.
دایه ن: به رزتر نییه، جوړیکی دیکه یه.

میهمه نه بانوو: ئه گهر تو تووشی ئه م جوړه خوشه ویستییه بوویت که
جوړیکی دییه، شه ریفته به جی ده هیشت و هه لده هاتی؟

دایه ن: من پیردژنیکم... دوا ی ئه م ته مه نه...

میهمه نه بانوو: ئه گهر گهنج بوویتایه... باوکی شه ریف نه ک پار، که گهنج
بووی بمر دایه. ئا ئه وسا ئه گهر تووشی فه رهادیک بوویتایه؟

دایه‌ن: نازانم... چوزانم؟ له شارددا پاکیزه ناویک هه‌یه، می‌رده‌که‌ی ئاسنگهر بوو. پیتی ده‌لێن پاکیزه‌ی ئاسنگهر... بووکی شه‌ش مانگه‌ بوو که بی‌وه‌ژن بوو، زگیشی پر بوو... مندالێکی بوو، کورپێکی وه‌ک گو‌به‌کی رووناکیی بوو... پاکیزه‌ی ئاسنگهر پرچی خو‌ی کرده‌ گسک و منداله‌ که‌ی پی‌گه‌یانده‌... ئه‌وه‌نده‌ خوازینی که‌ره‌وه‌ی هه‌بوو، شووی نه‌کرد. ته‌نانه‌ت گه‌وره‌ترینی زی‌رنه‌گه‌رانیش داوای کرد...

می‌همه‌نه بانوو: گه‌وره‌ی ده‌سته‌ی زی‌رنه‌گه‌ران فه‌ره‌اد نییه. ئه‌گه‌ر فه‌ره‌اد له‌به‌رده‌می پاکیزه‌دا په‌یدا بوایه.

دایه‌ن: ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ فه‌ره‌اد له‌کوی بوو؟ پاکیزه‌ی ئاسنگهر په‌نجا سالان بوو، ئه‌م فه‌ره‌اده‌ی ئیمه‌...

می‌همه‌نه بانوو: (قسه‌ی دایه‌ن ده‌برێ). فه‌ره‌ادی ئیمه‌، یان فه‌ره‌ادیکی دی، فه‌ره‌ادی تووش نه‌هاتوه‌...

دایه‌ن: واته‌. شیرین که‌ هه‌له‌هات کارپێکی راست بوو؟ ئیستا له‌وه‌ تووره‌ بوو بوویت که‌ تۆی جی هیشت و هه‌له‌هات...

می‌همه‌نه بانوو: تووره‌ نه‌بووم، دایه‌... یانیش با تووره‌ ده‌بووم... سه‌رم لی شیواوه‌... دل‌ه‌قی ناخی داگرتووم، مۆمه‌کان داگیرسینه.

(دایه‌ن ده‌ست به‌ هه‌ل‌کردنی مۆمه‌کان ده‌کا.)

می‌همه‌نه بانوو: لی‌گه‌رێ... لی‌گه‌رێ... ئه‌وانه‌ش بکوژینه‌وه‌ که‌ دا‌ت‌گیرساندن... ده‌مه‌وی دل‌ه‌قی ناخم پر پر بکا... با دل‌م به‌رگه‌ی ئه‌م به‌سه‌ره‌اته‌ی نه‌گرێ... ده‌مه‌وی له‌ ناوه‌راسته‌وه‌ دوو که‌رت بێ...

دایه‌ن: (ئه‌و مۆمانه‌ی کوژاندوه‌ته‌وه‌ که‌ دا‌ی‌گیرساندبوون.) خودا نه‌کا... (ماوه‌یه‌کی بی‌ده‌نگی.)

می‌همه‌نه بانوو: دایه‌، داخو من ئیستاش په‌سند ده‌کریم؟ ده‌کرێ خوشیان بویم؟ ده‌بی که‌ سی‌ک گیرۆده‌ی من بێ؟ نا‌ئیم، په‌سند بکریم؟ به‌م شیوه‌ پیرییه‌مه‌وه‌.

دایه‌ن: (قسه‌ به‌ می‌همه‌نه بانوو ده‌برێ.) که‌ ده‌لێی ئافره‌ت بوچی ته‌نیا

بریتییه له دهموچاو؟ عهقلی تو، بیرى تو خو هیشتا لهشت، کچی
خۆم، لهشت ههروه کو په یکه ر وایه... خودا ههیه، ته نانهت لهشی
شیرینیش له لای ئه وهی تۆدا وهک سه روو داره بی وایه. پروانه،
سولتانه کهم له شارد، زه هرا ناویک هه بوو، کچی عه لیزادهی
کاروانچی بوو... ئاوله تیکی دابوو... مشتییک نوکت به پروویدا
بکر دایه، دانه یه کی لی نه ده که وته سه ر زه وی، به مجوره... ئه ویش
له شیکی بوو... له به رده می ئه وهی تۆدا، به کاللا نه ده ژمی ردرا، به لام...
خودا ئیدی له شیکی به ویش دابوو، پوو زه کانی، مه رمه ر، ناوقه د،
گه ردن... باوکیشی ده وله مه ند بوو... لاوان له یه کدییان ده داو شه ریان
بوو له سه ری، ئه ویان ده یوت من خوازیینی بو ده نیرم، ئه میان ده یوت
نه خیر من...

میهمه نه بانوو: که واته باوکی ده وله مه ند بوو؟
دایه ن: کاروانیکی به ره و هیندستان ده چوو و کاروانیکی به ره و به غدا...
به لام له به رده می گه نجینه ی تۆدا هی ئه و دلۆپیکی ناو ده ریا بوو... تو
سولتانیکی گه وره و گرانیته... چاویکت له کام پیاو، له کام شازاده
بیته... کرنووش بو به ریته نابا؟

میهمه نه بانوو: تۆش وهک وه زیر قسه ده که یته، دایه... به لام من، تۆم
ناچاری ئه م قسانه کرد، من به ره و کوێ ده چم؟ من به ره و چی...
دایه ن: (قسه به میهمه نه بانوو ده بری). شتیکی خراپم وت؟ دلّم
شکاندی؟ خودا گیانم بستیینی... من پیره ژنیکی بی
ئه قلم... (ده گریی).

میهمه نه بانوو: مه گریی، وس به، وس ده لیم... شتیکی خراپت نه وت،
نه خیر... خه تای منه... وس، مه گریی، به رگه ی بینینی مروقییک ناگرم
که بگریی... من به خۆم ده مه وی له سه ر زه ویدا دابنیشم و سه رم بنیمه
نیو دوو ئه ژنومه وه، به نالینه وه بگرییم...

دایه ن: رۆله م، سولتانه کهم، دایه نت به قوربانت بی... پییه کانت ماچ ده کهم

خۆت ئەوەندە ئازار مەدە. ھەر چۆنیک بێت ھەر دەستگیر دەکړین،
نەزانییەک بوو و شیرین کردی... گەورە لە ھەلە ی بچووکان خۆش
دەبن... فەرھاد بکە وەزیر و ماردیان لە یەک بېرە و، مارە ھەموو
خەوشیک دادەپۆشیته وە... دوای تەمەندریژیت بو دەکەن... زۆریش بو
یەکدی گونجاون.

میھمەنە بانوو: زۆر شیاوی یەکدین؟

دایەن: وەک دوو گیلەس...

(لەم کاتەدا وەزیر دیتە ژوورەو.)

وەزیر: ئەو بانووی گەورەمان... ھاتنەو...

میھمەنە بانوو: (بەبێ ھۆش.) کێ؟

وەزیر: شیرین سولتان و نەققاش...

میھمەنە بانوو: لە خۆیانەو ھاتنەو؟

وەزیر: نەخێر... بانووی گەورەمان... دەستگیر کران.

میھمەنە بانوو: ھەر ئیستا ھەردووکیان بەینە ئێرە.

وەزیر: تەنیا شتیکتان عەرز دەکەم...

میھمەنە بانوو: چی؟ دەتەوێ چی بڵێی... زوو کە...

وەزیر: نەققاش بریندارە...

میھمەنە بانوو: چیت و ت؟ فەرھاد بریندارە؟ برینەکی سەختە؟. شیت

بووی؟ تۆ دەلێی چی؟

وەزیر: برینەکی سەخت نییە، خەمتان نەبێت، هیچ سەخت نییە.

میھمەنە بانوو: باشە، ئەو چۆن دەبێ؟ ئێمە چیمان بەتۆ و ت.

وەزیر: لێبوردن بفرمەوون. بانووی گەورەمان... سوارەکانم کە

ھەلاتووەکانیان گەماروو داو، نەققاش بەرەنگاریان بوو تەو. لە

نەققاشیک چاوەروان نەدەکرا بانووی گەورەمان، بەلام ئەو شەیتانە

وێک پۆستەمی کۆری زال جەنگاوە. شیرین سولتانیشی لە پشتی

خۆی سوار کردووە... بەمجۆرە بوو... لەبەر ئەو وەھا بوو... دواتر

شیرین سولتان له ئه سږ به ربووه ته وه و توانیویانه نه ققاش ده ستگیر بکه ن.

میهمه نه بانوو: شیرینیش برینداره؟ که له ئه سږ به ربووه ته وه ده موچاوی... وه زیر: (قسه به میهمه نه بانوو ده بری.) نه خیر، بانووی که وره مان... ته نیا کلاوه ی ئه ژنوی هه ندیک ئیشی پی گه ییوو... به لام ته نانه ت ناششه لی... ده موچاویان، ده موچاوی جوانیان هیچی لی نه هاتوه... بیری وه ها نه فه رموون. هه ردووکیان پیکه وه به ینمه خزمه ت؟ فه رمانیکی وه هاتان فه رموو... به لام ئه گهر جودا جودا...

میهمه نه بانوو: (قسه به وه زیر ده بری.) له به رچی؟ وه زیر: ئه گهر به من بی... ئه گهر به به نده تان بی، گونجاوتر ده بوو... میهمه نه بانوو: باشه... شیرین به ینه... زووکه... بو وه ستاوی، ده ی دایه ن: سوپاس بو خودا... سوپاس بو خودا (وه زیر ده رچوو، میهمه نه بانوو ره نگدانه وه کانی سه ر دیواری خوړ پیشانی دایه ن ده دا.)

میهمه نه بانوو: سه یری ئه م تیشکانه بکه، دایه... دایه ن: تیشکی چی؟ له کو؟ میهمه نه بانوو: ئه مانه ده لیم... دایه ن: خوړئاوا ده بیت و تیشکی دیاره. میهمه نه بانوو: ئه گهر ده ته وی برۆ، دایه... دایه ن: خوړت ده زانی. میهمه نه بانوو: برۆ... برۆ

(دایه ن ده رده چی، میهمه نه بانوو وه ک شتیک که هه رگیز نه بینرابی به تیشکی خوړی سه ر دیواره که دا ده روانی، ده ستی ده خاته سه ر دیوار، تیشک ده که ویته سه ر ده ستیه وه... ده ستی ده کی شیته وه، دیسان له سه ر دیواری داده نیته وه. له م کاته دا شیرین دیته ژووره وه، سه یری ئه وه ده کا که تاته ی چی ده کا، شیوه ی هه لبرزکاوه.)

شیرین: تاته...

میهمه نه بانوو: (ئاوردده داته وه، شیرین ده بینئ). شیرین، خوشکه کهم...
تاقانه کهم (میهمه نه بانوو پتر به ره و شیرین ده چئ و له باوه شی
ده گری).

میهمه نه بانوو: ئەژنۆت زۆر نه ییشا... ئەی شوینئیکی دیکه ت هیچی لی
نه هات.. (شیرین له ئامیزئ تاتایه وه ده خزی).

شیرین: نه خیر... هیچ شوینئیکم هیچی لی نه هاتوه.

میهمه نه بانوو: ئەژنۆت؟ سه رپزیشک بانگ بکه م؟

شیرین: پتوبست ناکا... ئەژنۆم چیی دی، هه ر ئیشی نییه.

میهمه نه بانوو: چه ند زویر بووم، چه ند ترسام.

شیرین: چونکه من زویرم کردی..

میهمه نه بانوو: (قسه به شیرین ده برئ). لیگه ری. لیگه ری، ئیمه ی

خوشکه گه وره کان، هیشتا تاتا نیمچه دایکه کانی وه کو من...

شیرین: (قسه ی میهمه نه بانوو ده برئ و سه یری چاوه کانی ده کا.) به

ته مای چی له فه ره اد بکه ی؟

میهمه نه بانوو: فه ره اد؟ چیی لی ده که م؟

شیرین: به لی

میهمه نه بانوو: هیشتا بیرم له وه نه کردوه ته وه... به لام نیگه ران مه به،

ئازاری ناده م، (پیده که نی)، ته نانه ت فه رمانی له مل دانیشی

ناده م.. ته نانه ت نا یخه مه زیندانی شه وه...

شیرین: باشه ئەدی چی ده که ی؟ فه ره اد، من... چیمان لی دی؟

میهمه نه بانوو: سه یره، وه ک بلئی تاوانبار که من بم، وا منت خستوه ته

به ر لیپرسینه وه وه.

شیرین: لیمان خو ش ده بی. به لام منیش خو م به تاوانبار نازانم.

میهمه نه بانوو: من گوتم تو تاوانباری؟

شیرین: وه کو تاوانبار بم گوتم...

میهمه نه بانوو: باشه، تاوانبار منم؟
 شیرین: نه خیر تاتا، تو ته نیا تاتا نیت، حوکمداریشی، ئیمه نهک له مائی
 تووه، له سه رای حوکمداریشه وه هه له اتووین. حوکمداریش سواره ی له
 دواماندا نارد. هه له اتوو هکانی گرت... ملمان له موو باریکتره...
 میهمه نه بانوو: من تاتای توّم، ته نیا تاتا... که سوارم به دواتاندا نارد
 نهک وهک حوکمدار... تاتا بووم... بو کوی ده چوویت؟ ده بوو یته چی؟
 قهت بیرت له وه کرده وه.

شیرین: نه خیر، بیرمان له وه نه کرده وه.
 میهمه نه بانوو: نالیم بیرتان لی نه کرده وه، ده لیم بیرت لی نه کرده وه...
 شیرین: منیش ده لیم بیرمان لی نه کرده وه... که من چیی دی بیر ناکه مه وه،
 فه رهاد و من، ئیمه بیر ده که ینه وه. یانیش بیر ناکه ینه وه. که من چیی
 دی هه ناسه ناده م، فه رهاد و من، ئیمه هه ناسه ده ده ین، ده سا من...
 میهمه نه بانوو: (قسه ی شیرین ده پری). بوو یته ته مروّقیکی ته واو
 جیاواز... شیرینیکی ته واو جیاواز، تو ته مه نده ده گوریت... تو...
 شیرین: (قسه ی میهمه نه بانوو ده پری). ده سا من نیم، تاتا..
 میهمه نه بانوو: ته نانه ت ئیوه ش نین..
 شیرین: به لی، ته نیا ته وه یه...

میهمه نه بانوو: تیده گه م... زور باش تیده گه م... ده زانم له چ باریکدایت،
 چون خوشه ویستی ده که یت. ده زانم... خوشه ویستی واتای چیه،
 منیش...

شیرین: (وه کو پرووزانه وه یهک هاوار دهکا. تاتا...

میهمه نه بانوو: چیه؟ چی بووه؟

شیرین: (باوه ش به میهمه نه بانوودا دهکا.) تاتا... تاتا هه لبه ته کهس وهک
 تو خوشه ویستی نازانی، ته وه من... ته وه ته م به دغه که... ته وه ته م
 خوشکه شت گه واهی... گه ر بتوانم قسه بکه م، بتوانم بیر بکه مه وه، گه ر
 بتوانم فه رهاد خوش بوی و له مائی تووه بتوانم هه لبیم، گه ر بژیم،

ئەگەر بژیم ئەمە بەتۆ...

(میهمنە بانوو، خۆی لە ئامیزی شیرین-هوه دەخزینی و قسە ی پی دەپری.)

میهمنە بانوو: ئیستا واز لەم قسانە بهێنە.

شیرین: تۆ ئەو شتە ی که هیچ ئافرهتیک لە هیچ دەمی کدا بە کەسی نادا، بە منت بە خشی... تۆ خوشەوێستی لە هەموو کەسیک، لە هەموومان... میهمنە بانوو: تۆش بوویتایە هەر وات نە دەکرد؟ بۆ وەلام نادەیتەوه؟ لە کاتی کدا من دلنیام، که تۆش هەر ئەو شتە ت دەکرد... دلنیام... دەتکرد، وانییه؟

شیرین: ئەگەر یە کسەر وەلام نە دەمەوه... بە هەلە لە من مەگە، تاتا، ئەگەر یە کسەر وەلام نە دایەوه، لەوهوێه که هاتوومەتە سەر باریک درۆم پی ناوتریتەوه، ناوهووم واپووناکە، وەک باخچە یە ک بە هاری تیدا گەشاییتەوه... بەلێ تاتا، منیش هەر ئەو شتە ت دەکرد... (ماوه یە کی بێدەنگی.)

میهمنە بانوو: تۆش ئەو شتە ت دەکرد... هەر ئەو شتە... دوایی؟ باشە دوایی تووشی فەرهاد بوویت، لەو کارە ی که کردت پەشیمان نە دەبوویتەوه؟

شیرین: راوهستە، با بیری لی بکەمەوه تاتە... راوهستە بیر بکەمەوه... پرسیاری چیم لی دەکە ی... نازانم... نازانم...

میهمنە بانوو: که ناوهووت وەکو باخچە یە کی بە هەر گەشاوه یە؟ کە چیی دیکە درۆت نە دەوت؟ بیر بکەرەوه، ئەگەر تۆ نە ک وەک ئیستا بە دەموچاویکی مروّفانە ی وەها لاو و گەش و وەکو نە قش، وەک میوه، وەک سیبەر نە بوویتایە، ئەگەر لە سەر ملتدا، شیوه ی منت هەلبگر تایە و تووشی فەرهاد بوویتایە؟ پەشیمان نە دەبوویتەوه؟

شیرین: پەشیمان... پەشیمان دەبوومەوه تاتا... دەبووم.

(شیرین دادەنیشی، دەست بە گریان دەکا. میهمنە بانوو لە تەنیش ت

شیرین-هوه دادەنیشی، دەست بە پرچیدا دەهینێ.

میهمەنە بانوو: بۆچی دەگریی؟

شیرین: پێم وایە تۆش پەشیمانیت.

میهمەنە بانوو: من تووشی فەرهاد نەهاتووم کە..

شیرین: چی دەبی با بی، تا ئیستا کە بیرم لەمە نەکردوووەتەوه، لەبەر ئەوه

بووه کە بیرم لەو ئازارە نەکردوووەتەوه تۆ چەشتووتە و چونکە من،

تەنیا بیرم لەخۆم کردوووەتەوه..بۆیه..

میهمەنە بانوو: (قسەی شیرین دەبڕێ.) مەگریی، مەگریی... من تووشی

فەرهاد نەبووم... من پەشیمان نیم...(ماوهیه ک بێدەنگی.) بەلام لەبەر

ئەوهی تووشی فەرهادیش نەبووم، دڵم لە باخچهیهکی بەهاری ناچی،

واتە درۆشم پێ دەکری.

(میهمەنە بانوو هەلساووەتە سەرپێ.)

شیرین: تۆ درۆ ناکەیت تاتا، ناتوانی درۆ بکەیت.

میهمەنە بانوو: دەتوانم بیکەم... بەلام چۆنیش... منیش بوومە مروۆقیکی

تەواو جیاواز، شیرین... دەستی یەکدیمان توند گرتبوو و پێمان دەکرد،

لەپر بروسکەیهک کەوتە نێوانمانەوه.

شیرین: چەند سەیر قسە دەکە، تاتا

میهمەنە بانوو: نە(چەند سەیره)و نە چەند ترسناک... خوێگەر بزانی

چەند ترسناک بیر دەکەمەوه.

شیرین: تاتا، فەرهاد؟

میهمەنە بانوو: مەترسە... پێم گوتی فەرمانی ئەوه نادەم کە لە ملی فەرهاد

بدەن، ئەوەندە ی کە فەرمانی ئەوه نادەم لە ملی فەرهاد بدەن...

شیرین: (قسەی میهمەنە بانوو دەبڕێ.) منت خوشدەوی... من بی ئەو...

من نیم ئەو هەیه... من...

میهمەنە بانوو: ئیستا تۆ برۆ... من لەگەڵ فەرهاددا قسە دەکەم... نەخیر

بمێنە... نەخیر برۆ... دەبی تەنیا لەگەڵ فەرهاددا قسە بکەم...

شیرین: دوايي؟

میهمه نه بانوو: ئەگەر بە دەست دایەن بێ دەمۆدەست مارەتان دەبرێ و چل
رۆژ و چل شەو شاییتان بۆ دەگێڕێ...

شیرین: تاتا گیان...

میهمه نه بانوو: گوتم ئەگەر بە دەست دایەن بێ، نەموت بە دەست من...
کارەکه هەمووی ئەوەندەیه که من چەند لە کاروباری خۆشەویستی
تێدەگەم... چەند دەزانم...

شیرین: لە هەموو جیهاندا تۆ...

میهمه نه بانوو: دەسا پرۆ... دەی

(وەکو پال بە شیرینەوه بنی، لەو دەرگایەوه که بۆ حەرەم دەچی، دەری
دەکات و دەگەرێتەوه.)

میهمه نه بانوو: (خۆی دەدوینێ.) من... لە هەموو جیهاندا.

(وەزیر دێتە ژوورەوه.)

میهمه نه بانوو: تۆ... لەوی، لەلای دەرگاوه چاودێری ئیمەت دەکرد، گویت
لەو قسانە گرتبوو که لەگەڵ خوشکەدا دەمانکرد؟
وەزیر: بەڵێ، بانووی گەورەمان.

میهمه نه بانوو: بێر لە شکاندنێ شتگەلیک دەکەمەوه، لە پارچە پارچە
کردن و نابوود کردنی شتگەلیک، لە خۆین پرشتن... وا دیارە خۆینی تۆ
دەپێژم...

وەزیر: چەند باش دەبوو، بانووی گەورەمان.

میهمه نه بانوو: فەرهاد بەینە.

وەزیر: منیش لە خزمەتتاندابم؟ یان دەتانهوی تەنیا لەگەڵ نەققاشدا بیت؟
تەنیا هەردووکتان بن شیاو تر دەبی، بانووی گەورەمان.

میهمه نه بانوو: نەخێر... ئێشکگرەکانیش بابینە ژوورەوه.

وەزیر: فەرمانتانه، بانووی گەورەمان.

(وەزیر دەچێتە دەرەوه، میهمه نه بانوو بە کاوهخۆ دەچێتە پێشەوه و

له سهر ته خته كه یدا داده نیشی. چوار پاسه وان دینه ژووره وه. له دیوی ژووره وهی دهرگاوه دهووستن. شانۆ تاریک و پروونه، کاتیک په رده داده درپته وه، ئهم تاریک و پروونییه ته واویک تاریک ده بی. وه زیر و فهرهاد دینه ژووره وه. وه زیر نه بی همموو پیاوه کانی دیکه چاویان له زهویییه. فهرهاد بهرپزیک کی تاییه ته وه دپته پی شه وه و سلاو ده کا. (میهمه نه بانوو: وهک له ئاغه له وه مهر بدزیت، خوشکه که مانت فراند، وهستا فهرهاد. سهر بازمان کرده سهرتان، خۆت به دهسته وه نه دا.. فهرهاد: خۆ به دهسته وه دان ره وشتی ئیمه نییه، سولتانی گه ورهم. میهمه نه بانوو: به شه ره هاتی، مه گهر تو نهک ته نیا نه قش دروست کردن، جهنگ کردنیش ده زانیت. فهرهاد: دهیزانم سولتانی گه ورهم. میهمه نه بانوو: تو مان به سهر نه ققاشی سهرامان دامه زراند، له کاتیکدا ته نیا جاریک کی دی نه قشه کانتانمان نه دپته وه.. فهرهاد: نه قشه کانتان نه بیینی؟ نه قشه کانی ژیر سوانه کانی کو شکه که ی شیرینیستان نه دی؟ میهمه نه بانوو: نه خیر. فهرهاد: بو له بهر چی؟ میهمه نه بانوو: (قسه به فهرهاد ده پری.) سهرت بهرز بکه ره وه، فهرهاد. ته ماشام بکه. له سهر وه تا نینۆکی پی سهرمان بکه... (فهرهاد سهری بهرز ده کا ته وه. سهری میهمه نه بانوو ده کا.) میهمه نه بانوو: ئازارت بدهین... پتوبسته ئازارت بدهین، ده بی پیت بلین مردنیک بو خۆت هه لبر ژیره... به لام هیچ مردنیک، بو من... بو ئیمه، ئیمه ی میهمه نه بانوو کی کچی شا سهنه م ئه و ئازاره ی پیت چه شتین... بو من... ئه و شهرمه زارییه ی به سهر سهرامانتدا هیئا... چهند سهر به پروومدا ده پروانیت؟ فهرهاد: ئاره زووی کرنۆش بردنی سهر زهوی و ماچ کردنی داوینتان ده که م.

به‌وهی که مروّقم، شانازی به‌وه‌وه ده‌که‌م که ئیوه ده‌بینم و لیستان
را ده‌مینم... ئه‌وهی ئیوه کردتان، نه‌ فریشته، نه‌ دیو، نه‌ درخت نه‌ مه‌ل
ده‌یکات، به‌لکو ته‌نیا مروّف ده‌توانی بیکا. دلّم به‌ریزیکی به‌رگه
نه‌گیراوه‌وه پر ده‌بی، چاوه‌کانم..

میهمه‌نه بانوو: (قسه‌ی فه‌ره‌اد ده‌بری.) وس... به‌سه... چاوه‌کانت داگره...
جاریکی دی ببینین سه‌یری روومان ده‌که‌یت، فرمان ده‌ده‌ین له‌ ملت
بدریت (ماوه‌یه‌کی بیده‌نگی.) برینت سه‌خته؟

فه‌ره‌اد: نه‌خیر.

میهمه‌نه بانوو: برینه‌که‌تیا تیمار کرد؟

فه‌ره‌اد: سه‌ریزیشک-ی به‌نده‌تان کردی.

(له‌م کاته‌دا له‌ په‌نجه‌ره‌که‌نه‌وه، له‌ ده‌ره‌وه، دوور، نووزه‌ی قوول
ده‌بیستری.)

میهمه‌نه بانوو: (به‌ وه‌زیر.) ئه‌مه‌ چیه‌؟

وه‌زیر: خه‌لکی شار مردوو‌ه‌کانیا ده‌لاویننه‌وه. عه‌رزم کردبوون، بانووی
گه‌وره‌مان: په‌تا ته‌نیوه‌ته‌وه...

میهمه‌نه بانوو: په‌نجه‌ره‌کان داخه‌ن...

(وه‌زیر و دووان له‌ پاسه‌وانه‌کان په‌نجه‌ره‌کان داده‌خه‌ن. لاواندنه‌وه
نابیستری.)

میهمه‌نه بانوو: بینیت. وه‌ستا فه‌ره‌اد ئیمه‌ ئه‌و مروّقه‌ نیین داوینی ماچ
بکریت، به‌لام تۆش له‌ ئیمه‌ جیاواز نیت. تۆش هوّلی ئه‌و مروّقانه‌ت
نییه‌ که‌ بو‌ مردوو‌یان ده‌گرین. ئیستاکه‌ تۆ بیر له‌ هیچ ناکه‌یته‌وه
شیرین نه‌بی (ماوه‌یه‌کی بیده‌نگی.) شیرینت ده‌ده‌ینی وه‌ستا فه‌ره‌اد،
تۆ ئاماده‌یت؟ ئه‌دی تۆ به‌رامبه‌ر به‌مه‌ چی ده‌به‌خشی؟ ئایا ده‌توانی
چیای ئاسنین کوناودهر بکه‌یت؟ چیای ئاسنین کوناودهر بکه‌یت و
ئاوه‌که‌ی بناری بگه‌یه‌نیسته‌ ناو شار؟ من ئه‌مه‌ بو‌ ئه‌وه‌ نالیم چونکه
ئه‌وه‌ی له‌ کانییه‌کانی شاره‌وه‌ هه‌لده‌قوولی ئاو نییه‌ و... کیمه‌، ئه‌وه‌م

به لاوه مه به ست نیه که ئه وهی هه لده قولی کیمه یان ئاو، بو ئه وهی
بیسته خاوه نی شیرین، ئایا ده توانی چیا ی ئاسنین کوناو ده ر بکه یت؟
ئه مه یه مه رجی من، ئایا مه رجه که م په سنده ؟

فه رهاد: مه رجه که تانم په سنده ...

میهمه نه بانوو: ئه م کاره له وانه یه پانزده، له وانه یه بیست سال بکیشی.
بیست سال...

فه رهاد: مه رجه که تانم په سنده ...

میهمه نه بانوو: له وانه یه شیرین ئه وه نده ساله چاوه ریته نه کا.

فه رهاد: مه رجه که تانم په سنده.

میهمه نه بانوو: تا چیا کوناو ده ر نه بی، ته نانه ت په نجه تووته ی شیرینیشته
پی نیشان ناده ین.

فه رهاد: مه رجه تانم په سنده.

میهمه نه بانوو: دوو ر نییه بهر له ته و او بوونی کاره که بمیرت...

فه رهاد: مه رجه که تانم په سنده.

(ماوه یه کی درێژ بیده نگی، میهمه نه بانوو له ته خته که یه وه

هه لده ستیته وه سه ر پییان.)

میهمه نه بانوو: زو ر باشه ... برۆن...

(به ئیشک گر هکانیشه وه هه موو ده چنه دهره وه، میهمه نه بانوو خوی

به سه ر ته خته که یدا ده دات و داده نیشی، سه ری ده نیته سه ر باسکی و

به پر مه وه ده ست به گریان ده کا.)

میهمه نه بانوو: شیرینه که م، خوشکی من، تا قانه که م... فه رهاد... فه رهاد...

په رده

کو تایی په رده ی دوو هم

***

په رده ی سییه م

پیشه کی

پیر و لاو و ژن، پیاوی خه لکی شاری ئه رزن، له لای راسته وه دینه
پیش په رده وه. هه ندیکیان مه شخه ل به ده ست و هه ندیکیان چرای ئه و
سه رده مه بیان به ده سته وه یه. ئه مانه له چه په وه ده چنه وه دهر وه، ئه م
ئا پوره یه، که له لای راسته وه به دهر ده که ون، شه ریف و سه مه رقه ندی
له لای چه په وه دینه پیش په رده وه. یه کـدوو هه نـگا و ده نیـن و
را ده وه ستن. ده کشینه لاو و سهیری ئا پوره ی خه لکه که ده که ن.

پیاوی مه شخه ل به ده ست: دره نگه... دره نگه...

ئه و پیاو هی له ته کیه تی: هیشتا سه عاته رییه کمان ماوه... شه فه ق
ئه وه نده ی نه ماوه.

پیاوی مه شخه ل به ده ست: بهر له خو ره ه لاتن ناگه ین.

ئه و پیاو هی له ته کیه تی: ناتوانین ده موچاوی ببینین.

پیاوی مه شخه ل به ده ست: دره نگ هاتین... دره نگ هاتین.

سه مه رقه ندی: ئه م خه لکه بو کوی ده چن، وه ستا شه ریف؟

شه ریف: ده چنه چیای ئاسنین... بو بینینی فه رهاد... ئه مپرو ده سالی ریک
به سه ر ده ست به کون کردنی چیا که یدا ر هت بوو.

سه مه رقه ندی: ئه م باسه تا سه مه رقه ندی لای ئیمه گه یشتوو. باوه رمان
نه ده کرد... که واته راست بووه.

میپردی ژنه مندال له باوه شه که: (به ژنه که ی.) ئه م زه حمه ته به مندالی
شه ش مانگان ده دری؟

ژنه مندال له باوه شه که: (به میپرده که ی.) هیچ شتییک به بی زه حمه ت
کیشان نابی... با له ئیستاکه وه فیربی... که ئه وم بوو که م زه حمه تم
کیشا؟ رووی فه رهاد پیشانی ئه و ده ده م.

میپردی ژنه مندال له باوه شه که: ماندوو بوویت... منداله که م بده ری
هه ندیکیش من هه لیبگرم...

ژنه مندال له باوه شه که: نابې، نابې... بهری دده دیته وه.
 پیاوې مه شخه له به ده ست: درهنگ هاتین... درهنگ هاتین.
 نهو پیاوې له ته کیه تی: شهفه ق نه و ونده ی نه ماوه ده رکه وی..
 سه مه رقه ندی: (به شه ریف.) که واته له گه له خوردا ده ست به کار ده کاته وه،
 تا خور ئاوا ده بی..
 شه ریف: کار ده کا.

سه مه رقه ندی: باشه، نه م ئاپوره یه، نه وانه ی بو بینینی فره اده چن، نه گهر
 بهر له خوره له تن نه گه یشتن؟

شه ریف: گوی بو دهنکی گورزه که ی شل ده که ن بی بیستن... دهنکی گورزه
 سه د باتمانییه که ی که کیوی پی کون ده کا... دهنکی که ی نه و تو که ته و او ی
 دهنکی گورانی و ئافه ریده و ئامرازه کان بینیتته ئاراوه. ترسناک، به لام
 نه و تو جوان، که شتی وه هات نه بیستبی، خه مناک به لام پر ئومیدی
 وه هات نه زانیبی...

پیاوه کورته بالا که: (که له پشتی پیاوه بالا به رزه که وه داوینی ده گری و
 رایدی گری.) راوهسته سا... توش شیت بوویت.

پیاوه بالا به رزه که: ده ست له داوینم به رده..
 پیاوه کورته بالا که: ده نه م میلله ته نه زانه نازانی چ ده کا. خه ریکن پیاوه که
 به پیغه مبه ر دابنن.

پیاوه بالا به رزه که: نه خیر، نه پیغه مبه ر، نه دیو و نه جنوکه، ئاده میزادیکی
 وه ک من و تو.

پیاوه کورته بالا که: گیروده ی به رزه و ونده ی خو به ناپیاوه، که لله ره ق و
 نه زان. به وه ی که هر ده بی شیرین سولتان بخوازی و بییته زاوای
 سه را... تو هه لسه و ده ست به کون کردنی چیا که بکه، نه مه عه قلّه؟
 به لام چاوچنوکی بهری چاوی گرتووه. کوره ئاخر نهو چیا یه کوناووه ر
 ده کری؟

پیاوه بالا به رزه که: پیت ده لیم داوینم به رده (ده جوولتی و خو ی رزگار

دهكا.) من تو دهناسم... كه ئاو به چاوگه كاندا بچوړي، يه كه م كه س، تو
گوږه ي خوټي لي پر ده كه يته وه.

پياوه كورته بالاكه: ئاوي چي؟ ده سالة چاوهرپي ئاو ده كه ين. ده سالي
ديكه ش چاوهروان بين بي سووده... تا نه وسا كي دهمري و كي
ده ميټي؟ گوي به شتي ودها مه ده... ده ي بابگه رپينه وه.

(پياوه بالا به رزه كه پال به پياوه كورته بالاكه وه دهنې كه نه مجاره يان
به قوليډا لكاو و ده يخاته سهر زهوي، ده روا... كورته بالا
هه لده ستيته وه، سهر و له شي داده ته كيټي و ده گه رپته وه، له لاي
راسته وه ده چيټه دهره وه... له م كاته دا.)

سه مه رقه ندي: (به شريف.) مه جنون دهناسين، به نه ويني له يلاوه كه وته
دهشت و دهر، ئاخ و ئوفي كرد. جه رگي خوي به به ردي په شدا دا.
پيمان وابو دلدار ده بي وابي... مل چه ماوه و چاو به فرميټسك... له
كاتيكا فهره ادي ئيوه گريان و فيغان نازاني...

شريف: به ده سكي گورزه سه د باتمانيه كه يه وه نو وسا وده ته وه و چيكاكان كون
دهكا. بو هيناني ئاو.

سه مه رقه ندي: سهر و سه مه ره شه كه...

كچه لاوي يه كه م: نه گهر نه مړوش ده موچاوي نه بينم...

كچه لاوي دووهم: من سالي پار بينيم...

كچه لاوي يه كه م: زور جوانه؟ نه ویش تو ي بيني؟

كچه لاوي دووهم: كومه ليك خه لك بووين

كچه لاوي يه كه م: گهر تو ي بديبايه، له وانه بوو شيرينيشي له بير بكردايه.

كچه لاوي دووهم: گالته م پي ده كه ي؟ هه... وه كو بلتي شيرينيش نه وهنده
جوانه؟

شريف: (به سه مه رقه ندي.) تو ئيستاكه نه م رپيه ت گرتووه (لاي

راسته وه ي به رامبه ره كه ي پيشان ده دا.) راست دهروي، مزگه و تيكت

ديته پيش، نه وه رت ده كه يت، به كولاني يه كه مي لاي چه پيدا

دەرږوی، هر لهوئ خانۍ علی زاده‌ی لیبه، سلاو له کورځه‌کته بکه...
لهوئ ده‌بی...

سه‌مه‌رقه‌ندی: باشه، ئه‌ی تو؟

(له‌م کاته‌دا ئاپوره‌ی خه‌لک له‌لای چه‌په‌وه‌ ده‌چنه‌ دهره‌وه‌ و
سه‌مه‌رقه‌ندی و شه‌ریف له‌به‌رده‌می په‌رده‌دا ده‌میننه‌وه.)

شه‌ریف: من ده‌چمه‌ لای فه‌ره‌اد. وه‌ستا به‌هزادی باوکی هه‌یه، ده‌ ساله
خه‌م بو کورځه‌کته‌ی ده‌خوا، چونکه‌ نه‌ققاشیی به‌جی هیشتووه‌ به‌ هیچ
جوړیک له‌ فه‌ره‌ادی کورۍ خو‌ش نابیتته‌وه... پیره‌م قایل کرد، خه‌ریکم
ده‌ییه‌مه‌ لای کورځه‌کته‌ی، بایی ئه‌وه‌شی تیدا نه‌ماوه‌ که به‌رگه‌ی تاسه‌ی
ئو بگری. به‌ سواریی ئه‌سپ ده‌چین و به‌ر له‌وه‌ی خو‌ر هه‌لبیت
ده‌گه‌ین. ده‌ی سا به‌ خودام سپاردن.

سه‌مه‌رقه‌ندی: نه‌خیر، منیش دیم...

شه‌ریف: وهره... ئینشاللا به‌ر له‌وه‌ی خو‌ر هه‌لبیت ده‌گه‌ین و به‌یه‌کدیتان
ده‌ناسینم.

سه‌مه‌رقه‌ندی: من ته‌نیا به‌ بیستنی ده‌نگی گورزه‌کشی رازیم...
(ده‌چنه‌ دهره‌وه.)

کو‌تایی پیشه‌کی

***

په‌رده‌ی سییه‌م. دیه‌نی یه‌که‌م

گردیکی چیای ئاسنین، له‌لای چه‌پدا و له‌بنه‌وه. له‌و شوینه‌دا که کانیه‌کته‌ی
بناری لی هه‌لده‌قولتی و ده‌می ئو ئه‌شکه‌وته‌ی که فه‌ره‌اد کاری تیدا
ده‌کات. دارستان، له‌ دووره‌وه... بیسه، له‌ نه‌خشه‌ی پیشه‌وه‌دا که تا
دوورده‌که‌ویتته‌وه‌ بچوو‌کتر ده‌بی، یانزده‌ دارچنار که به‌ریزه‌ چیندراون،
یانزده‌ دار هیشتا نه‌مامن. فه‌ره‌اد ئو رۆژه‌ ئه‌وه‌یانی چاندووه.
تاریکو روونی به‌ری به‌یانه. که په‌رده‌ ده‌کریتته‌وه‌ فه‌ره‌اد هیشتا له
ته‌ک ئو یانزده‌مین داره‌دا وه‌ستاوه‌ که هه‌ر ئیستا چاندوویه‌تی، بو

پاک کردنه وهی خوئی سهر دهسته کانی له پی بهیه کدا دهسوی و
درهخته کان دهژمیتری...

فههاد: ههشت، نو، ده، یانزده... یانزدهمین دار چنارمان چاند... ئه وه
دهچینه سائی یانزدهمه وه... خوړ له ههر کوپیه کدا بیت خه ریکه
هه لډیته وه... (یانزدههه مین درهخت ده لاوینیته وه.) نه مامه گچکه تو
هه لډه له رزیت، هه لډه له رزیت، رۆله...

دارچنار: ده له رزم...

فههاد: هه ندیکی دیکه دنیا گهرم ده بیته وه نه ماموکه کهم... سه عاتییک
ناکیشی. ههر که خوړه تاو، بهر گه لا ورده کانت ده که وی...

دارچنار: نازانم داخو گهرم ده بیته وه؟

فههاد: دهی... سا، ناز مه که، گهرم ده بیته وه... پروانه ئه م با پیره یه ت که
له سه رپه پردایه، بهر له ده سالان ئه وم چاندو وه... سهیری ئه م به ژن و
بالایه. که ئه ویش له پرو لاوازییک بوو وهک تو... له بهر ئه وهی له گه ل
تو دا خه ریک بووین ئه ومان له بیر کرد که ئه مړو هاتووین بو هه وال
پرسینی دۆستان.

(گورزه که هه لډه گری که دابوویه پال دارچناره وه.) مهرحه با ئه ی گورزی
سه دباقمانیی من... مهرحه با.

گورز: مهرحه با.

فههاد: (گورزه که ی له سه رزه وی داده نیی و پالی پیوه ددها، ریک وهکو
ئه وهی که له چاخانه ی گوندا سلاو له ده وروبه ر ده کا.) مهرحه با،
چیای ئاسنین... مهرحه با مه لبه ندی ئیمه... مهرحه با.

چیای ئاسنین: مهرحه با.

فههاد: مهرحه با، ئه ی ئه ستیره ی ناهید، هیشتا وهک له شه حوشر له ویدا
به خاوی وهستاوی، مهرحه با...

ئه ستیره ی ناهید: مهرحه با...

فههاد: مهرحه با ئه ی تاریکایی دره وشاوه مهرحه با.

تاریکایی دره و شاوه: مه رحه با

فه رهاد: که له کیویینه، مامزینه... مه رحه با.

که له کیوی و ئاسک: مه رحه با...

فه رهاد: ئه و گورگهی چاوه پیتی زستان دهکا، ورچی نوستووی ناو دارستانی

که ستانه، مارپیک هه زی له لهشی مروقه، فیلباز، شهل، خائین،

هه موو جانه و هره دلپیره کان، میرووه کان، گژوگیا، داره کان، لقه

زهیتوون، دانه ی گهنم، هه ناری دهم به خه نده، خوخی گرینوک...

مه رحه با.

کورس: مه رحه با

فه رهاد: مه رحه با برایینه، مه رحه با له هه مووتان

کورس: مه رحه با برا، مه رحه با وهستا فه رهاد، مه رحه با.

(فه رهاد دیسان گورزه که ی ده داته وه پال دارچنار و له ژیر داره که دا

داده نیشی. بلبل دهست دهکا به خویندنه وه.)

فه رهاد: ئه مرو خه میکی سه یرم هه یه، کورینه، هه و ده کو میشیکی رهش به

دلی مروقه وه بلکی و له ره سه نی خو ی نه بی، وهک سیوی نه گه ییو

ناخوش، به لام پته و و دروست و خه میکی بی کرم.

بلبل: تو دلدار ی، وهستا فه رهاد.

فه رهاد: ئه وه دیاره... زور سوپاس که دلدارین، بلبل. چون دلداریه کیش،

دلدار گوایه دلدار به چاوه وه ده ناسرپته وه، توش یه کسه ر منت

ناسیه وه بلبل. به لام تو ده بی شه وی دوینی هاتبیته ئه م ناوه که...

هه ناری دهم به پیکه نین: (دهست دهکا به قاقا.)

فه رهاد: ئه ی هه ناری دهم به پیکه نین به چی پیکه نیت؟

هه ناری دهم به پی که نین: به حالی تو.

خوخی گرینوک: (به گریان وه... پرمه ی دی.)

فه رهاد: خوخی گرینوک، بوچی ده گرییت؟

خوخی گرینوک: بو حالی تو.

فهرهاد: من به حالی خۆم، نه ده گریتم، نه پیډه کهنم، به حالی خۆم
مه منوونم، زۆر شوکور... به لام ئەم خه مه؟ تو بۆ ئەم کاره ده لێی چی
ئەي ئەستیره ی ناهید؟

ناهید: دوور ده روانی، وهستا فهرهاد. ئەمڕۆ پێ ده نییته یانزده ساله وه،
که شیرینت تییدا نه دیتووه. له وه ته ی ده نگیت نه بیستووه. له وه ته ی
ده ستیت نه گوشیوه.

فهرهاد: به تایبه تی ماوه یه کی چه ند که م ئەوم بینی...
ناهید ده موچاویت له بیره؟
فهرهاد: نه خیر.

ناهید: که واته له بیرت چووه وه.

فهرهاد: بیرکردنه وه نییه، شتیکی دیکه یه... په یوه ندیی به له بیرکردن، یان
له بیرنه کردنه وه نییه، شیوه ی چاوی و سه ری و ده می و لووتی چون
بوو... نازانم. هیئند زۆر له خۆم ده که م، هه رگیز نابێ... ده زانم... پرووی
شیرین له ناو که لله سه رمدا پرووناکییه کی سپییه. وه ک پرووناکیی تو
شتیکی وه هایه، دوور، سپی... نه خیر، ته نیا ئەمه نده نییه، واته...
تایا... تیډه گه یت، واته خه یال، ته نانه ت وه ک خه یالیش نییه،
شتیکی شله تیڤه. شتیکی گه رم، شتیکی زیندوو، ئەوه نده ی به رگه ی
نه گیرێ زیندوو، ئەوه نده ی که به رگه ی نه گیرێ زیندوو، دواپیش
نزیك، له پیستی خۆم نزیکتره له من، ئینجا له هه موو شوینی کدا، له
تۆدا، له چناردا، له سه ر گورزه که مدا، له ده نگي بادا، له پرووی ئەو
مرۆقانه دا که دینه ئیره بۆ بینیم، له هه موو جییه کدایه...
چیای ئاسنین: (تیکه لی گفـتـوگـۆ ده بی.) ئیوه ی مرۆف چه ند سه یر
خۆشه ویستی ده که ن.

فهرهاد: جیت وت چیای ئاسنین؟

چیای ئاسنین: وتم، ئیوه ی مرۆف چه ند سه یر خۆشه ویستی ده که ن، سه یری
گورگ بکه، سه یری مه ل بکه، ورچه کانی دارستانی که ستانه. سه یری

دهنکه گهنم و خوځ بکه... تهوان تهنيا به گوشتيان به له شيان
خوشه ويستی دهکهن. تهنيا به دهستيان. به دهميان، به چاوه کانيان... له
کاتيکدا ئيوه ي مروځ، په دلتان، به خه يالتان، تهنانه ت به ئاوه زيشتان
خوشه ويستی دهکهن.

فه رهاد: راست دهکهي، چيای ئاسنين، هيشتا نيوه مان ته گهر له چاوه کاغمان.
له دهمان، له دهستمان دوور بيت. به هه موو شتيکمانه وه ده مانه وي
بيگه يني.

چيای ئاسنين: ته مه يه هو ي به دبه ختيتان.
فه رهاد: ته وه ي که به ختيا ريشمان دهکا ههر ته مه يه... هه ناسه سارديشمان
و هي زيشمان ههر ته مه يه...

هه ناري دهم به پيکه نين: (قاقايه کي دوور و دريژ).
خوخي گرینوک: (به گريانه وه... له پرمه ده دا).
فه رهاد: تو ههر پيکه نيني ده زاني، ته ي گولي دهم به پيکه نين، تهنيا
پيکه نين. تو ش تهنيا گريان ده زاني ته ي خوخي گرینوک، تهنيا گريان...
به لام ئيمه هه ردو وکيان ده زانين، پيکه نينيش و گريانيش.

چيای ئاسنين: وه ستا شريف هات؟
فه رهاد: وه ستا شريف هات، ته ي چيای ئاسنين؟ (هه لده ستی). کوانی؟
توه... (شريف ديته ژووره وه، فه رهاد به ره و شريف ده چي). شريف
به خيبريتی.

شريف: خييراندار بي، (باوه ش به يه کديدا دهکهن). بزانه ده زاني کيم بو
هي ناويت؟

فه رهاد: شيرين.
شريف: نه خير، هي ناني شيرينم له توانا دا نييه؟
فه رهاد: ته دي کيت هي ناوه؟ خو ناکري...
شريف: دوزيته وه، وه ستا به هزاد م هي ناوه... باوکت...
فه رهاد: باوکت؟ کوا؟ له کوپيه؟

(لەم کاتەدا بەهزاد و سەمەرقەندی دینە ژوورەو، فەرهاد پیشوازی لە
باوکی دەکا. لە باریکی پەشوکاوی ئەوتۆدایە کە نازانی چی بکا.
دەستی ماچ دەکا.)

فەرهاد: بابە

(باوک و کور ماوێهە ک لەیە کدی رادەمیئن.)

بەهزاد: هەروا تەماشای شیوەت بکەم و بوەستین، وەرە لە باوەشم بگرە، لە
باوەش گرتن و فراندن و لەپیناویدا چیا کوناودەر کردن، دەبی بە تەنیا
هەر بەشی سولتان شیرین بی؟

فەرهاد: (باوەش بە باوکیدا دەکا.) بابە.

بەهزاد: (لە باوەشی فەرهادەو دەخزی.) راپووەستە... دە راپووەستە... خەریکە
دەمخنکینی... ماشاللا... لەوەتی وازت لە نەققاشی هیناوە و دەستت
بە بەردشکینی کردووە وەک ئاسنت لی هاتوو. نەققاشیکی وەکو تو،
دیسان ئەوا کەللەم خوینی تی دەزی...

سەمەرقەندی: مەرحەبا... وەستا فەرهاد.

فەرهاد: مەرحەبا بە خێربیتی.

شەریف: (سەمەرقەندی دەناسینی.) خەلکی سەمەرقەندە، تازە
گەشتوووە تە شاری ئیمە، بو بینینی چۆنیەتی نیگارکێشانی گولالە
لای ئیمە، هاتوووە تە ئێرە.

بەهزاد: تیگەیشتی، ئەی یاریدەدەری بەردشکین، کوری خەلکی لە
سەمەرقەندەو هەڵدەستن و تا ئێرە دین، بو بینینی گولالە لای ئیمە
دین و تۆش...

فەرهاد: بابە... دانانیشی؟ هەر بە پێوەیت...

بەهزاد: نەخێر... (ماوێهە ک بێدەنگی.) ئەو گورزە ی تۆم بدیبایە.

(فەرهاد گورزە کە ی دەهینی.)

بەهزاد: دەلین سەد باتمانییە... با بزەم ئەوەندە دەبی... بێنە بزەم.

فەرهاد: پێوەی دیار نییە، بەلام لەراستیشتا وەهایە. هەندیکیش

قورستره.

به هزاد: تو هیشتا بده ری... هیشتا نه ونده پیر نه بووین. که تو بتوانی
هه لیبگری... منیش

(دهست ده داته گورزه که... دده وی هه لیبگری، به لام هه نه ونده پی
ده کری له سهر زه ویدا بیجوو لیئیتته وه و به س.) به راستیش گرانه.
(فه رهاد گورزه که به دهسته وه ده گری.) بو وه شانندی نه مه ته نیا
مه چهک نییه، مروف ده بی دلی وهک نه وهی تو شی هه بی...
(فه رهاد گورزه که له جیی پیشوویدا داده نیئته وه که دابوویه پال
دارچاره وه.)

به هزاد: (ته ماشای ده ورو به ری ده کا.) ئیره زوریش ناخوش نییه.
سه مه رقه ندی: دیمه نی... ئاو و هه وای.

به هزاد: (قسه ی سه مه رقه ندی ده بری. روو ده کاته فه رهاد.) ده بزانه نه و
جییهم پیشان بده که بو هینانی نه م ئاو له ناو به رده کانه وه، کونی
ده که یت.
فه رهاد: نه ئیره یه... بابه.

(هه موو پیکه وه ده چنه به رده رگای نه شکه وته که.)

فه رهاد: له ناو نه م نه شکه وته دایه.

به هزاد: (سهری ده باته ژوو ره وه.) له کونه ورچ خراپتره، هه ر ده پروا ده پروا
و بنی نایه ت (سهری ده هیئیتته وه ده ره وه.) (شه ریف و
سه مه رقه ندیش ته ماشا ده کهن، دواتر باوک کوپه به ته نیا جی
ده هیلتیت و دوور ده که ویته وه. له کاتی گفتوگودا گه لای دار
لیده که نه وه له نیوانیاندا قسه ده کهن.)

فه رهاد: به ده سال، ریگهی هه زار پیتم قوولتر کردو وه ته وه.

به هزاد: قسه ی پووچ. له م کونه جانه وه ره دا... له م سهر چیایه دا... خه ریکم
بلیم دهک به لا-م له و کچه دا که شیرینی پی ده لین. ناتوانم بلیم، کی
ده زانی، له وانه یه منیش یه کیکی وه هام تووش به اتایه، له وانه بوو

منیش وهک تۆ.

فهزاد: باشه، ئەی دایکم؟

بهزاد: دایکت خودا لێی خوش بیّت، چاکترین ژنیکی سەر پرووی زەمین بوو، بەلام بەر لە هەموو شتییک دایک بوو. واتە پیرۆزترینی ژنان... بەلام... (بێدەنگ دەبی... ماوەیهک بێدەنگی.) تا مرد، هەموو پۆژییک بێ ئەوهی من پیتی بزەم، دەهاتە ئێره و دەهەستا...
فهزاد: بەلێ.

بهزاد: بێ ئەوهی من پیتی بزەم... لە کاتییکدا من بۆ بینینی تۆ... هاتینم...
لە راستیدا ئەگەر ئەو نەهاتبایە لای تۆ من ئەوەندە کەللەرەقیم نەدەکرد... ئەو دەروا کۆری دەبینی، من دەمتوانی هەندیکی دییش پیتی لێ بگرم، دەلێم، لێم تێدەگەیت؟
فهزاد: تێدەگەم بابە.

بهزاد: لە باوەشەمدا مرد، لە باوەشی مندا مرد. بەلام دوا و تە ناوی کۆرەکەمی بوو، وتی: فهزاد و... کۆژایەوه. (ماوەیهک بێدەنگی.) تۆ کە هەوالی مردنی دایکت زانی؟

فهزاد: بۆ پۆژی دواتر... وەستا شەریف هەوالەکەمی بۆ هینام.
بهزاد: چیت کرد؟

فهزاد: ئەو پۆژە کارم پێ نەکرا. لەژێر دارچنارەکەدا دانیشتم، لە ماوهی ئەو دە ساڵەدا تەنیا ئەو پۆژە کارم نەکردوو، لەژێر دارچنارەدا دانیشتم... زار زار گریام... وهک مندالیکی پینج ساڵە زار زار.

بهزاد: بیرت لە مردن کردەوه؟

فهزاد: بیرم لێ کردەوه...

بهزاد: چۆن؟

فهزاد: شتییکت پێ بلێم، بابە. بیر لەوهکردنەوه کە پۆژییک دەبی دەمرم، هیژم پێ دەبەخشی، لەبەر ئەوه نیسێه کە ژیانم خوش ناوی، بە پیچەوانەوه لەبەرئەوهیه کە زۆرم خوش دەوی.

به هزاد: وه کو من. منیش وه هام... هه ر له م پرووه وه ته مه نم حه فتا، کوره
نه ک حه فتا، شه ست، به لام کارم کو تایی نه هاتووه... (ماوه یه ک
بیده نگی.) ئاو دیته ناو شار، وا نییه؟

فه رهاد: دی... بابه

به هزاد: خه لکی شار چه ندیان تو خوش دهوی، ئه گهر لییان بپرسی،
ته نانه ت جاروبار له منیش بپرسی، تو وه ک بلتی چیا ی ئاسنین، نه ک
بو شیرین، له به رئه وهی که ئیمه به ئاو شاد ده بین.

فه رهاد: (قسه کانی باوکی ده بری.) دوو کار تیکه لی یه ک بوون، بابه.
ته نانه ت وای لی هاتووه بلتین داخو کامه یان پتر، مه سه له ی پتر
بوونیش نییه، واته وه کو بلتی ئه وهی ده مه وی...

شه ریف: (له دووره وه قسه ده کات و دیته پیشه وه.) وه ستا به هزاد، وه ستا
به هزاد.

(سه مه رقه ندیش له گه ل شه ریف-دا پیکه وه نزیک ده بنه وه.)

به هزاد: چیه؟

شه ریف: ده تو سه یرتکی ئه م په لکانه بکه... (گه لاکانی ده ستی پیشانی
به هزار ده دا.) چ دارتیکه نازانم؟ به لام ئه م گه لایانه ی، ئه م لایانه ی
دریژ بکرتیه وه و ئه و لایانه ی دیکه ی لی بکه ینه وه، ده توانین له و
نه قشانه ی میحرا به که ی تو دا به کاری به ینین.

به هزاد: ئافه رین وه ستا شه ریف، ره نگه کانیشی ره نگه سه وزه که ی
فه رهاد.. (پرو ده کاته فه رهاد.) کوره نه ینیی بو باخی ره نگی سه وزت
به منیش نه وت. به وه ستا شه ریف ت دا. ئه ویش وه ک مالدوزه ره وه
مه غریبییه که له ئیمه ی ده شاریته وه.

شه ریف: (بو ئه وه ی بیکاته لاقرتی.) ئایا ده زانی، فه رهاد، چوزانی، بو
ئه وه ی پیم بلتین وه ستا شه ریف، نه ک شه ریف ئاغا.

به هزاد: (قسه به شه ریف ده بری.) له کو تاییدا ناچارت کردن که بیلین...
به لام به راستیش بوو یته وه ستا... راستیه که ی ئه مه یه.

فهرهاد: منیش با سه‌یریکی ئەو گەلایانە بکەم... (گەلاکان لە بەهزاد
وەردەگرێ). ئەمانە... بۆ میحراب ناشین.

شەریف: لەبەرچی؟

فهرهاد: زۆر پانن.

شەریف: ئەم لایانەشی لێ کەم دەکەینەو...

بەهزاد: ئەم لایانەش درێژتر دەکرین...

فهرهاد: کەواتە، پروانن (دەنوشتیتەو سەر زەوی و بە پارچە دارێک چەند

نەقشێک دەکێشی، ئەوانی دیکەش لێی گرد دەبنەو). ئەم میحرابە،

وەهایە؟ نەقشەکانیش لێرە دەکرین، وایە؟ ئەو هەرچەند راستی

بکەنەو و درێژی بکەنەو نابێ...

شەریف: باشە، بەلام

بەهزاد: کۆری من راست دەکا، وەستا شەریف... لەو زیاتر کەللەرەقی

مەکە... شەریف ئاغات پێ دەلێمەو...ها.

فهرهاد: (هەڵدەستێ). راوەستن من گۆلیکتان بۆ بهیئیم... (دەچی و

گۆلیک لێ دەکاتەو). ئەوەتا.

بەهزاد: جوانە

فهرهاد: دەمویست شتێک بلێم...

بەهزاد: منجە منج مەکە، دە بلێ بزائم.

فهرهاد: دوای ئەوێ ئاو دەگاتە چاوگەکان. دەچم هەر هیچ نەبێ، یەکەم

چاوگەی ئاوی نزیک شار هەیە؟. نەقشی ئەم گۆلە، لەسەر ئەو

چاوگە یە دەکێشم. بەناوی چاوگەی چیا ئاسنینه‌و. جاروبار بیر لەو

دەکەمەو.

بەهزاد: ئەوێان بۆ من بەجێ بهیئلە، چۆن دەبێ ئەرکی ئاوەکش و

نەقشەکش بخڕیتە ئەستۆی تاکە مروڤییک، دەبێ؟... خەمت نەبێ من

نەقشەکە دەکەم، تەنانهت نەقشێکی وەهای لێ دەکەم کە گۆلەکانی

چیا ئاسنینه‌کە ی تۆ، کە دوای ئاوھێنان، بییت و تەماشای

بکهیت... (له پړ وسکت ده بڼی.) به راسټ، ته وسما من له دنیا دا نامینم...
هیشتا پانزده سالی دیکه ی دهوی، به لای که مه وه پانزده سال، چاوت
نه ترسې، ته ویش کوټایی دیت و به سهر ده چی... به لام من ته وسما له
دنیا دا نیم... جا... با نه بم... نه قشه کانم له و چا وگه دا ده مینتی که خور خور
ناوی پیدا دیته خواره وه.

شهریف: نانا... وهستا به هزاد، تو هیشتا بیست، بیست و پینج سال...
به هزاد: (به رووی کورپه کهیدا راماره، قسه ی شهریف ده بری، به فهرهاد.)
راوهسته بزانه، واره بوهسته... تا پروناکتر ده بیته وه زهر دایی پرووت
ناشکراتر ده بڼی... ئامان پوله... ده زانم گیر و ده یی کاریکی سهخته، پیاو
زه حمت له خوویه ک رزگار ده بڼی که گیری پیوه خوار د بڼی... به لام تو،
به زور و زه حمتیش بڼی، شیوه ی کاتی کاره کهت بگوره، شه وانه کار
بکه، به پوژ له بهر خوردا به سیړه وه، هه ندیک له بهر خوره تاودا بنوو...
ئامان پوله... پرووت زور زهرده...

فهرهاد: راست ده که ی بابو... به لام به خوش و تن... زه حمت ته.
به هزاد: ده زانم، ده زانم... منیش نالیم یه کسه ر... به رخه که م، پوله که م...
هه ندیک ئاگات له خوت بیت، دهک خودا من بگری، ده سال سهرم لی
نه دایت... دهک خودا گیانم ده رکیشی... هه ر یه کسه ر ده ست ده که م به
نه قشی چا وگه که ی تو... ده موده ست، به لکو منیش تا ته وسما نه مردم...
به لام تو ئاگات له... ئوف... ئوف... ده ی سا با ئیمه بر وین وهستا
شهریف... با بر وین... ها ئیستا خور هه لدیته وه... با ده ست به کاره که ی
بکاته وه، با بر وین... من دیسان دیمه وه، سبه ی هه مدیس دیمه وه،
ئوف، ئوف... ده ی، ده ی سا... دهستم ماچ بکه، ده ی ئیمه ده پوین.

فهرهاد: (دهستی به هزاد ماچ دهکا.) بابو، دیسان دیتته وه، وانییه؟
به هزاد: دیمه وه... دیمه وه... ده ی، ده ی سا، با ریوار ری بگریته بهر

شهریف: به خودام سپاردن

سه مه رقه ندی: بمینه به خیر، وهستا فهرهاد.

فهرهاد: به خوشی و شادی. ریسه کی خوش... بابه، سبه ی ههر ده بی بیته وه.

(فهرهاد ئه وان به ری ده خات، هی دی هی دی ده گه ریته وه.)
فهرهاد: (به سه ریته وه پال به دارچناره وه ده دات و قسه ده کا.) تو، زه مان
پی ده لئین، زه مان، له تووی هه لتوقیودا، له بالی مه لدا، له پی
میرووله دایت؟ له کویدایت ببه، په له تر به گورتر رهت به، ههر ره ژه و
خورهت به هیتر بی، تو ههرچه ند به هیتر رهت بیت، چاوه گه کان له ئاو
و من له شیرین-م ئه وهنده نزیکتر ده ببه وه...

زه مان: به پیریش و به مردنیش...
فهرهاد: تو ئه و چیرۆکه بو ئه وانه بلتی که له ژیان ده ترسن... تو به گورتر،
ههسته وه رتر هه لکه، ئه و ره ژانه ی که دین، له و ره ژانه جوانترن که له
کو تایاندان... (له م کاته دا شیرین دیته ژووره وه، فهرهاد، ئه و نابینی.
دوو ئافره تی له گه لدان و سه ربازی چه کداریشی له گه لدان. به ده ست
ئاماره بو ئه وانه ده کا، دوو ده که ونه وه. دوایی ههر وه کو
جموحو له کانی دیمه نی دوو می په رده ی یه که م ته ماشا ده کریت.
ته ماشای داره کان ده کا. دارسیوی لی نییه. به ردیک له زه وییه وه
هه لده گری و له شانی فهرهادی ده گری. فهرهاد ئاو ره داته وه. شیرین
ده بینی.)

فهرهاد: شیرین... (را ده کا و شیرین له باوهش ده گری. به یه کدا ده ئالین،
ماوه یه ک به و شیوه یه ده مینیتته وه و لیک ده بنه وه.) تو... شیرین... تو
شیرین: من...

(فهرهاد دوو باره شیرین له باوهشی ده کات و وه ها توند به سنگیدا
ده نووسیته وه که:)

شیرین: ئاخ...

فهرهاد: (شیرین به رده دا.) گیانتم سووتاند؟ جیه کم شکاندی؟
شیرین: نه خیر... نه خیر... تو لیره دارسیوت نییه... بو ئه وه ی له تو ی بگرم...

فهرهاد: (قسەى شیرین دەبریت و سەرى دەنیتە ناو دوو دەستییه وه، پروو له خۆرههلات دهکـا.) پرووت له پرووناکی بکه. بهرهو پرووناکی وەرگهړئ... پتر، بهرهو پرووناکی... خۆریش هەر هه‌لنه‌هات. خودا بیگری... راوهسته، با تهماشات بکه‌م. راوهسته... (په‌نجه‌کانی به‌رووی شیرین-دا ده‌سوئ.)

ئه‌مه نیوچه‌وانت، ئه‌مانه چاوه‌کانتن، ئه‌مه لووتت، ده‌سمت، چه‌ناگه‌ت... په‌نجه‌کانم با ده‌موچاوت له‌به‌ر بکه‌ن.

شیرین: فه‌هاد...

فهرهاد: تۆم چۆن ناسیییه‌وه، هەر که تۆم دیت و نه‌دیت، ته‌نانه‌ت به‌ر له‌وه‌ی بشتبینم، کاتم نه‌ما بۆ بینینت، هەر که هه‌ستم کرد و نه‌کرد... له‌کاتی‌کدا...

شیرین: منت له‌بیر کردبووه‌وه؟

فهرهاد: تۆم له‌بیر بکردایه‌ لی‌ره کارم چی بوو؟ کارم له‌ دنیا‌دا چی بوو؟ قسه‌ بکه. شت‌گه‌لی‌ک بلێ. با گویم له‌ ده‌نگت بێ، ته‌نیا ده‌نگت... چونکه به‌رگه‌ی ئه‌وه ناگرم له‌ یه‌ک کات‌دا گویم له‌ ده‌نگیشت بیت و به‌ ده‌موچاویشت‌دا بروانم. لی‌ره دانیشه. (شیرین له‌سه‌ر به‌ردی‌کی به‌رز داده‌نی، خو‌بشی له‌ خواری پییدا داده‌نیشی. سەری دەنیتە سەر ئه‌ژنۆکانی کچه‌دا.)

شیرین: ئای که قسه‌م هه‌یه‌ بۆتی بکه‌م. نه‌ک قسه‌، ته‌نانه‌ت ئه‌و هه‌واله‌شم پێ ناوتریته‌وه که بۆم هی‌ناویت (پرچی فهرهاد ده‌گری و سەری به‌رز ده‌کاته‌وه.) هه‌والی‌کی ئه‌وه‌نده خو‌شه که بروای پێ ناگری، بۆ تۆم هی‌ناوه. بۆ هه‌ردوو‌کمان، بۆ ئی‌مه...

فهرهاد: مه‌راقی هی‌چ هه‌والی‌ک، هی‌چ شتی‌ک ناکه‌م. له‌وانه‌یه به‌ دوا‌ی ده‌هقیقه، یان دوا‌ی پینج ده‌قیقه، به‌وه‌ی که بزاتم چۆن توانیت بی‌سته ئی‌ره و بۆچی هاتی. ئه‌و هه‌واله‌ چیه‌ که پیته؟ له‌وانه‌یه له‌ مه‌راقان، له‌ خه‌مان، یان له‌ خو‌شییان بم‌رم. به‌لام هی‌شتا، ئی‌ستاکه. نامه‌وی

هیچ شتییک بزنام، دهمهوی پرووی توو بیینم، دهنگی تووم دهوی، بوئی
تووم دهوی، دهتوانم دهست له گوشتت بدهم، ئیستا لهم کاته دا جیاوازیم
له گورگ، له دهنکه گهنم نییه.

(شیرین بیدهنگ دهگریی.)

فهراهاد: دهگرییت، بوچی دهگریی؟

شیرین: له خوشییان

(شیرین پیدهکهنی.)

فهراهاد: پیکه نیت

شیرین: له خوشییان

فهراهاد: من له ناخمه وه، نه گریانم دی، نه پیکه نین، نه هاوار کردنی لی
هه لدهقولی، هاوار بکهه بلیم: ئهی چیا، ئهی بهرد، ئهی گورگ، ئهی
مهه، مروڤینه با ههموو پیکه وه بهختیار بین، مهگهر ئهمروچ روژیکه،
توژیک بهر له توو باوکهه لیته بوو.

شیرین: بیستوو مه له چارهی منه وه له توو زیز بووه، کهواته هات؟

فهراهاد: هات، به ته مایه سبهینیش بیت... سبهینی توو دیت... سبهینیش
دیت، دوو سبهینیش دیت.

شیرین: نه خیر...

فهراهاد: له بهرچی؟

شیرین: هاتنی من پیوست نییه.

(دیسانه وه دهگریی.)

فهراهاد: چیت وت؟ بوویت بهچی؟ دیسانه وه بو دهگریی.

شیرین: بو ده سالی خووم، ده سال که به بی توو به سه رهچوو. (پیدهکهنی.)
بوومه ته ئافره توکه یه کی چاو به فرمیسک، وای نییه؟ به لام سا کو تای
هات... کو تای هات، دهسا له یه کدی جیا نابینه وه. داپران، هه ناسه
ساردی، فرمیسک... کو تایان هات.

فهراهاد: ته واو؟ لیته... ئیدی لیته له لای من ده مینیه وه؟ به روژ چیا

هه‌لده‌کۆلّم، به‌شه‌و لیڤه‌ کارده‌که‌م، له‌ژێر دارچناره‌که‌دا کۆشکیکت بۆ دروست ده‌که‌م. هه‌موو شتیکی به‌ده‌سته‌کانی خۆم له‌بناغه‌یه‌وه‌ تا نه‌قشه‌کانی.

شیرین: ئییمه‌، کۆشکیکی ئاماده‌ و دروست کراومان هه‌یه‌، فه‌ره‌ادا... به‌لکو تا که‌ موکۆرییه‌کی هه‌بی ئه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌موو شتیکت به‌ده‌سته‌ی خۆت دروست نه‌کردوه‌. به‌لام بۆیه‌ که‌مجار یه‌کدیما له‌وی بینی... فه‌ره‌ادا: تیناگه‌م که‌... من، که‌وابی به‌بی ئاگاداری تاتات هاتوویتته‌ته‌ ئیڤه‌، نه‌خیر، یانیش، پرست به‌و کردوه‌... باشه‌ به‌لام، چۆن ده‌بی؟ ده‌پیم بلتی...

شیرین: ئه‌وه‌تا سا له‌مه‌راقان ده‌ستت به‌ نیگه‌رانی کرد، به‌لام گوێ بگره‌، لیم گه‌رێ با قسه‌ بکه‌م... له‌ نووکه‌وه‌ قسه‌ بکه‌م، ده‌بی؟ له‌سه‌ره‌تادا... بۆچی هه‌موو شتیکی به‌ سی وشه‌ نه‌لیم و بیبرمه‌وه‌... بی جووله‌، به‌ بیرکردنه‌وه‌، ته‌نیا به‌ بیرکردنه‌وه‌، ده‌ سالی له‌ ده‌ست چووم هه‌یه‌؟ ئیستا هه‌موو شتیکت له‌سه‌ره‌تاوه‌ تیده‌گه‌یه‌نم، داخۆ هوێ به‌ درێژی باس کردنی هه‌موو شتیکی ئه‌مه‌یه‌؟ یان ئه‌و ساله‌ پر له‌ نیگه‌رانیانه‌یه‌ که‌ لیڤه‌مان دانان، یان بۆ ئه‌وه‌یه‌ که‌ جاریکی دی ته‌نانه‌ت باسیشیا لێوه‌ نه‌که‌ینه‌وه‌، به‌لام هه‌موو شتیکی له‌سه‌ره‌تاوه‌ باس ده‌که‌م؟ گویم لێ ده‌گری؟ ده‌توانی دان به‌ خۆتدا بگریت؟ فه‌ره‌ادا: به‌لێ.

شیرین: (ده‌سته‌کانی درێژ ده‌کا.) ده‌سته‌کانم بگره‌... جاریکی دی به‌ریان نه‌ده‌یتته‌وه‌، ده‌سته‌کانم بگره‌. (فه‌ره‌ادا، ده‌سته‌کانی شیرین ده‌گری و ده‌یانسوێ به‌ ده‌موچاویدا.)

شیرین: که‌ تاتام مه‌رجی بۆت دانا زۆر زویر نه‌بووم. چونکه‌ ده‌یتوانی بتکوژی، یان بتخاته‌ زیندانه‌وه‌، ئه‌وه‌نده‌ له‌ تو دلیا بووم که‌ نه‌ک ته‌نیا له‌ خوشه‌ویستیت، له‌ عه‌قڵت، له‌ هیڤیشت دلیا بووم... چونکه‌ چاک له‌ گه‌ل ئه‌وانه‌دا جه‌نگایت که‌ هاتبوون بمانگرن.

فه‌ره‌اد: ئیستاش پشتم پی ده‌به‌ستیت؟ له کاتی‌کدا له هه‌موو ده‌می‌ک
پتر، به‌عه‌قل و به‌هه‌یزترم...

شیرین: بۆچی وه‌ها خائینانه قسه‌ ده‌که‌ی؟ هه‌روه‌ها ده‌که‌یت، هه‌ندیک جار
ده‌وه‌ستی و ده‌وه‌ستی و لا‌ق‌رتیه‌ک په‌لاری‌ک ده‌هاوێژی وه‌کو به‌رد.
به‌لام ئەم حاله‌شتم پی ناخۆش نییه. ئیستا گویم لی بگره، چیم
ده‌گوت، فه‌ره‌اد، وامده‌زانی له‌ ماوه‌ی سالی‌کدا چیا‌ی ئاسنین... یان
به‌ دوو سال کوناودهر ده‌بی...

فه‌ره‌اد: من ئەو به‌یه‌ک ده‌قیقه‌کون...
شیرین: ده‌زانم... قسه‌م مه‌په‌، دوایی قسه‌ ناکه‌مه‌وه، ئە‌گه‌ر ده‌نگم
نه‌بیستی... هه‌یج شتی‌کم به‌تاتام نه‌وت. که‌مترین سته‌می‌کم نه‌بینی.
فه‌ره‌اده‌که‌م بۆ من گه‌یشتن، به‌وه‌ی که‌ ده‌توبست ئازاریش به‌چیژی...
بیر.

فه‌ره‌اد: ئازار چه‌شتن نییه، که‌س هه‌یه‌ چه‌ز له‌ ئازار بکا. بۆچی من
ده‌رویشی چه‌له‌کی‌شم؟ به‌تۆشایان بوون، تۆ به‌ئاره‌قه‌ی نی‌وچه‌وان
به‌ده‌ست خستن.

شیرین: به‌لێ راست ده‌که‌یت، به‌لام ئەوه‌م پی له‌بیر ده‌به‌یته‌وه‌ که‌ ده‌مه‌وی
پیتی بلێم... له‌گه‌ڵ تاتامدا ته‌نیا جارێکی‌ش ئەم باسه‌م نه‌کردوه‌،
ته‌نیا جاروبار له‌کاتی گریاندا من ئەوه‌م دیوه‌، جاروباریش ئەو منی
بینیوه. بی ئەوه‌ی هه‌یج شتی‌ک باس بکه‌ین... باوه‌شمان به‌یه‌کدیدا
ده‌کرد و ده‌گریان.

فه‌ره‌اد: تاقانه‌ی من، رۆله‌ی من...
شیرین: تۆ هه‌یج نه‌بی، تۆله‌ی داخی ده‌روونت له‌و چیا‌یه‌ ده‌که‌یته‌وه‌ که‌
کونی ده‌که‌یت به‌لام من...

فه‌ره‌اد: تیده‌گه‌م. شیرینی من، تیده‌گه‌م
شیرین: کۆتایی سالی سییه‌م بوو. له‌م لاو لاوه‌ به‌گویمدا ده‌درا که‌ چیا که‌
نه‌ک به‌ دوو سال، به‌ده‌... پانزده‌ سالی‌ش کوناودهر نابێ... من پروام

تیدا نه ده ما، به لām ته واو، ده سا هه موو ئه مانه ته واو بوون. به پارانه وه و سكالای من تاتام له مهرجه كهی بگه ریتته وه شتیكه و ئه و له خویه وه، نه تو، نه من لیی بیاریینه وه و سكالای لی بکهین، ئه و له خویه وه... ده سا چ حه قی ئه وهی ههیه له خویه وه مهرجی وه ها بو تو دابنی؟ مروقیك به خوئی بو رزگارکردنی مروقیکی دی، مافیکی به سهر ئه و مروقه بو دابین ده کا؟ داخو به دغه کی ده کهم؟ داخو هه ناسه سه ردیی تو منی کرده مروقیکی زور به دکار؟ بو له سووتان رزگارکردنی مندالی دراوسییه کهت، ئه گهر خو ت کرد به ناو ئاگردا و کویر بوویت، مافی ئه وهت ده بی ده سا بلییت ئه و منداله هی منه؟ تکایه وه لām بدهره وه، فهرهاد، تکایه قسه بکه...

فهرهاد: بیر له وانه ده کهمه وه که له پیناوی کاری گه ورده دا مردوون، بو وینه ئه وانهی له پیناوی ئه وهی ولاتیان له دوژمنان بیاریزن مردوون. ئه وانه، مردووه کان داوای هیچ مافیکیان ناکهن.

شیرین: به لām ئه گهر له ژياندا بوونایه؟ به لām ئه وانهی له گهل دوژمناندا جهنگاون و نه مردوون؟

فهرهاد: بیگومان که قسهی خویان ده کهن و قسه کانیان بهر له هه موو که سیکی دیکه له گوئی ده گیرئ. به لām ئه و دوژهی له نیو تو و تاتادایه جیایه، مافی به دهسته پیراویش، ئه گهر بو زورداری به کار به پیرئ، له ماف به ده رده بی... هه رچی بی، واز له مانه بهینه، واته ئیستا تاتات واز له و مهرجه ده هیئ که بو منی داناوه؟

شیرین: به لئی

فهرهاد: تو چی ده لییت؟

شیرین: به لئی، ده لیم، ده لئی، واز ده هیئ، دوینی شه و ناردی به شوینمدا، له میژبوو یه کدیما نه دیتبوو. من له م سالانهی دوااییدا خوم له و به دوور ده گرت. ئه ویش له وه ده گه یشت. له من هه لده هات، دوینی شه و ناردی به شوینمدا، وتی. سبهی له به یانییه وه بهر له وهی خو ره لئی،

بچۆره لای فەرهاد، بهو بلتی، من له مه‌رجی خۆم واز ده‌هێنم، وتی:
 زۆرم ئازاری ئیوه دا، لێم ببوورن. به‌لام نه‌ده‌گربا، چاوه‌کانی وه‌کو من
 نه‌بینن وا بوون. وه‌ک له‌گه‌ڵ دیواردا قسه‌ بکا وه‌هابوو. وتی ئه‌گه‌ر
 ده‌تانه‌وی وهرن له‌سه‌رادا دانیشن. گه‌ر ده‌تانه‌وی له‌ کۆشکدا جیی
 خۆتان بکه‌نه‌وه... کۆشکت له‌بیره، فەرهاد؟ وه‌ک کۆشکی به‌هه‌شت...
 ئه‌و نه‌قشانه‌ت له‌بیره که‌ له‌ژێر سوانه‌کاندا کیشاتن؟ من ده‌ ساڵه
 ئه‌وه‌نده‌م سه‌یر کردوون، له‌به‌رم کردوون... باخچه‌که‌ت هاته‌وه‌ بیر؟ ئه‌و
 باخچه‌یه‌ی که‌ سی‌وه‌که‌م لێی کرده‌وه و تێم گرتی... به‌ختیاریمان پێ
 ره‌وابوووه‌. وا نییه‌ فەرهاد؟ زۆرمان چه‌شت. وا نییه‌؟ بیر له‌ چی
 ده‌که‌یته‌وه؟ بۆچی تێم نائالێی؟ وه‌ک ئه‌وه‌ی ئیستا تا شکاندنی
 ئیسکه‌کانم نامگوشیته‌وه؟ چیت لێ هات؟

فەرهاد: (هه‌ڵده‌ستی و که‌ هێشتا ده‌ستی شیرینی گرتوووه‌ ئه‌ویش
 هه‌ڵده‌گرێته‌ سه‌رپێ.) وهره‌ تا‌قانه‌که‌م، شیرینی من...
 شیرین: چه‌ند سه‌یر ئه‌مه‌ت وت؟ وه‌کو بلتی ئه‌وه‌ی ده‌یلێی نه‌زانی چیه‌؟
 تۆ چیت لێ هات؟

فەرهاد: وهره‌ ئه‌و جیه‌ت پێ نیشان بده‌م که‌ کاری تێدا ده‌که‌م... له‌پیشدا
 گورزه‌که‌م ببینه... ئه‌وه‌تا...
 شیرین: (ده‌یه‌وی گورزه‌که‌ بجوولێتیه‌وه‌ که‌ دراوه‌ته‌ پال دارچناره‌وه‌ به‌لام
 ناتوانی ببجوولێتی.) چه‌ند قورسه‌... چه‌ند به‌هیزی.
 (به‌ فەرهاد-دا ده‌ئالێ، له‌لاملییه‌وه‌ ماچی ده‌کا.)

فەرهاد: (شیرین ده‌هێنێته‌ لای ده‌می ئه‌شکه‌وته‌که‌.) ئیستا ئه‌و شوێنه
 پیشانی تۆ ده‌ده‌م که‌ کاری تێدا ده‌که‌م. ئه‌وه‌تا، له‌ناو ئه‌مه‌دا کار
 ده‌که‌م.

شیرین: فەرهادی من... لێره‌دا... چۆن ده‌بی؟ ئێره‌، خودا گییانی
 به‌سه‌ندمایه‌... رزگارم بووایه‌... به‌رمدمایه‌... تووشی من نه‌هاتیتایه‌...
 هه‌موو ئه‌م شتانه‌ له‌ رووی منه‌وه‌ به‌سه‌رتدا هاتوو. (ئێجگار بێده‌نگ

ده گريی. (

فه رهاد: مه گريی شیرینی من... به راستیش چاوت پر ته سرین بووه...
ده پيیکه نه بزانه.

شیرین: (پیده که نی.) به راستی زور چاو به فرمیسم؟
فه رهاد: زور... ئیستا گوی له من بگره.

شیرین: گویم لییه...

فه رهاد: بهرده کانم به دریاویی هه زار پی هه لکولیوه... واته، ئاو هه زار پی
نزیکتره... ئیستا کومه له بهردیکی ته ستووری دیکه هاته وه پیش...
ته ویشم که هه لکه ند، ئاو به دهشتدا دهروات و له ویه به رهو شار.
خه لکی شار ئیدی وهک ته وهی ته و ئیواره یه... وهک ته و ئیواره یه
مردوه کانیا نالا وینه وه، که له تینوان وهک میش بهرده بوونه وه و
دهمردن، هه موو دوزه که له ته ستوورایی ته و بهردانه دایه... به لام من
گورزه که تۆزی قورستر.

شیرین: تۆ باسی چیم بو ده که یه؟

فه رهاد: باسی ته وهت بو ده که م که چۆن بهرده کانم هه لکولی، چۆنیا
هه لده کۆلم، باسی چۆنیه تیی گه یشتنی ئاوت بو ده که م بو ناو شار...
بهرده کان.

شیرین: له بهرده کان به من چی، به تۆ چی؟ یهک دهقیقه، ته نیا یهک
دهقیقه نامه وی لیره بووه ستم... دهی بابروین.

فه رهاد: نه خیر

شیرین: چی؟ وت نه خیر؟ تۆ ده لیی چی، فه رهاد؟

فه رهاد: ته بهردهش هه لده کۆلم، ئاو که دهگاته ناو شار، کیم نا، ئاوی
سازگار و خاوین ده بی به چاوگه کاندایه...

شیرین: ته وه تۆ شیت بووی؟ پیت ده لییم تاتام وازی له مه رجه که ی خوی
هیناوه... تۆ تیناگهی؟

فه رهاد: ته وه مه رجه ی تاتات بو منی داناوو... له میژه له بیرم چووه ته وه.

شیرین: منیشت له بیر...

فهرهاد: نه خیر... (شیرین له ئامیز دهگری). تو ناکری له بیر بکری... من که بژیم، چون ده توانم تو له بیر بکه... گەر تو له بیر بکردایه له میژه لیږه نه ده مام... له بیر کردنی تو، له بیر کردنه وهی دنیا یه، له بیر کردنه وهی خوشه ویستی مروڤ و ئه و ئاوه یه که له چاوه گه کانه وه ده چوڤی، له کاتی که هه ر یه که له مانه م، پوژ به پوژ پتر خوش دهوی... واته تو، شیرین-ه که م پوژ به پوژ زیاتر، پوژ به پوژ له خوڤورده ییه وه...

شیرین: تیناگه م، هیچ شتی که تیناگه م، فهرهاد... نه خیر، نه خیر، تیده گه م، مه سه له ی ئاڤروه، ریزه، مه سه له ی که سایه تی مروڤه، مه سه له ی ئه رکه، مه سه له ی کو تای ی پی هینانی کاریک که دهستی پی کرابی، دۆزی ئه و مروڤانه ی که بو ئه و مردو وانه یان ده گریتن له تینو وانه ده مرن... باشه، به لام، هی ئیمه ش، دۆزیک ی هه ردو وکمان هه یه...

فهرهاد: دۆزی هه ردو وکمان، له ده ره وه ی هه موو ئه مانه وه یه که ژماردن یان له و لایانه وه نییه تاقانه که م...

شیرین: تو ئیدی منت خوش ناوی... چی دی منت خوش ناوی... داخو مافی ئه وه ت هه یه که خو مان، من، هه ردو وکمان بو ریزه دۆزیک، بو که سانی دیکه خه رج بکه یت؟ پروانه چون خه ریکم پیر ده بم، پروانه هیله کانی رووم، پروانه.

فهرهاد: (سه ری شیرین ده گریته ناو دوو له پییه وه). لیږه، له ناوه راستی ناوچه وانه تدا هیلیک په یدا بووه.

شیرین: که واته بینیت؟

فهرهاد: بیگومان بینیم... هه ر که ئه و هیله م بین ی و نه بین ی، گیرۆده ی ئه م هیله ی ده سال چاوه پروانی من بووم، گیرۆده ی هیلی ده سال بیر له من کردنی تو بووم... با ئه و هیله ماچ بکه م... (ماچ ده کا).

شیرین: به رم بده... (له ئامیزی فهرهاد وه رزگار ده بی، ده گه ږی، یه که سه ر له گریان ده وه ستی). ده شگریتم و گوئی ناده یتی.

فهرهاد: تۆ ده گرییت، من خەم دەخۆم... من تەنیا جارێک گریاوم، که هەوالی دایکم پێ گەشت.

شیرین: لە کاتی کدا که دایران دەتگرییت؟ منیش بە مردوو دەژمێردیم.
فهرهاد: لە دنیا دا تۆ، من (دەورو بەر پیشان دەدا.) هەموو ئەمانە ی دەیانبینی... تا بمین، دەکری جودا بینەو؟
شیرین: ئەمانە هەموو لاف و گەزافن.

فهرهاد: شیرین تکت لێ دەکەم، جارێکی دیکەش پێبکەنە. ئەگەر نابەدڵیش بێ... تکت لێ دەکەم، تەنیا بەخەندەشت، پێویستم بە تەنیا خەندەشت هەیه تا ئەو رادەیهی که نایزانی.

شیرین: چۆن دەزانم پێبکەنم؟ من که کهوتوو مەتە ئەم حالە.
فهرهاد: دەپاریتمەو... چۆن خوشدەویتی... ئاخ چۆنم تۆ... تۆ چۆن، لە دوورەو هەش و لە نزیکەو هەش، هەموو کاتی که لە هەموو شوێنی کدا.

شیرین: (بە حال زەردەخەنە یەک دەکات و قسە ی فهرهاد دەپێ.) ئەمەت جارێکی دیکەش بە من وتبوو... بەبیرتدا هاتوو؟
فهرهاد: دە سالتە ئەو هەموو رۆژێک دەلێمەو...

شیرین: من تینا گەم که... (ماو هیه کی بێدەنگی.) زۆری پێ دەچێ؟ ئایا کوناو دەرکردنی ئەم بەردانە زۆریان پێ دەچێ؟
فهرهاد: نازانم... نازانری... لە دەرەو پێوانی ئەستوورایی لە توانا دا نییه... لە ژێر گلدایە

شیرین: هەر هیچ نەبێ درۆم لە گەلدا بکە، سالتیک، پێنج سالت... بلێ... نەخێر... هەلەمە خەلە تیە... دە سالت چاوەرپم کرد، تا مردنیش هەر چاوەرپ دەکەم... (پێدەکەنێ.)... لەم چیرۆکە دا هەر کەسەو هونەرێکی نواند، منیش چاوەرپوانی دەزانم... چاوەرپ دەکەم، چاوەرپ کردنی تۆ فێر دەبم... فهرهاد... وەک ئەو دایکانە ی کورپان دەچنە غەریبی... بەدان بە خۆدا گرتنەو و بەبێ سکالا کردن... دە گیانە کەم سا ماچم که... لە گەردەمەو ماچم که... دواییش لەو هیڵەو.

(فهرهاد، گهردنی شیرین و هیلی نیوچهوانی ماچ دهکا.)

فهرهاد: سبهی، یان دواى سالیك، یانیش چوزانم، دوو سبهی ناییتهوه؟
شیرین: ناتوانم بیتم، فهرهاد... به تووم نهوت، تاتام وتی، نه گهر فهرهاد
دهمودهست کارهکهی بهجی نه هیلی و له گهلتهدا نهیی مهرجه کهم
لانه بهم... وتی تا ئاو به چاوگهکاندا دی، دیسان ته نانهت په نجه
تووتهشت نابینى، نه مهشی له و کاته دا وت که من له دهرگاوه
دهردهچووم، به دوامدا هاواری کرد. خودایه دهنگی چهند ترسناک بوو.
فهرهاد: باشه.

شیرین: (به دوا ئومیدی کهوه.) تاتام وای وت، تیدهگهی؟

فهرهاد: تیدهگه م... باشه

شیرین: دیمه وه... فهرهاد

(فهرهاد دیسان دهیهوی به شیرین-دا بئالی، به لام شیرین که ههست
دهکا نه وه جموجوولیکی مائئاواییه، سووکیک پالی پیوه دهنی،
ده وهستی، ته ماشای ناوچاوهکانی فهرهاد دهکا. دواپی ده گهریته وه.
وه کوشیت به راکردن دهچیته دهره وه. فهرهاد ماوهیهک له و جییه دا
دهمیته که لییه تی، دواپی دهچیته سهر بهردهکان. به ولایه دا دهروانی
که شیرینی لی بزر دهبی. له م کاته دا خویش له هه لهاتندایه. له پیش
هه موواندا نه و ژنه ی که مندالی له باوه شدایه و میردهکهی و نه و
نه رزنه نیانه ی (خهلکی نه رزن.) که هاتوونه ته لای فهرهاد. دینه
پیشه وهی شانۆ.)

ژنه مندال له باوه شه که: وهستا فهرهاد

فهرهاد: (ئاو ده داته وه، قه له بالغییه که دهبینی.) به خیر بین.

نه رزنه نییه کان: خیرانداری، وهستا فهرهاد.

(فهرهاد له سهر بهردهکانه وه دیته خواره وه و به ره و گورزهکهی دیت و
ئافره ته مندال له باوه شه که ری پی دهگری، مندالی باوهشی ده داته
فهرهاد.)

ئافره ته مندال له باوه شه که: کورده کهم بو تو هیئا... شهش مانگانه... پرووی
 تو ببینی، به نیازی نه وه وه که له ئیستاوه فیږ بی، وهکو تو ئازابی
 فهرهاد: (منداله کهی لی وهرده گری.) نهو له من ئازاتر بی... من نه وهنده...
 من نه وهندهش ئازانیم... (منداله که ماچ دهکا، دهیداته وه به دایکی.
 گورزه کهی دهگریته دهست، ری به ناو قه له بالغی دهو روبه ریدا دهکاته وه
 و دهچیته ناو نه شکه و ته وه. قه له بالغی، هه ندیک له سهر زه ویدا
 دانیشتوون، هه ندیکیان پالیان به داره کانه وه داوه، شانویان پر
 کردووه، له باریکی ریزو سه رسامیدان، دواي ماوه یهک، له ناو
 نه شکه و ته وه دهنگی گورز ده بیستری...)

ئافره تی مندال له باوه شه که: (منداله کهی به ناو نه شکه و ته که دا دهکا.)
 دهنگی گورزه که بیسته، کورم... دهنگی گورزه که بییه...
 (که دهنگی گورزه که به رده وام ده بی، په رده داده دریته وه - تا - په رده ی
 دیمه نی دووهم - دهکریته وه - که هه ندیک درهنگ دهکریته وه - له کوتاییدا
 ورده ورده که بزر ده بی - نه گهر پیویست بوو... موسیقا ده بیستری.)

کوتایی دیمه نی یه که می په رده ی سییه م

***

په رده ی سییه م. دیمه نی دووهم

***

له باره ی شانۆنامه ی (فه رهاد و شیرین) هوه

ئه و نووسینانه ی خواره وه له و نامانه ی (نازم حیکمه ت) هوه وه رگیراون که سالی (۱۹۴۸) بو (پیرایه) ی هاوسه ری ناردوون، زانیاری ی ئه وتو به دهسته وه دده ن که پتوهندییان به شانۆنامه ی (فه رهاد و شیرین) هوه هه یه. له بهرگی دووه می ئه م چاپه ی له بهرده ستماندایه ناو و نیشانی شانۆنامه که به مجوره نووسراوه.

فه رهاد، شیرین، میهمه نه بانوو و ئاوی بناری کتوی ئاسنین. میژوو به نامه کانه وه نییه، به لام له میژووی سه ر زه رفه کانه وه دیاره که له نیتوانی (۱۹۴۸/۶/۱۴) و (۱۹۴۸/۹/۶) دا نووسراون.

له نامه یه کی (۱۹۴۸) ی ناظم حیکمه ت-دا که بو پیرایه ی نووسیوه ده لی:

ده مه وی به ناوی (فه رهاد و شیرین) هوه شانۆنامه یه ک بنووسم، چیرۆکی (فه رهاد و شیرین) ده زانی، وا نییه؟ من نیوه ی ئه و چیرۆکه وه ک بناغه وهرده گرم، بابه ته که به کورتی به م شیوه یه ده بی: (شیرین) ی خوشکی (میهمه نه بانوو) ی سولتانی شار، عاشقی فه رهاد ده بی که نه قشی کۆشکه که یان ده کات و فه رهادیش عاشقی ئه و ده بیته. دایه نی شیرین ئه مه به میهمه نه بانوو راده گه یه نی، میهمه نه بانووش عاشقی فه رهاد بووه، به لام له نیتوانی ئه و خوشه ویستییه زۆره ی خوشکه که ی و ئه و عه شقه ی به رامبه ر (فه رهاد) دا که هه سته ی پی ده کا، داده میته، له کۆتاییشدا بیانوو به فه رهاد ده گری و له هه لۆبسته یکی بی ئه نجامدا، به نیازی له ناو بردنی فه رهاد داوا کارییه کی به ئه رکی به مجۆره ی ده خاته ئه ستۆ: شیرین به مه رجیک ده ده مه تو، ئاو بو شار دابین بکه ی، چونکه شار بیئاوی ده چیرۆی و پتووست ده کا له چیا یکه وه ئاو بو شار به یترئ. فه رهاد مه رجه که په سند ده کاو به عه شقی شیرین-هوه ده ست ده کا به هه لکۆلینی چیا. له لایه که وه چیا هه لده کۆلی، له لایه کی دیکه وه وینه ی شیرین له سه ر تاشه بهرده کاندادا ده تاشی، ئه م کاره سالانیک درێژه

دهكيشى و ئه و عه شقه ي كه فهرهاد بهرامبه ر شيرين هه يه تى ، به و ئامانجه دهگورپته وه كه چياكه كوناودهر بكات و ئاوه كه بو شار بهيىنى ، له م بهينه دا ميه مهنه بانوو ده مرى . ئاستهنگ له بهرده مى جووت بوونى شيرين و فهرهاددا ناميىنى ، به لام فهرهاد به شيويه ك پابه ندى ئه و كارهى خوى بووه كه ناكري له نيوه دا جيبى بهيىلى . نه خوشه ، ماندووه ، به لام له هه لكوليني چياكه دا بهرده وامه . له كووتاييشدا له و كاته دا كه مژده ي هاتنى ئا و بو ناو شارى پيده گا ... ده گاته ئا واته گه وره كه ي و له تهك كار ه مه زنه كهيدا له نيوانى باسكه كانى شيرين ... دا ده مرى . ئا به مجوره چيروكى (فهرهاد و شيرين) م كرده بناغه ي مه به ستيكى ودها . به م شيويه كه بابته كه باس كرا ، به لكو ودها به كورتى كه باس كرا . له وانه يه زور روون نه بيته وه ، به لام ئه م بابته ، هه ست ده كه م ئه وده نه به هيژه ، له و پروايه دام بيته كارىكى چاك . بو نمونه ، به و عه شقه وه كه بهرامبه ر به مروقا يه تى و بهرامبه ر خير و خوشيى مروقا يه تى ، كووشى عه شقى هه ست پى كرا و نييه ، به لكو ده بى يه كيه تيه ك پىك بهيىنى . هه روه ها پىم وايه ئه و پيوه ندييه ي نيوان مروف و سروشته ش وهك ويستوو مه ، بتوانم به دى بهيىنم ، ئيستا هه رچيه ك بلپم بو شه ، ده بى بينووسمه وه ، بزائم چون ده بى ؟

له نامه يه كى ديكه وه :

خوشه ويستم ، تا قانه كه م

چيروكى فهرهاد و شيرين ، دهقه كه خوى به و جو ره نييه كه وهك جارى پيشوو بوم نووسيبوو يت . ته نيا نه ققاشيى فهرهاد و ئه وه ي كه شيرين خوشكى فهرمانره وايه كى به ناوى ميه مهنه بانوو وه له گه ل كون كردنى چيادا له لايه ن فهرهاد وه بو راكيشاني ئا و بو كووشكى شيريني تيدا يه ، ئينجا روودا وه كان دريژه دهكيشى و ده روا ... ئه وانه ي من له سه ره وه باسم كردوون ، له كتيىم گواستوو ته وه ، هه ر ئه وده نه .

له نامه ي داها توودا په رده ي يه كه مت بو ده نيىرم ، چونكه له په رده ي يه كه م بوومه وه . ماوه ته وه پاكنووسى بكه م ، به وپه رى هيژو تينمه وه و به

زەوقەووە کار دەکەم. ڕەگەزێک کە لە تەکنیکی شانۆدا ھەر لە کۆنەو بە کارھێنراوە و واتر وازی لێ ھینراوە. من پەرەم بەم ڕەگەزە داوە و جێبەجێم کردووە، واتێدەگم خراپیش نییە، ڕەگەزی ئەفسانەم تەرخان کردووە، بەتایبەتی سووڤم لەو ڕەگەزی بینیوە کە واتای (سیمبۆل) یانە دەنۆینی، بەلام ڕیالیستانە کارم تێدا کردووە، ھاوژییەکی سەیری لێ دەرچوو، تا یەک دوو ڕۆژ پەردە یەکەمت بوو دهنیترم، وەلامەکە یەک دیدو بووونی تۆیە، ئەمەیان بەمەراقێکی شیتانەو چاوەروان دەکەم.

لەنامە یەکی دیکەیدا:

دوای ئەوەی کە ھەموو (فەرھاد و شیرین) ھەت خویندەووە، لە کاتیکی وەھادا کە پیت خوش بێ و لە ڕۆژێکدا کە کەمتر ھەست بە ماندووییەتی دەکە ی لەبارە ی ئەم کتیبە گچکە یەووە بیروبووونی خۆتم بوو بنووسیتەووە بەختیار دەبم، چونکە بەمجۆرە دووراو دوورەش پیت، ھەندیکیش بەسەر ھاتمانم- بێ ئەوەی ھەستی پێ بکەم- تێکردووە. دوای تەواو بوونی نووسینەووەی و لەسەر لەنوویی پێداچوونەووەیدا ھەستم بەوکرد.

سەرەتا نیازم بوو بە جووێکی دیکە کووتایی بە (فەرھاد و شیرین) بهێنم. ھەروەھا دەموست پەردە ی سییەمیش بکەم بە دوو دیمەن، لە دیمەنی دووھەدا، واتە لە دیمەنی دووھەمی پەردە ی سییەمدا، دەموست چۆرانی ئاو لە چاوگەکانەووە و ئینجا مردنی فەرھاد لە ئامیزی شیرین-دا توومار بکەم، بەلام دوای بیرومی کردووە، لەلایەکەووە بەپیتی بیرو بنچینەیی، دیمەنیکی پەردە ی سییەم لە دیمەنی یەکەمدا کووتایی دی. ھەروەھا فەرھاد و شیرین لایەنیکی ئەوتۆی ھەیه کە لەمن و توو دەچن. ئا لەو کاتەدا کە خۆم بەتو دەگەیهنم، وەک بلیی خۆم لە باوہشی توو دەکوژم و ھام لێ دی، ھیزم بەسەر ئەمەدا نەشکا. کە نامەم بوو دهنووسی. ئەگەر ھەندیک درێژتر لە بارە ی (فەرھاد و شیرین) ھوہ بدوویت، بووینە، پترچ لایەنیکیانت لا بەدل بوو، بە کویتیەووە گیرۆدە بوویت، ئەوانەم بوو بنووسیت زۆرم پێ خوش دەبی.

(.....)

با دیسانه وه له باره ی فه ره هاد و شیرین-ه وه بدو یین، که وتم به پیی
بیری بنچینه یی پیویست بوو له وی کوتایی پی بیت. ههروه ها هیشتا ناو
له چا و گه کانه وه نه چو راوه و مروقه کانیش به ئومیده وه، به پهروشییه وه
خه ریکی بیستنی دهنگی گورزی فه ره هادن.

(.....)

ده بی شتیکی جوان نه بی، که من ئه م فه ره هاد و شیرین-ه م به ترسه وه
ده نووسی، که ده شمنووسی په سندنم نه ده کرد، به لام دوا ی ته و او بوونی و سه ر
له نوی سه رتاپا خویندنه وه ی و ئه و هاندانه ی که له باره ی هه ر
په رده یه کییه وه له تو وه پی م ده گه یی و دهنگه کانی په سندنم، تیگه یشتم و
زانیم کاریکی چاکم ئه نجام داوه، به راستی له وه ده چی که خراب نه بووه؟
بروانه هیشتا له ناخمدایه- له وه ده چی- یه ک هه یه، چونکه، ئایا چه ند له م
بابه ته گه یشتووم، نازانی، له جیه کدا که فه ره هاد به شیرین ده لی: ئیمه
هه ر ته نیا له هه زاردا یه کی هه ناسه ی ساردمان ده توانین بخه ینه ناو لاله وه،
ئه مه ده لی! ده ههروه ها ده بی، منیش ئه وه ی له ناخمدایه هه ر ئه وهنده ی
ده توانم بخه مه ناو ئه م شانۆنامه یه، که له هه زاردا یه کی، ئه وه یه که له
ناخمدایه. به وه ی که ئه وهنده بی ده سه لاتم، خه می پی ده خو م، دیسانه وه
نه متوانی هه موو ئه وه ی له ناخمدایه بیخه مه ناو شانۆنامه که وه، به لام
ئه وهش ده زانم که هه ر هیچ نه بی، یه ک له سه دیم له ناو دانا وه.

***

سه رچاوه:

ده قی شانۆنامه که و هه لبراردی برگی نامه کانی نووسه ر، له م کتیه ی
خواره وه وهرگی پراوه:

Nazim Hikmet- Ferhad ile Sirin (de) yayinevi-
Birinci Baski: Eylül, 1965.

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی ئاراس

ههتا ئیسته ئهم کتیبانهی خواره وهی بلاوکردو وهته وه:

- (۱) هه لکه وتی دیریکی له کوردستاندا. دانانی: حوسین حوزنی موکریانی.
- (۲) سه روا. دانانی: د. عهزیز گهردی.
- (۳) ژنی کورد به ستهم دهوهره دراوه. دانانی: د. کوردستان موکریانی.
- (۴) الحرب الكردية وإنشقاق ۱۹۶۴. تألیف: دیقید ادامسن و جرجیس فتح الله.
- (۵) رحلة الى رجال شجعان في كردستان. تألیف: دانا ادامز شمادت. ترجمه و تعلیق: جرجیس فتح الله.
- (۶) جمهورية مهباد - جمهورية ۱۹۴۶ الكردية. تألیف: ولیم ایغلتن الابن. ترجمه و تعلیق: جرجیس فتح الله.
- (۷) كردستان أو الموت. تألیف: رینییه موریس. ترجمه و تعلیق: جرجیس فتح الله.
- (۸) كرد وترك وعرب. تألیف: سی. جی. ادموندز. ترجمه و تعلیق: جرجیس فتح الله.
- (۹) طريق في كردستان. تألیف: آی. ام. هاملتن. ترجمه و تعلیق: جرجیس فتح الله.
- (۱۰) ئه ده بی رووسی و کیشهی پاستیرناک. دانانی: د. مارف خه زنه دار.
- (۱۱) له پیتاوی راستی و کورد و خانیدا. دانانی: محهمه دی مهلا که ریم.
- (۱۲) کوچی سوور. رۆمانی: حهمه که ریم عارف.
- (۱۳) مساهمة علماء كردستان في الثقافة الاسلامية. تألیف: محمد زکی حسین.
- (۱۴) له کوردستانی عیراقه وه ههتا ئه وه بهری چۆمی ئاراس. نووسینی: مورتزه زا زهریه خت. وه رگێرانی له فارسییه وه: شه و کهت شیخ یه زدین.
- (۱۵) فهرههنگی کوردستان. دانانی: گیوی موکریانی.
- (۱۶) خاک و کیشهی مان. رۆمان: عهزیزی مه لای رهش.
- (۱۷) امارة بهدينان الكردية. تألیف: صديق الدملوجي. تقديم: د. عبدالفتاح علي بوتاني.
- (۱۸) المجتمع البشري لماذا يشبه مستشفى المجانين...؟. تألیف: مسعود محمد.
- (۱۹) جوابه ز. به رهه می نو شاعیری هه ولیری.
- (۲۰) نه خشه ی رۆنانی رێژه ی کار له زمانی کوردیدا. ئه ندازیار د. شیرکو بابان.
- (۲۱) زریزه ی زیرین. دانانی: محهمه د سالح ئیبراهیمی.
- (۲۲) شیخ رهزای تاله بانی شاعیری گه و ره ی خۆرهه لاتنی ناوه راست. دانانی: ئه حمه د تاقانه.
- (۲۳) خۆبیوون و شۆرشی ناگری. دانانی: رۆهات ئالا کوئم. وه رگێرانی: شوکور مسته فا.
- (۲۴) عه به دوه زاق به درخان. دانانی: جه لیلی جه لیل. گوپینی بو کوردی باشوور: شوکور مسته فا.

- (٢٥) القومية الكردية و د. عبدالله جودت في مطلع القرن العشرين. تأليف: مالميسانثر. ترجمة: شكور مصطفى.
- (٢٦) كۆمه‌لناسیی گه‌لی کورد. دانانی: مارتن شان بروویین سن. وه‌رگێرانی: شوکور مسته‌فا.
- (٢٧) هه‌لبژاردنه‌کانی کوردستان. دانانی: به‌دران ئه‌حمه‌د.
- (٢٨) تنوع الكرد في العراق - مدخل الي السياسة. تأليف: سامي شورش.
- (٢٩) هه‌له‌بجه - کاره‌ساتی کیمیابارانی سالی ١٩٨٨. دانانی: هه‌ورامان عه‌لی توفیق.
- (٣٠) گالته‌ به‌چه‌ک. رۆمان - نووسینی: جیمس ئۆلدرج. وه‌رگێرانی: د. عه‌زیز گه‌ردی.
- (٣١) له‌ مۆرکه‌ تایبه‌تییه‌کانی رێزمانی کوردی. دانانی: د. شیرکۆ بابان.
- (٣٢) به‌ره‌و رێزمانی کوردی، به‌ره‌و زمانی نووسین. دانانی: د. شیرکۆ بابان.
- (٣٣) نادرنامه‌ی ئه‌لماس خانی که‌له‌وێر. ئاماده‌کردنی: شوکور مسته‌فا.
- (٣٤) نظام الأناضول الشرقية. تأليف: اسماعيل بيشکچی. ترجمة: شکور مصطفى.
- (٣٥) سینتاکسی رسته‌ی کوردی. د. کوردستان موکریانی.
- (٣٦) فهره‌نگی شاره‌زوور. کوردی - ئینگلیزی. دانانی: د. شه‌فیع قه‌زاز.
- (٣٧) الصراعات الدولية. تأليف: محمد احسان رمضان.
- (٣٨) مه‌لا مه‌حمودی بایه‌زیدی یه‌که‌مین چیرۆکنووس و په‌خشانه‌وسی کورد. دانانی: د. فه‌ره‌اد پیربāl.
- (٣٩) گیتی زینده‌وه‌ر. دانانی: عه‌لاه‌دین سه‌جادی.
- (٤٠) میژووی په‌خشانی کوردی. دانانی: عه‌لاه‌دین سه‌جادی.
- (٤١) دیوانی شیخ ره‌زای تاله‌بانی. ئاماده‌کردنی: شوکور مسته‌فا.
- (٤٢) کردستان ودوامه‌ الحرب. تأليف: محمد احسان رمضان.
- (٤٣) رۆمانی رێگا. دانانی: محه‌مه‌د مه‌ه‌لولود مه‌م.
- (٤٤) مقالات حول القضية الكردية. تأليف: فوزي الأتروشي.
- (٤٥) حیاتی الكردیه‌ أو صرخه‌ الشعب الكردي. مذكرات: نورالدین زازا.
- (٤٦) بۆ کوردستان. دیوان: هه‌زار موکریانی.
- (٤٧) جنوب كردستان في الدراسات الانثروپولوجية. ترجمة: جرجس فتح الله.
- (٤٨) مهد البشرية او الحياة في شرق كردستان. تأليف: دهبليو. أي. ويگرام وادگار. تي. أي. ويگرام. ترجمة: جرجس فتح الله.
- (٤٩) مبحثان على هامش ثورة الشيخ عبیدالله النهري. تأليف: جرجس فتح الله.
- (٥٠) أيامي في ثورة كردستان. مذكرات: یونان هرmez.
- (٥١) لقاء الكرد واللان في بلاد الباب وشروان. تأليف: جمال رشيد.
- (٥٢) ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی کوردستان له‌ سالی کدا - چالاکییه‌کانی کابینه‌ی چواره‌می حکومه‌تی هه‌ریمی کوردستان له‌ سالی ٢٠٠٠دا و پلانه‌کانی بۆ داهاتوو.
- (٥٣) کۆفاری رووناکی. ئاماده‌کردن و پێشه‌کی: د. کوردستان موکریانی.

- (۵۴) میثووی ئەدەبی کوردی. بەرگی یەکەم. دانانی: د. مارف خەزنەدار.
- (۵۵) شازادە چکۆلە. رۆمانی میرمنداڵان. نووسینی: سەنت ئیگزوپیتری. وەرگێڕانی: ئاسۆ عەبدوللە حەسەن زادە.
- (۵۶) حەمکێ توفی. دانانی: د. مەسعود کتانی.
- (۵۷) حەیران. دانانی: غەفوور مەخموری.
- (۵۸) گەشتیک بە کۆماری مەهاباددا. بیرەوهری: عەقید بەکر عەبدولکەریم حەوێزی.
- (۵۹) نظام الأناضول الشرقية. الجزء الثاني. تالیف: اسماعیل بېشیکچی. ترجمه: شکور مصطفی.
- (۶۰) فەرهاد و شیرین. شانۆنامە: نازم حیکمەت. و. لە تورکییەو: ئەحمەد تاقانە

